

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1. 4. 2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Vacka a přísedících Lenky Špryňarové a Ing. Petra Stejskala, t a k t o :

obžalovaný

Lukáš Nečesaný

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], naposledy bytem [REDACTED], [REDACTED], t.č. bytem [REDACTED], [REDACTED]

je v i n e n , ž e

dne 21.2.2013 v přesně nezjištěné době mezi 16.55 hod. – 17.05 hod., v ulici Pod Lipou 2172, Hořice v Podkrkonoší, Královéhradecký kraj, v prostorách kadeřnictví, provozovaného L [REDACTED] B [REDACTED], nar. [REDACTED], s přímým úmyslem ji usmrtit a získat tak majetkový prospěch, s rozmyslem, který spočíval v obstarání si zbraně, a to tupého předmětu, fyzicky napadl poškozenou L [REDACTED] B [REDACTED] nejméně 6ti opakovanými údery značné intenzity,

rozpůleným polenem, do oblasti vlasové části hlavy, kdy tímto jednáním poškozené způsobil mnohotná tupá poranění hlavy – četné tržnězhmožděné rány v temenních a týlních krajinách oboustranně a v pravé spánkové krajině, pod kterými se nacházely vpáčené tříštivé zlomeniny lební klenby, plošná ložiska krvácení do prostoru pod tvrdou lební plenou nad oběma týlními laloky mozku a drobná povrchní ložiska zhmoždění mozkové tkáně v obou týlních a pravém temenním, spánkovém a čelním laloku mozku a tržně zhmožděnou ránu dolní části pravého ušního boltce, kdy tato poranění vedla k bezprostřednímu ohrožení života poškozené, vyžadovala urgentní chirurgické ošetření a následnou zdravotnickou péči ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové, poté obžalovaný místo svého jednání prohledal, odcizil peněženku poškozené, v níž se nacházely osobní doklady, finanční hotovost a tržba kadeřnictví v celkové částce nejméně 10.000,- Kč, když po činu těžce poraněnou a na životě ohroženou poškozenou, která si s ohledem ke svému zdravotnímu stavu nebyla schopna zajistit nutnou lékařskou péči, uzamkl v prostoru kadeřnictví a z místa činu odešel, kdy pouze shodou náhod dne 21.2.2013 v době okolo 18.15 hod. byla poškozená L [REDACTED] B [REDACTED] nalezena svým synem, který jí zajistil lékařskou péči,

t e d y

dopustil se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil s rozmyslem, a čin spáchal v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo.

T í m s p á c h a l

zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. j) tr. zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

a o d s u z u j e s e z a t o

Podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 5 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání t ř i n á c t i (13) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **p o v i n e n** zaplatit na náhradě škody poškozené L [REDAKCE] B [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE] částku 79.890,- Kč a Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, Kodaňská 1441/46, Praha částku 235.243,- Kč.

Odůvodnění

Z důkazů provedených při hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsáný ve výroku tohoto rozsudku.

V této věci již zdejší soud rozhodoval dne 9.1.2014 a 21.5.2014, kdy opakovaně obžalovanému uložil pro výše popsáný skutek při zachování stejné právní kvalifikace nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 16 let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou a dále rozhodl o tom, že obžalovaný je povinen zaplatit na náhradě škody poškozené L [REDAKCE] B [REDAKCE] a Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR částky shodné s tím, co je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Vrchní soud v Praze pak svým rozsudkem ze dne 27.3.2014, sp. zn. 8To 51/2014 rozhodnutí zdejšího soudu částečně zrušil a to ve výroku o trestu a obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 13 roků se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou.

Na základě stížnosti pro porušení zákona, která byla podána bývalou ministryní spravedlnosti ve prospěch obžalovaného Lukáše Nečesaného, rozhodl Nejvyšší soud ČR dne 20.5.2015 tak, že pravomocným rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 23.7.2014, sp. zn. 8To 51/2014 byl porušen zákon a to v neprospěch obviněného. Z tohoto důvodu byl napadený rozsudek Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 8To 51/2014 zrušen a zároveň byl zrušen i jemu předcházející rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21.5.2014, sp. zn. 9T 12/2013, jakož i všechna další rozhodnutí na ně obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Nejvyšší soud ve smyslu § 270 odst. 1 tr. řádu pak přikázal Krajskému soudu v Hradci Králové, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud ČR takto rozhodl s ohledem na to, že dle jeho názoru důkazní situace, která byla v případě rozhodování obou výše zmíněných soudů, nepostačovala k tomu, aby se mohl učinit kategorický závěr, že pachatelem uvedeného jednání je právě obžalovaný Lukáš

Nečesaný. Uložil soudu I. stupně, aby opětovně vyslechl poškozenou L [REDACTED] B [REDACTED], dále babičku obžalovaného M [REDACTED] N [REDACTED], soudního znalce MUDr. Martina Kloubka, Ph.D. a případně provedl další důkazy, kterých by bylo třeba k objasnění předmětného skutku. Podrobné odůvodnění rozsudku Nejvyššího soudu ČR je založeno ve spise a soud z jeho závěrů při dalším projednání této věci vycházel.

Na základě výše citovaného rozsudku Nejvyššího soudu proto zdejší soud nařídil další hlavní líčení, při kterém akceptoval právní názor Nejvyššího soudu ČR a závazná doporučení, která v odůvodnění jeho rozsudku ve vztahu ke zdejšímu soudu byla uvedena.

Obžalovaný Lukáš Nečesaný byl v této věci opakovaně vyslechnut a to jednak v přípravném řízení a to i před zdejším soudem, naposledy pak při hlavním líčení dne 2.9.2015, které bylo konáno po zrušení rozsudku Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 8To 51/2014 rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 20.5.2015, sp. zn. 8Tz 15/2015.

Při své výpovědi v přípravném řízení obžalovaný svoji vinu popřel. Ve své výpovědi podrobně popsal svůj dosavadní život, občasné problémy ve škole i rodinnou situaci. V minulosti kadeřnictví poškozené asi třikrát až čtyřikrát navštívil a věděl o tom, že otevírací doba je do 17 hodin. K datu 21.2.2013 uvedl, že se jednalo o běžný školní den, kdy navštívil školu, kam dochází do maturitního ročníku. V odpoledních hodinách měl domluveno doučování u svědka L [REDACTED] od 15.30 hod. – 15.45 hod. Odešel na doučování v černé bundě, černé mikině, modrých riflích, kožených vysokých botách, s batohem. Doučovací hodina u učitele L [REDACTED] trvá od 15.45 hod. – 15.50 hod. do 16.35 hod. Učitel L [REDACTED] měl ve zvyku přetahovat hodinu a vzhledem k tomu, že obžalovaný chtěl navštívit kadeřnictví, žádal jej, aby skončil s výukou okolo 16.45 hod. Přemýšlel, do kterého z kadeřnictví, nacházejících se v Hořicích, půjde. Od učitele L [REDACTED] odešel okolo 16.45 hod., šel od kruhového objezdu v Hořicích směrem k BČS, ke zdravotnímu středisku, směrem k restauraci Batalion doprava, okolo prodejny motorek, pokračoval rovně na konec ulice, kde pokračoval doprava směrem k lékárně a poté rovně nahoru ke kadeřnictví. V té době bylo okolo 17.00 hod. Cesta od lékárny ke kadeřnictví L [REDACTED] B [REDACTED] je dlouhá cca 200 – 300 metrů. Potkal zde dva seniory, předešel je a zahlédl malého chlapce, který tam stál po levé straně silnice, držel mobilní telefon, jednalo se o dítě ve věku 10-13 let, nakrátko ostříhané, světlých vlasů, výšky 150 cm, v bundě tmavé barvy. Obžalovaný uvádí, že chlapec tam čekal a jakoby zdálky zahlédl matku, která vycházela směrem od jednoho z panelových domů. V té době byl na chodníku před objektem kadeřnictví. V kadeřnictví se nsvítilo, paní si nevšiml, nsvítilo se ani na chodbě, ani v prostoru kadeřnictví. Venku se již stmívalo, vstupoval do objektu okolo 17.00 hod. Vešel dovnitř, první dveře zavřel, druhé také. Tyto dveře lehce vrzaly, vzhledem k této skutečnosti o něm musela kadeřnice vědět. Poškozená stála v prostoru kadeřnictví, on zůstal stát v chodbičce před prostorem samotné provozovny, tedy v čekárně. Stál cca třičtvrtě metru před futry dveří. Obžalovaný velmi podrobně popsal poškozenou, která měla svázané světlé vlasy, uklízela, držela v ruce koště, byla již převlečená do riflí a halenky. Za této situace proběhl rozhovor, při němž se poškozené ptal, zda jej ostříhá, ona mu řekla, že již končí, ať přijde zítra, odešel pryč. U sebe měl cca 400 Kč. V kadeřnictví setrval 10-20 vteřin, šel domů. Určitě v kadeřnictví nebyl déle, to vylučuje. Kabelku ani peněženku poškozené neviděl. Domů přišel okolo 17.05 hod. - 17.10 hod. Po něm přišla jeho babička M [REDACTED] N [REDACTED], u níž bydlí. Cca 1 hodinu byl doma, pak okolo 18.20 hod. šel do obchodu Lidl pro

květiny. Po cestě zpět v době okolo 18.30 hod. viděl policejní auto a vozidlo záchranné služby, které přijíždělo podél stánku směrem ke kadeřnictví. Zavolał kamarádovi I. H. a společně poté jeli jeho vozidlem na BČS natankovat. I. H. ho odvezl na schůzku s dívkou, kde byl cca 30 minut. Po schůzce přišel domů, přihlásil se na facebook, psal si s dalším z kamarádů jménem Č. Zjišťoval, co se stalo v kadeřnictví. Dohodli se, že se tam půjdou podívat. Na místě byla policie, byly zde policejní zátaras, nic vevnitř v kadeřnictví neviděl. Hledal přítele Č., kterého nenašel a navštívil bar Hračkárna na náměstí v Hořicích v Podkrkonoší. Nikdo známý tam nebyl, proto se vrátil domů, aniž by věděl o tom, co se v kadeřnictví stalo.

V průběhu prvního hlavního líčení obžalovaný vypověděl prakticky shodně s tím, co je uvedeno výše a k dotazům svoji výpověď rozvedl v tom směru, že v ten den měl na sobě rifle, černý kabát, mikinu a batoh NIKE. Potvrdil, že když se blížil ke kadeřnictví, tak zde viděl malého kluka, který stál přímo u kadeřnictví a ke kterému přicházela podle jeho názoru jeho matka, která k němu hovořila. Poté, co se vrátil z angličtiny, tak komunikoval se svou přítelkyní a s kamarádem, večer byl s M. R. na rande, kam jej dovezl kamarád I. H. Kolem 20. hodiny se vrátil zpět a na facebooku komunikoval s I. Č., od kterého se dozvěděl, co se v kadeřnictví stalo a měli domluveno, že se tam půjdou podívat. Jelikož se však zpozdil, Č. již nenašel a potkali se až večer, kdy si společně šli dát cigaretu. Předtím byl ještě v baru Hračkárna, kde si za poslední peníze koupil bagetu a to i přesto, že dle svého tvrzení předtím doma jedl. O tom, že půjde do kadeřnictví k paní B., se rozhodl v průběhu dne během doučování. Podle svého vyjádření měl finanční prostředky, které mu stačily. Peníze mu poskytovala babička a vždy o víkendu dostal peníze od svých rodičů. I přesto, že obžalovaný uvádí, že mu peníze od rodičů a od babičky stačily, doznal, že měl různé dluhy, např. u své bývalé přítelkyně V. S., které dluží 2.000 Kč a další menší částky u různých kamarádů, kdy peníze S. nevrátil proto, že prostředky na to určené většinou utratil. Potvrdil, že v kadeřnictví se ničeho nedotýkal. Pokud zde byly nalezeny jeho pachové stopy, tak se podle jeho názoru jedná o zfalšovaný důkaz. Brýle, které nosí, nosí neustále, neboť má oční vadu, takže dle jeho tvrzení by bez brýlí prakticky neviděl. Obžalovaný popřel, že by rodičům bral doma nějaké větší částky peněz a pokud se tak stalo, tak si to vždy s rodiči následně vysvětlili. Potvrdil, že příležitostně experimentoval s marihuanou, v poslední době však tento zlozvyk omezil. Když šel ke kadeřnictví, tak kromě chlapce a té paní tam nikdo jiný nebyl, cestou přešel akorát dva důchodce. Uvnitř kadeřnictví si všiml hromádky vlasů, která byla přímo vedle křesla. Peněženky poškozené si nevšiml, nic jiného než křeslo, poškozenou a chuchvalec vlasů na zemi neviděl. Pokud v přípravném řízení uváděl, že měl angličtinu od 15.30 či od 15.45 hod. do 16.35 hod., tak nevypovídal v tomto směru pravdu, neboť to nepovažoval za nutné. Pravdou je to, že hodina byla od 16 do 17 hodin. Podle jeho názoru, když odcházel od pana I., tak veřejné osvětlení nesvítilo a on se v kadeřnictví dostal pouze do chodbičky, kde je lavice a čekárna. Zůstal stát nedaleko futer dveří, v celém kadeřnictví se nesvítilo, avšak bylo ještě vidět, tzn., že světelné podmínky byly dobré. Žaluzie byly asi roztažené.

V předmětný den s sebou neměl ani hodinky ani mobilní telefon. Čas, kdy má od pana I. odejít, kontroloval učitel. Následně pak popsal svoji cestu od pana I. do kadeřnictví a zpět ke svým prarodičům. Do kadeřnictví přišel dle svého vyjádření asi 3, 4 minuty poté, co viděl na kostelních hodinách, že je 16.51 hod. Domů přišel kolem 17. hodiny.

Po tomto dnu se jeho finanční situace nijak nezlepšila, byla stále stejná. Policii vydal to oblečení, které měl uvedený den na sobě a se kterým nebylo nijak manipulováno.

Na závěr potvrdil, že nevěděl, do kolika má otevřeno druhé kadeřnictví, domníval se, že by to mohlo být také do 17 hodin a proto, když panu L [REDAKCE] říkal, že potřebuje odejít dřív, tak již předpokládal, že půjde k poškozené.

Poslední výslech obžalovaného u hlavního líčení byl proveden dne 2.9.2015, kdy obžalovaný se nijak neodchýlil od svých předchozích výpovědí. Setrval na tom, že je nevinný a na své předchozí výpovědi se obžalovaný odkázal. K dotazům pak uvedl následující:

Skutečně obžalovaný dorazil dle své výpovědi domů v uvedený den kolem 17. hodiny. Rozpor ve svých výpovědích v přípravných řízeních a u hlavního líčení ohledně toho, zda byla jeho babička již doma, vysvětlil tím, že byl ve špatném psychickém rozpoložení poté, co byl vyslechnut a proto nedokázal správně reprodukovat uvedené skutečnosti. Je pravdou, že když odcházel na doučování, tak jeho babička doma nebyla. Když se vrátil zpět, tak již doma byla, měli spolu ústní konflikt a poté odešel do svého pokoje, kde zapnul v 17.10 hod. počítač. Rovněž potvrdil, že jej babička na opakovanou prosbu ostříhala. Do kadeřnictví poškozené šel proto, že tam již v minulosti několikrát byl. Trasu k panu L [REDAKCE] měl stále stejnou, kterou ve své výpovědi popsal. Poté, co mu byly předloženy mapy, které dokumentovaly možné trasy odchodu obžalovaného od pana L [REDAKCE], tak uvedl, že skutečně odcházel od pana učitele a následně šel ulicí Klicperovou, dále kolem školy Komenského a pokud uváděl, že šel ulicí Jungmannovou, což v hlavním líčení popřel, tak to bylo proto, že byl nevybíravě vyslýchán policií předtím a nedokázal své myšlenky správně reprodukovat. Obžalovaný dále uvedl, že pokud by přicházel shora, jak uvádí svědkyně Š [REDAKCE], tak by jeho cesta trvala asi o 10 až 15 minut déle, avšak dle předložených map byl rozdíl mezi tím, co uváděl obžalovaný a případem, že pachatel přišel z vrchu, přibližně 150 metrů, což rozhodně neodpovídá časové prodlevě 10 až 15 minut. Obžalovaný setrval na tom, že šel do kadeřnictví tzv. od spodu, tzn. z druhého směru, než viděla pachatele přicházet svědkyně Š [REDAKCE] a zpátky šel průchodem kolem bytovky a kolem školky. Tato trasa dle přiložených map měří celkem 356 metrů, tzn., že přibližně tato vzdálenost dělí kadeřnictví od místa bydliště babičky obžalovaného. Obžalovaný sám potvrdil, že tuto trasu šel asi 2 nebo 3 minuty.

Dále obžalovaný uvedl, že babičku navštěvuje od svého mládí, prakticky od narození. Okolí jejího bydliště i kadeřnictví zná a potvrdil, že při jeho cestě z kadeřnictví, kterou on šel a která je nejkratší, nejsou cestou žádné překážky (např. plot). Je tam pěšina, která se běžně užívá.

Ke svému zadržení obžalovaný uvedl, že v uvedený den věděl, že jej někdo sleduje, avšak nevěděl, kdo. Popsal zásah policistů. Potvrdil, že poté, co byl vyzván k tomu, aby stál, tak se rozběhl, což byla údajně jeho chyba. Poté jej policisté doběhli, povalili na zem a začali mlátit obuškem. Potom mu dali pouta, masku na obličej, brýle a posadili do auta, kdy ho strčili do nějakého pytle a při tom jej neustále mlátili ranami do zad. Obžalovaný dle svých slov měl obavu o to, aby jej policisté nezabili, protože si myslel, že by si toto jistě jako policisté odůvodnili. Následně jej přivezli do budovy kriminálky, kde mu nechali brýle, přes

které neviděl, rovněž tak mu nechali masku a pouta. Neustále po něm chtěli, aby se přiznal a údajně mu nabízeli, že když se přizná, že bude mít nižší trest. Při vlastním zatýkání na ulici vůbec nevěděl, že se jedná o policii, to se dozvěděl až v autě, kdy mu řekli, že jsou z policie a že mají přímé důkazy. V autě mu také policisté řekli, že kromě toho, že mají přímé důkazy, že jej ta poškozená poznala. On se hájil tím, že je to nesmysl, aby ho pustili. To, že byl zadržen kvůli kadeřnici, mu došlo právě v autě, neboť mu to měli říct policisté. Předtím vůbec nevěděl, proč byl zadržen. Myslel si, že byl někým unesen kvůli penězům. Pokud by věděl, že se jedná o policii, tak by rozhodně neutíkal. O tom, že půjde do kadeřnictví k poškozené, se rozhodl obžalovaný až v době, kdy byl na doučování. Doznal, že je možné, že se mezi studenty říkalo jejimu kadeřnictví, že se jde „k babě“.

Svědkyňe M. N., která je babičkou obžalovaného, uvedla, že měli obžalovaného na starosti, neboť navštěvoval střední školu v Hořicích v Podkrkonoší. Vyjádřila se k chování obžalovaného a ke konkrétním událostem dne 21.2.2013. Uvedla, že pracuje do 16.30 hodin, domů přichází okolo 16.45 hodin. Po jejím návratu přišel obžalovaný, kterému vynadala, že nebyl na zaplaceném doučování angličtiny. Obžalovaný ji informoval, že na angličtině byl a odešel dříve, neboť se chtěl nechat ostříhat. Ostříhán však nebyl, neboť byl kadeřnicí odmítnut. Z tohoto důvodu jej svědkyně ostříhala. Poté odešla hlídat vnučku, vrátila se okolo 19.00 hodin, obžalovaný doma nebyl, přišel okolo 21.15 hodin. V 21.30 hodin je navštívil svědek Č. a obžalovaný s ním šel kouřit. Na svůj mobilní telefon obdržela SMS zprávu od svědka H., že mu obžalovaný dluží 400 Kč, proto poté, co se tento svědek dostavil před dům, dluh uhradila. Svědkyně připouští, že obžalovaný není příliš pravdomluvný. Je krátkozraký, proto nosí brýle. Na sobě dne 21. 2.2013 měl flaušový kabát, mikinu a košili s límečkem, modré rifle. Připustila, že obžalovaný kouří marihuanu. Opakovaně potvrdila, že obžalovaného dne 21.2.2013 ostříhala zejména vzadu.

Při svém výslechu u hlavního líčení svědkyně dále uvedla, že o jiných dlužích, než o kterých mluvila v přípravném řízení, v případě obžalovaného neví a je pravdou, že obžalovaný nosil prakticky celou zimu tříčtvrteční flaušový černý kabát, střídal rifle a mikiny. Zda ten den měl na doučování s sebou batoh, či tašku přes rameno, to neví, neboť když šel obžalovaný na doučování, tak nebyla doma. Obžalovaný se jí přiznal, že experimentoval s drogami, konkrétně s pervitinem a marihuanou. V minulosti měl problémy se školou, neboť měl neomluvené absence. Byla to ona, kdo kontroloval jeho docházku ve škole a rovněž prospěch prostřednictvím internetu. Potvrdila, že obžalovaný neměl klíče od jejich domu, neboť v minulosti klíče ztratil a do Hořic rovněž nevozil klíče od domu v Liberci, údajně proto, že by je ztratil, nebo by je tam mohl zapomenout. V případech, že jeho rodiče nebyli doma, tak se svědkyně domnívá, že obžalovaný měl klíče od libereckého bytu. Kdy u něho naposledy viděla klíče z Liberce, to si nevzpomněla. Potvrdila, že ví o tom, že obžalovaný prodal nějaký telefon a nějaké věci, ale bližší informace o tom nemá. Nikdy se jim nestalo, že by se u nich doma něco ztratilo v době, kdy byl u nich Lukáš. I ona potvrdila, že obžalovaný brýle nosí stále, prakticky je nesundává. Policisté, kteří k nim přišli, si vzali batoh, který dali do pytle. Věci, které měl mít obžalovaný na sobě, předal policistům v sobotu v Liberci. Ona sama si vzpomíná, že obžalovaný přišel v 17 hodin, neboť se překrývaly ručičky. Ona sama potvrdila, že s oblečením, které měl obžalovaný na sobě 21.2, nijak nemanipulovala a neprala je.

U hlavního líčení dne 2.9.2015 pak svědkyně setrvala na svých předchozích výpovědích. Uvedla, že vypovídala pravdivě. Z její výpovědi vyplynulo, že z práce odchází kolem 16.30 hod. a v předmětný den přišel obžalovaný domů v 17 hodin, takže se domnívala, že na doučování nebyl. K otázce překrytí ručiček, o kterých mluvila, vysvětlila, že velká ručička byla na dvanáctce a malá na pětce. Pokud vypovídala o překrytí ručiček, tak se zřejmě špatně vyjádřila. Pravdou však je, že v tomto případě se malá ručička s velkou nepřekrývaly. Když obžalovaný přišel domů, tak její manžel koukal na zprávy, které začínají v 17 hodin. Svědkyně uvedla, že obžalovaný skutečně nosil v té době tříčtvrteční kabát, kotníkové semišové boty a měnil pouze mikiny, košile a rifle. Podle svědkyně víceméně jiné oblečení u nich neměl. Podle jejího názoru obžalovaný neměl oblečení potřísněné krví, v tom samém oblečení šel následně ještě večer do města. Když se vrátil obžalovaný z doučování, tak byl v dobré náladě, žádný stres na něm vidět nebyl. Jejich hádka trvala maximálně pět minut. Na závěr svědkyně uvedla, že když šla z práce, tak s sebou měla tašku špinavého prádla, neboť v pátek nechodí do práce a prádlo si chtěla vyprat.

Opakovaně byla v přípravném řízení vyslechnuta jako svědkyně P. Š., která se vyjadřovala k tomu, co viděla v místě, kde má poškozená kadeřnictví, v době, kdy k útoku na poškozenou mělo dojít. Ve své výpovědi potvrdila, že žije v panelovém domě v bytě ve 4. patře, kdy tento dům se nachází naproti kadeřnictví poškozené L. B. Z kuchyně se dívá přímo na vchod do kadeřnictví. Dne 21. 2. 2013 okolo 17. hodiny telefonovala ze svého mobilního telefonu dle jejího času v 16.44 hodin, měla otevřené okno, pila kávu a kouřila z okna v kuchyni. Tento hovor trval 17 vteřin. Za této situace viděla, že z kadeřnictví poškozené L. B. vyšel malý chlapec, měl tmavomodrou bundu a černé kalhoty. Neměl čepici. Jednalo se o špinavého blondáka ve stáří 10ti let, odbočil k náměstí, u kontejneru na odpad se zastavil a zde stál po dobu 5-10 minut. V této době se svědkyně dívala na druhou stranu ulice, když ze shora ulicí Pod Lipou přicházel muž, kterého si všimla za situace, kdy byl na chodníčku před kadeřnictvím. Měl černou bundu do pasu, tmavomodré kalhoty, světlehnědé vlasy vzadu vystříhané, bez čepice a byl mladšího vzhledu. Tento muž vstoupil do kadeřnictví a to v době, kdy svědkyně opět telefonovala. Dle času na jejím telefonu začala telefonovat v 16.55 hodin a telefonát trval 1.03 minut. V prostoru kadeřnictví byla tma, svítilo se v chodbičce. Prostor sledovala po dobu cca 2 minut. Muž zavřel dveře kadeřnictví. Za dobu, kdy sledovala prostor kadeřnictví, muž z kadeřnictví nevyšel. Po telefonátu odešla do obývacího pokoje za synem. Svědkyně vypověděla, že mezi odchodem malého chlapce a příchodem jí popisovaného muže, do kadeřnictví nikdo nevešel. Poté se zdržovala celou dobu v obývacím pokoji, do kuchyně přišla, až když přijely sanitky. K popisu muže ještě uvedla, že se jednalo o štíhlého muže výšky asi 180 cm. Dle svých zvyklostí kouřila minimálně 2 minuty, po celou dobu od okna neodešla. Brýle nenosí, v místě byly dobré světelné podmínky, neviděla, že by muž vstupující do kadeřnictví měl nějaké zavazadlo. V následujícím výslechu, který byl proveden dne 18.7.2013, se vyjádřila tato svědkyně k výpisům z jejího mobilního telefonu, kdy podle operátora 1. hovor započal v 16.48 a další hovor pak v 16.59 hod., kdy se jedná o hovor trvající právě 1:03 min.

U hlavního líčení se svědkyně vypověděla shodně s tím, co je uvedeno výše. Potvrdila, že telefonovala s kamarádkou a zopakovala, že mezi odchodem malého chlapce a příchodem muže do kadeřnictví nikdo nepřišel. Muž, který do kadeřnictví po malém chlapci přišel, přicházel vpravo při pohledu svědkyně, tzn. shora. Toto se stalo v době jejího prvního hovoru.

Muž, který přišel v době jejího prvního hovoru, do obličeje mu neviděla, potvrdila, že byl vyšší, měl černou kratší bundu a modré kalhoty. Byl hubený, podle jejího názoru špinavý blond'ák s krátkými vlasy. Brýle, čepici ani batoh neměl. Dveře otevíral levou rukou, pravou ruku měl dole podél těla. V kadeřnictví byl asi 5 minut, což poznala podle toho, že to byla doba, za kterou vypila kafe a vykouřila cigaretu. Mezi odchodem chlapce a příchodem tohoto člověka nikdo jiný do kadeřnictví přijít nemohl a hoch byl v kadeřnictví ještě v době prvního telefonátu v 16.48 hod. Obžalovaného nezná. K poškozené se chodila nechávat stříhat, ví o tom, že poškozená zametala vlasy na kupičku, kterou pak dala na lopatku a hodila do koše. V provozovně se nesvítilo, svítilo se v hlavní chodbičce. Zda měla poškozená zatažené žaluzie, to neví, je jí známo, že její pracovní doba je od osmi do sedmnácti hodin. K otázce veřejného osvětlení svědkyně uvedla, že si není jistá, zda v době, kdy vstupoval do kadeřnictví onen muž, veřejné osvětlení svítilo. Muž, který vešel do kadeřnictví, vstupní dveře za sebou zavřel.

K dotazům obhájce tato svědkyně uvedla, že když hovořila s kamarádkou telefonem, tak chlapec vyšel z kadeřnictví a šel směrem dolů. Viděla ho vycházet z kadeřnictví a šel ke kontejneru, kde se zastavil. Nikdo s ním nebyl, šel sám. Neviděla, že by k tomu hochovi přišla nějaká žena nebo někdo jiný. Potvrdila, že osobu, která přicházela shora, viděla přicházet v 16.59 hod., neboť bylo zjištěno, že její mobilní telefon je o čtyři minuty zpožděn, takže se nejednalo o čas 16.55 hod.

Svědkyně P. Š. byla opět vyslechnuta u hlavního líčení 2.9.2015, kdy nad rámec toho, co je výše uvedeno potvrdila, že u okna seděla minimálně čtvrt hodiny a popsala celou událost shodně s tím, jak je popsána výše. Zopakovala, že muž, který přišel do kadeřnictví, přišel v době, kdy opět telefonovala a jinou osobu, která vešla do kadeřnictví po odchodu malého hochy, neviděla. Potvrdila, že u okna seděla ještě asi čtvrt hodiny poté, co ten člověk vešel do kadeřnictví, mohlo to však být i méně, např. 5 minut. Když kouřila, tak seděla na židli u otevřeného okna a okno měla otevřené. Na chodník pod sebou nevidí, vidí přímo na kadeřnictví. Jednoznačně potvrdila, že člověk, který vešel do kadeřnictví, byl muž a mezi tímto mužem a odcházejícím hochem nikdo stoprocentně do kadeřnictví nevešel. Potvrdila, že muž, který vešel do kadeřnictví, si otevíral levou rukou, neměl s sebou žádné zavazadlo, neměl na ruce rukavice a ani v ruce nic nedržel. Nikoho jiného kromě odcházejícího hochy a přicházejícího muže v té době u kadeřnictví neviděla. Potvrdila, že kadeřnictví sledovala neustále po dobu, co u okna kouřila a na závěr zopakovala, že i když ještě u okna nějakou dobu seděla a kouřila, tak neviděla přicházejícího muže z kadeřnictví odejít.

Poškozená L. B. byla opakovaně vyslechnuta jednak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem. Co se týká její výpovědi z přípravného řízení, tak z té vyplývá, že dne 21.2.2013 byla v kadeřnictví, které vlastní, od 08.00 hod. V době mezi 12.00 hod. – 13.00 hod. měla obědovou pauzu. Během dne přicházeli různí zákazníci, jednalo se o muže i o ženy. Paní S. (masérka), jíž pronajímá v prostorách kadeřnictví jednu místnost, byla na pracovišti toliko dopoledne. Dopoledne obsloužila více zákazníků, neví však přesně, kdo u ní byl. K dotazu, jaké klienty obsloužila mezi 16-17 hod., poškozená uvedla, že předposledním zákazníkem byla nějaká paní, po této paní přišel chlapec s maminkou, kteří již v předchozím období její služby využili dvakrát. Jednalo se o chlapce okolo 10 let věku, tmavých vlasů, trošku delších, kterého ostříhala nůžkami. Celý úkon trval okolo 15 minut,

oba odcházeli v 16.30 hod. Po nich nikdo, koho by stříhala, již nepřišel. Neví, kolik bylo přesně hodin, dívá se spíše na hodiny okolo páté, kdy končí a odchází. Po odchodu tohoto chlapce začala uklízet. Někdy uklízí v pracovním oděvu, někdy již v oděvu civilním, a to když spěchá. Zpravidla telefonuje manželovi, aby pro ni někdo z rodiny přijel, ovšem v inkriminovaný den měli vozidlo v opravně. Domnívá se, že bylo okolo 17. hodiny, kdy již měla prakticky uklizeno a byla na odchodu. V té době byly vstupní dveře do kadeřnictví odemčené, slyšela otevírat dveře a v otevřených dveřích z chodbičky (zádveří) do čekárny kadeřnictví stál mladý muž, který se na ni smál, nic nechtěl. Ptala se ho, co žádá, on odpověděl, že ostříhat. Na odpověď nečekal a zpoza zad vytáhl poleno, jednalo se o půlpoleno, které vzal do obou rukou a začal ji bít do hlavy. Pamatuje si tři silné údery do temene hlavy, srazil ji na kolena, v útoku pokračoval dál. Svědkyně uvádí, že neví, co pachatel dělal poté, když ji přestal bít, neboť byla v bezvědomí. Je stoprocentně přesvědčena, že mezi odchodem chlapce z kadeřnictví a útokem pachatele nikdo jiný v kadeřnictví nebyl. K popisu uvedla, že se jednalo o mladšího muže, takového „študáčka – gympláčka“, výšky okolo 170 cm, příjemného obličej, hustých tvrdých vlasů, které mu trčely dopředu v takovém moderním účesu. Rozhodně neměl brýle a byl o kousek větší než ona (svědkyně měří 160 cm). O penězích nemluvil. K situaci na místě činu uvedla, že v té době bylo rozsvíceno toliko v čekárně, v místnosti s kadeřnickými křesly bylo zhasnuto. Skla v oknech jsou zatmavená, nacházejí se na nich žaluzie. Do místnosti pronikalo světlo zvenčí. Není si jista, kde v této době měla klíče a peněženku, neboť se připravovala k odchodu a tyto věci umísťuje různě. Uvedla, že po každém zákazníkovi vlasy zametá na kupičku, kterou umísťuje do rohu místnosti vedle akumulčních kamen, toto dělá celý den, až poté vlasy uklidí do odpadkového koše. Vyloučila, že by ona kupička vlasů byla ve středu místnosti kadeřnictví. Zjistila, že se jí ztratila peněženka, v době činu měla u sebe v peněžence okolo 10.000 Kč, průkazku zdravotní pojišťovny, občanský průkaz a další zejména zákaznické karty. Nejednalo se však o karty platební. Dále se ztratil svazek pěti klíčů. Bít ji pachatel začal až za situace, kdy zavřel dveře ze zádveří do čekárny. Kabelku má zpravidla na bílé plastové židli, případně na židli určené ke stříhání dětí. Ví o tom, že ji poté našel syn, nevšimla si, že by útočník měl nějaké zavazadlo.

Při svém dalším výslechu, který byl konán dne 22.4.2013 svědkyně vypověděla shodně s tím, co je výše uvedeno a dále konstatovala, že chlapec, kterého stříhala odcházel asi v 16.45 hod. Vlasy zametá po každém ze zákazníků na hromádku, která je u akumulčních kamen, a když uklízí, tak v provozovně zhasíná světlo. Vzpomněla si, že se převlékla, tedy svlékla si pracovní oděv a oblékla si rifle, růžovou halenku a vysoké kozačky. Peníze si dávala do peněženky, chystala se k odchodu s tím, že si věci skládala do kabelky. Slyšela bouchnout dveře, jako když přichází zákazník. Potvrdila opět, že se svítlo toliko v čekárně. Klíče od vchodových dveří do kadeřnictví mívá zpravidla ve vchodových dveřích zevnitř. Ty dveře se otevřely v době mezi 16.55 hod. - 16.58 hod., kdy přemýšlela o tom, že přeci všichni ví, že končí v 17 hodin. Vyhlédla z provozovny, šla do čekárny pro zákazníky. Muže popisuje shodně. Dveře ze zádveří do čekárny byly otevřené, zavřené byly dveře vchodové. Upřesnila, že ji pachatel tloukl tou vypouklou stranou polena. Jednalo se o za sebou následující rány, pak již nic neví, neboť upadla na zem, ovšem i zde ji pachatel bil. Zopakovala, že mezi malým chlapcem a pachatelem útoku nikdo jiný nepřišel. Vylučuje, že by uprostřed provozovny byla kupička vlasů. Kdyby onen mladík, který na ní zaútočil, nepřišel, již by odešla domů tak do cca 3 minut. Vzala by si toliko kabelku, klíče a bundu. Po napadení špatně vidí, a to jak

nablízko tak i na dálku, je schopna rozeznávat toliko obrysy, bolí ji hlava, motá se. Navštívila očního lékaře, který jí nic konkrétního neřekl. Před napadením používala brýle toliko na čtení, a to cca 1,5 dioptrie. Při útoku se jí ztratila peněženka, v níž měla řádově 10.000 Kč.

U hlavního líčení svědkyně vypověděla shodně s tím, co uváděla v přípravném řízení a zopakovala, že posledním zákazníkem byl malý kluk, kterému bylo asi 10 roků a který odešel s matkou a pak již zde nikdo nebyl až do doby, než do kadeřnictví vešel pachatel. Malý hoch odešel asi v 16.45 hod. a mezi jeho odchodem a příchodem pachatele uplynulo asi 10 minut. Svítilo se v čekárně, v provozovně již bylo zhasnuto. Žaluzie byly vodorovné a bylo mezi nimi místo, takže světlo z vnějšku prosvítalo. Nesvítila v provozovně proto, že již chtěla jít domů, navíc chtěla, aby lidé viděli, že již skončila pracovní doba, pokud by někdo přicházel zvenčí. Zhasla až v době, kdy se začala převlékat. Pachatel neměl brýle, stála proti němu zepředu. Poleno, které s sebou útočník přinesl, měl schované v rukách za zády a viděla ho až v době, kdy jej vytáhl. Pachatel stál opřený zády o futra dveří a když poleno vytáhl, začal ji tlouct polenem, které držel oběma rukama, do hlavy. Zda měl s sebou nějaké zavazadlo, to si nevšimla. Následkem tohoto jednání špatně vidí a má problémy s vlasy. Ten den, kdy došlo k útoku, tak nebyla s nikým domluvená, že pro ni přijede, neboť měli rozbité auto. Potvrdila, že nikdy nenechává kupičku vlasů uprostřed místnosti, vždy po každém zákazníkovi ji zamete do rohu a následně vlasy uklidí do koše. Svědkyně vyloučila, že by pachatelem byl některý z jejich synů, protože pachatel stál metr proti ní a viděla ho. Je pravdou, že klíče od kadeřnictví má E■■■■ M■■■■, neboť tam v minulosti pracoval na různých věcech, když předělávali kadeřnictví a rovněž její manžel. Oba mají klíče pouze od hlavních dveří, nikoliv od provozovny. Pokud chtěli jít na záchod, tak jim stačily klíče od hlavních dveří. Podle svědkyně byl pachatelem někdo cizí, neboť vlastní děti by poznala. Útočník byl mladý, kolem 20 roků, tmavších vlasů a měl odrostlého ježka asi 7 cm.

K dotazu státní zástupkyně svědkyně uvedla, že pachatel po ní peníze nechtěl, ihned ji začal bít. Opětovně potvrdila, že mezi desetiletým chlapcem a útočníkem nikdo jiný nepřišel. Když uklízela v provozovně, tak dveře z provozovny do čekárny byly otevřené, stejně tak dveře z čekárny do zádveří. Vchodové dveře ze zádveří ven byly zavřené. Kabelku s peněženkou mívá na bílé plastové židli. Když odchází, tak si ji dá buď na druhé křeslo, nebo na dětskou židličku. Není si však jistá, kde ji měla přesně v tento den.

K dotazům obhájce dále doplnila, že již přesně neví, koho ten den stříhala. Začala uklízet ihned poté, co hoch s matkou odešli. Setřela předsíň a čekárnu, zda setřela provozovnu, to si již nevzpomněla. Jelikož už byla převlečená, tak nepočítala s tím, že by ještě někoho ostříhala, i kdyby přišel těsně před 17. hodinou. Předpokládá, že lidé naproti v bytovce vědí o tom, že pro ni rodinní příslušníci většinou do práce jezdí autem. To, že ten den pro ni nikdo nemohl přijet, byla výjimečná situace, většinou pro ni manžel jezdí. Svědkyně se rovněž vyjádřila na základě dotazu obhájce ke způsobu provedení fotorekognice a rekognice a konstatovala, že když jela z rekognice, tak dospěla k závěru, že je možné, že označila jiného člověka než pachatele, neboť při poznávání si nebyla úplně jistá, neviděla příliš dobře a bolela ji hlava a po zdravotní stránce se necítila v pořádku. Potvrdila, že ji rodina navštívila v nemocnici, ona chtěla mluvit se svým synem E■■■■ M■■■■, neboť chtěla, aby všechno kolem její hospitalizace zařídil, protože je na něho spolehnutí. V době útoku měla na sobě zlaté náušnice. Dozvěděla se, že jedna náušnice měla být po útoku na

zemi společně s umělými nehty. Podle názoru svědkyně měl na sobě pachatel bundu, která byla asi do pasu. Dále svědkyně uvedla, že na fotografii č. 61 jsou z kabelky pouze rukavice a růžový mobil, ostatní věci jsou z lékárničky.

Poškozená L. B. byla rovněž opětovně vyslechnuta v průběhu hlavního líčení tak, jak bylo zdejšímu soudu uloženo rozsudkem Nejvyššího soudu ČR. Svědkyně při tomto výslechu uvedla, že viděla v televizi, jak obžalovaného Nečesaného propouští na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR z výkonu trestu, úplně se rozklepala, neboť v té chvíli poznala a uvědomila si, že pachatelem je právě obžalovaný Lukáš Nečesaný. Tuto skutečnost sdělila i rodinným příslušníkům. Poznala ho podle vlasů a podle jeho úsměvu. Kromě rodinných příslušníků to řekla i svým zákazníkům, které však jménem nezná. I u hlavního líčení zopakovala, že si je jistá v tom, že pachatelem útoku byl obžalovaný Lukáš Nečesaný. Potvrdila, že v době napadení v ruce žádné koště neměla, měla již setřeno a chtěla jít domů, neboť už byla převlečená. Koště se nacházelo u radiátoru, kam dává i ostříhané vlasy. Kupučka vlasů, kterou každý den svědkyně zametá, když končí, tak se nacházela v rohu místnosti, jsou to vlasy od zákazníků za celý den. Před napadením ještě stačila zamést, avšak kupičku vlasů nestihla uklidit, ta zůstala na svém místě. Hoch s matkou odešli asi v 16.45 hod., ona se převlékla, zametla a chtěla odejít domů, když byla napadena. Je pravdou, že v době napadení měla na ruce gelové nehty, které si dělá sama a pamatuje si všechno až do doby, kdy dostala tři rány do hlavy. Před útokem měla všechny gelové nehty na rukách a setrvala na tom, že útok se stal v místě, jak ho popisovala v předchozích výsleších. K rekoncenci ještě uvedla, že špatně viděla, což sdělila i policistům. K osobě pachatele na závěr sdělila, že byl určitě vyšší než ona, při určování výšky má však špatný odhad, takže nemůže přesně odhadnout jeho výšku. Pachatel však nebyl tlustý. Svědkyně potvrdila, že vlasy zůstaly pachateli stejné, jako když byl u ní a útočil na ni, zvláště si pamatuje jeho kšticí vepředu, která mu zůstala a ona jako kadeřnice si vlasy zapamatovala a podle těchto vlasů a podle úsměvu obžalovaného poznala. Opět popsala přesně místo, kde k útoku došlo, bylo to u dveří do čekárny, kdy pachatel měl za zády ruce, následně vytáhl poleno a udeřil ji do hlavy. Podle jejího názoru se jednalo o rozpúlené březové poleno. K popisu chlapce uvedla, že mu bylo asi 9 let, měl bílou pleť, blíže jej popsat již nedokázala. Běžná denní tržba je v jejím kadeřnictví tisíc až tisíc pět set korun. Peníze z denní tržby nosí domů, v ten den měla s sebou asi 10.000 Kč, neboť potřebovala zaplatit složenky. Normálně má s sebou tři až čtyři tisíce korun. O tom, že bere peníze na placení složenek, věděl její manžel. Potvrdila, že někdy kupičku vlasů uklízí až ráno, jinak vždy předtím, než odchází z provozovny. Celý úklid jí trval i s převlečením 10 až 15 minut. Policistům při jejich návštěvě nic neříkala o tom, že poznala osobu, která ji měla napadnout. Potvrdila rovněž, že měla s policií domluvenou ochranu s ohledem na medializaci tohoto případu.

Jako svědek byl u hlavního líčení dne 2.9.2015 vyslechnut J. Ž., který se vyjádřil k zadržení obžalovaného. Uvedl, že na místo zásahu přijel v době, kdy obžalovaný byl již na zemi, byla mu nasazována pouta. Když přijížděli, tak slyšel, jak policisté v civilu ze zásahové jednotky prohlašovali, že jsou policie ČR a vyzývali obžalovaného, aby si lehl na zem a nekladl odpor, nicméně se obžalovaný o odpor snažil. Podle jeho názoru celý zásah proběhl naprosto standartně, což bylo i prokázáno spisem Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, oddělení vnitřní kontroly, kdy tato věc byla řešena na základě dopisu, který obžalovaný z vězení napsal. Obžalovaný se poprvé

dozvěděl o tom, proč byl zadržen ve vozidle. Když se ho svědek ptal, zda ví, proč byl zadržen, na to obžalovaný uvedl: „Já jsem té paní nic neudělal.“ Toto jim sdělil i přesto, že mu nikdo z řad policie nesdělil, proč byl zadržen, ani z jakých důvodů. Rozhodně popřel, že by obžalovanému v autě říkali, že na něho mají připravené důkazy, že už ta paní všechno řekla, že se z toho obžalovaný nevyhrabe. To, co uvedl, sdělil bez jakýchkoliv otázek a dále se již o celé věci nebavili. Dle svědka nebylo proti obžalovanému užito žádné násilí a to, co uváděl obžalovaný ohledně toho, že byl v autě v nějakém pytlí, že se dusil a že se domníval, že celý zásah nepřežije, je jednoznačná lež. Pokud byl přítomen výslechu obžalovaného v pozici podezřelého nebo obviněného, nebyl u všech výslechů, tak nezaznamenal, že by ze strany policie někdo obžalovanému nabízel nějaké výhody za to, když se dozná. Policisté, kteří zasahovali, byli v civilu, žádné modré uniformy na sobě neměli.

Svědka [REDACTED]. [REDACTED]. [REDACTED] H [REDACTED] byl vyslechnut u hlavního líčení 2.9.2015 k tomu, aby se vyjádřil k průběhu ohledání místa činu 21.2.2013. Potvrdil, že se na místo dostavil jako vyšetřovatel výjezdové skupiny a samotné ohledání začalo kolem 22. hodiny. V době, kdy přijel na místo, věděl pouze to, že zde došlo ke zranění ženy, která byla odvezená Rychlou záchrannou zdravotnickou službou a údajně měla být nalezena na místě jejím synem. Co se konkrétně na místě stalo, to nevěděli a po příjezdu na místo neměli žádnou informaci o tom, že by zranění ženy mělo mít souvislost s nějakým finančním motivem trestné činnosti. Svědek popsal samotné ohledání na místě činu, vyjádřil se i k tomu, že se braly pachové stopy a to z klik na dveřích, z podlahy, rovněž zajišťovali další stopy, např. plastové nehty a otisky obuvi. S ohledáním skončili po třetí hodině ranní následujícího dne. Potvrdil, že fotografie, které byly pořízeny, odpovídají realitě. Věděl o tom, že předtím se na místě pohybovali záchranáři. Když jeli na místo, tak měli pouze obecnou informaci o tom, že v kadeřnictví došlo ke zranění ženy na hlavě. K následujícím dotazům se svědek vyjádřil k jednotlivým zajištěným stopám, kdy se vyjádřil i k ulomeným plastovým nehtům, které byly na místě nalezeny a kdy konkrétně stopa č. 28 byla zajištěna pod hromádkou oblečení v kadeřnickém salónu. Stejně tak i stopa č. 29 (náušnice). Když prováděli ohledání chodby, tak zde žádný nehet na zemi nebyl, nehty byly nalezeny vevnitř v salónku, podlaha v chodbě byla čistá. Další nehty byly nalezeny uvnitř kadeřnického salónu, stopy č. 21, 22 a to na podlaze u stoliček. Že by na místě činu byly jiné trasologické stopy, než ty dvě, které jsou zadokumentovány v protokole o ohledání místa činu, o tom svědek nic neví. Nevěděl nic o tom, že by na místě byla kaluž krve a v ní údajný otisk šlápoty. Dle vyjádření svědka byly z kabelky vysypány nějaké věci, aby se mohlo zjistit, co kabelka obsahuje, nicméně on to sám nedělal, při prvotním ohledání nebyly brány pachové stopy ze stolku, ze šuplíků, toto se stalo až následně, když měli další informace. Svědek připustil, že věci ze šuplíku mohl vyndat on, nebo někdo jiný z policistů na místě. Následujícího dne při poradě se dozvěděli, že je podezření, že na místě zmizely peníze, takže se mohlo jednat o finanční motiv. Svědek dále vypověděl, že byl přítomen i domovní prohlídce, která se následně dělala v tehdejší bytosti obžalovaného.

V průběhu důkazního řízení byli na návrh obhájce vyslechnuti svědci z řad příslušníků policie, kteří se zabývali ohledáním místa činu a zvláště pak zajištěním pachových stop. Jedná se o svědky [REDACTED]. [REDACTED]. V [REDACTED] Ř [REDACTED], [REDACTED]. M [REDACTED] J [REDACTED], [REDACTED]. M [REDACTED] K [REDACTED] a [REDACTED]. M [REDACTED] J [REDACTED].

■■■■. ■■■■. V ■■■■ Ř■■■■ uvedl, že pracuje na odboru kriminalistických technik a expertíz jako kriminalistický znalec z oboru kriminalistika a v tomto případě byl zařazen do krajské výjezdové skupiny pod vedením vyšetřovatele a dělal klasické standartní ohledání místa činu. I v tomto případě se jednalo o standartní postup, stejně jako v jiných případech a pokud viděl práci kriminalistických techniků na místě činu, tak podle jeho názoru tito technici dovedli velice kvalitní práci. Snímání pachových stop proběhlo standartním způsobem, vše bylo zadokumentováno a rozhodně mohl vyloučit, že by došlo k falšování pachových stop v neprospěch obžalovaného. Jeho praxe je 20 let a nikdy za tu dobu se neseťkal s tím, že by výsledky jejich zkoumání byly falšovány.

On osobně byl přítomen prvotnímu ohledání na místě činu, kde byly zajištěny pachové stopy, bylo zadokumentováno v protokolu o ohledání místa činu. Ví, že se jednalo o kliky dveří a rovněž byly zajištěny pachové stopy z prostoru. Zda bylo provedeno více ohledání míst činu, to neví. Metodiku zajišťování nebo určování pachových stop určuje vedoucí výjezdu. S ohledem na dobu, která již uplynula od uvedeného jednání a množství případů, které mezitím řešil, se již v podrobnostech nemohl vyjádřit k předloženým fotografiím. Jeho úkolem na místě činu je rozhodnutí o tom, zda zajištěná stopa je relevantní pro další vyšetřování a zda se má zajistit. Technik sbírá stopu. Vyjádřil se i k otázce trasologických stop, kdy rozhodl, které půjdou ke zkoumání, neboť se jednalo o stopy, které nepatřily poškozené. Zda to mohlo či nemohlo mít souvislost s daným případem, to v danou chvíli nemohl vědět. Měli informace pouze o tom, že se jedná o násilný trestný čin, nikoliv o loupežný motiv. Rozhodoval i o tom, že byly zajištěny krevní stopy, kdy se jednalo o metodu „vějíře“, kterou při svém výslechu popsal. Rovněž uvedl, proč a které biologické stopy byly zajištěny a potvrdil, že daktyloskopické stopy se snímají na místě činu v hojném množství, ale zajišťují se pouze relevantní, tzn. způsobitelné daktyloskopické stopy. To jsou ty, které mají určitý počet markantů, aby mohly sloužit k individuální identifikaci. Daktyloskopické stopy byly snímány i z vypínače. Podle jeho názoru mohlo dojít k útoku na poškozenou v chodbičce u dveří a to na základě toho, kde byl nalezen krevní střík. Jednalo se o vchodové dveře. Jak se krevní stopa mohla dostat až za dveře kadeřnictví, si není zcela jistý, je možné, že se poškozená mohla hýbat. Pokud se jedná o zajištěnou věcnou stopu (v tomto případě kabelku, ze které byl vysypán obsah), tak je možno tuto stopu vyfotit zvlášť, ale zda tomu tak bylo v tomto konkrétním případě, to svědek neví. Svědek uvedl, že v tomto případě nemohlo dojít ke kontaminaci pachových stop, neboť pachová stopa se dá do pachové konzervy, ta se popíše, dá do sáčku, zapečetí a otevírá se až na pracovišti pachových stop. Za celou dobu své praxe se s kontaminací pachových stop neseťkal. Je pravdou, že pokud se určité místo posype daktyloskopickým práškem, tak je možno z něho sejmout následně pachovou stopu, prášek tomu vůbec nebrání. Znamená to, že na místě nemusí být daktyloskopická stopa, ale může tam být stopa pachová.

Tento svědek byl vyslechnut i u hlavního líčení dne 24.2.2016, kdy se odkázal na to, co uvedl u předchozího hlavního líčení. Potvrdil, že na místě činu byli technici i jeho kolega pan H■■■■. Technici měli na sobě overalové obleky, roušky, návleky a rukavice, ■■■■. H■■■■ měl na sobě pouze rukavice. Na co konkrétně ■■■■. H■■■■ sahal, to neví, podle jeho názoru zapisoval údaje do protokolu o ohledání místa činu. Potvrdil, že se jednalo o standartní postup při zajištění místa činu a odůvodnil, proč byly při ohledání vysypány věci z kabelky, případně nalezených oděvních součástek. Je tomu tak proto, že když se na místě nachází např.

oděvní součástka a toto místo je kontaminováno, tak se nejdříve zadokumentuje, na jakém místě odběrní součástka je, dá se tomu číslo a zanese se to do protokolu o ohledání místa činu. Protože v této oděvní součástce může být nějaký předmět, který souvisí s vyšetřovanou věcí, tak je další klasický postup ten, že se určí místo, které již je čisté a není kontaminované biologickým materiálem, krevními stopami apod. V tom případě se vezme nalezený předmět, např. oděvní součástky, a výklepem či výtřesením, či přiložením želatinové folie nebo jiným způsobem se tato součástka prohlédne, jestli se tam něco nenachází. Není možné tuto oděvní součástku vyklepávat na místě, kde byla nalezena, protože tam jsou krevní stopy. Pokud by něco vypadlo a spadlo by to do krevní stopy, tak by byla krevní stopa znehodnocena. Z tohoto důvodu našli čisté místo, což v tomto případě byla chodbička, kde už bylo ohledání hotové a zde vyklepali oděvní součástky, ze kterých vypadly umělé nehty. Tyto nehty byly označeny jako stopy, které byly vyfoceny a není možné je zadokumentovat na místě, které je kontaminováno. Proto je zadokumentovali tam, kde se vyklepaly. Potvrdil, že pokud se našly nějaké nehty v chodbičce, tak musely být vyklepány z oděvních svršků nalezených na místě činu. Tento výklep prováděl on sám. Kabelka se prohlédávala až po dokončení ohledání salonku, kde už bylo celé ohledání dokončené. Vše, co bylo nalezeno, bylo samozřejmě zadokumentováno.

V průběhu důkazního řízení byli na návrh obhájce vyslechnuti svědci z řad příslušníků policie, kteří se zabývali ohledáním místa činu a zvláště pak zajištěním pachových stop. Jedná se o svědky [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE].

[REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] uvedl, že pracuje na odboru kriminalistických technik a expertíz jako kriminalistický znalec z oboru kriminalistika a v tomto případě byl zařazen do krajské výjezdové skupiny pod vedením vyšetřovatele a dělal klasické standardní ohledání místa činu. I v tomto případě se jednalo o standardní postup, stejně jako v jiných případech a pokud viděl práci kriminalistických techniků na místě činu, tak podle jeho názoru tyto technici dovedli velice kvalitní práci. Snímání pachových stop proběhlo standardním způsobem, vše bylo zadokumentováno a rozhodně mohl vyloučit, že by došlo k falšování pachových stop v neprospěch obžalovaného. Jeho praxe je 20 let a nikdy za tu dobu se nesetkal s tím, že by výsledky jejich zkoumání byly falšovány.

On osobně byl přítomen prvotnímu ohledání na místě činu, kde byly zajištěny pachové stopy, bylo zadokumentováno v protokolu o ohledání místa činu. Ví, že se jednalo o kliky dveří a rovněž byly zajištěny pachové stopy z prostoru. Zda bylo provedeno více ohledání míst činu, to neví. Metodiku zajišťování nebo určování pachových stop určuje vedoucí výjezdu. S ohledem na dobu, která již uplynula od uvedeného jednání a množství případů, které mezitím řešil, se již v podrobnostech nemohl vyjádřit k předloženým fotografiím. Jeho úkolem na místě činu je rozhodnutí o tom, zda zajištěná stopa je relevantní pro další vyšetřování a zda se má zajistit. Technik sbírá stopu. Vyjádřil se i k otázce trasologických stop, kdy rozhodl, které půjdou ke zkoumání, neboť se jednalo o stopy, které nepatřily poškozené. Zda to mohlo či nemohlo mít souvislost s daným případem, to v danou chvíli nemohl vědět. Měli informace pouze o tom, že se jedná o násilný trestný čin, nikoliv o loupežný motiv. Rozhodoval i o tom, že byly zajištěny krevní stopy, kdy se jednalo o metodu „vějíře“, kterou při svém výslechu popsal. Rovněž uvedl, proč a které biologické stopy byly

zajištěny a potvrdil, že daktyloskopické stopy se snímají na místě činu v hojném množství, ale zajišťují se pouze relevantní, tzn. způsobitelné daktyloskopické stopy. To jsou ty, které mají určitý počet markantů, aby mohly sloužit k individuální identifikaci. Daktyloskopické stopy byly snímány i z vypínače. Podle jeho názoru mohlo dojít k útoku na poškozenou v chodbičce u dveří a to na základě toho, kde byl nalezen krevní střík. Jednalo se o vchodové dveře. Jak se krevní stopa mohla dostat až za dveře kadeřnictví, si není zcela jistý, je možné, že se poškozená mohla hýbat. Pokud se jedná o zajištěnou věcnou stopu (v tomto případě kabelku, ze které byl vysypán obsah), tak je možno tuto stopu vyfotit zvlášť, ale zda tomu tak bylo v tomto konkrétním případě, to svědek neví. Svědek uvedl, že v tomto případě nemohlo dojít ke kontaminaci pachových stop, neboť pachová stopa se dá do pachové konzervy, ta se popíše, dá do sáčku, zapečetí a otevírá se až na pracovišti pachových stop. Za celou dobu své praxe se s kontaminací pachových stop nesešel. Je pravdou, že pokud se určité místo posype daktyloskopickým práškem, tak je možno z něho sejmout následně pachovou stopu, prášek tomu vůbec nebrání. Znamená to, že na místě nemusí být daktyloskopická stopa, ale může tam být stopa pachová.

Svědek ■■■■■. M■■■■ J■■■■ uvedl při svém výslechu, že je zařazen u skupiny služební kynologie, speciálních kynologických činností na skupině MPI (metoda pachové identifikace). On osobně na místě činu nebyl, dělal odborné porovnání se psem toho, co mu bylo přivezeno. Obhájce u tohoto úkonu byl přítomen. Sám dává jednu až tři konzervy do řady, kde je sedm postů a následně se tyto konzervy dávají očuchat psovi, který ji buď označí, nebo ji přejde. V případě obžalovaného Nečesaného postupoval standartním způsobem a rozhodně nedostal od žádného nadřízeného příkaz, aby zaměnil pachové konzervy tak, aby to ublížilo obžalovanému. To se nestalo ani nikdy v minulosti. On sám rovněž neměl žádný zájem na tom, aby obžalovaný byl určen jako pachatel. Provádí praxi 17 let a ještě se mu nestalo, že by se jeho pes zmýlil. Konkrétně potvrdil, že se mu nikdy nestalo, že by jeho pes určil srovnávací pachovou konzervu ve shodě s otiskem pachové stopy a následně v dalším řízení se ukázalo, že ze strany psa došlo k chybě. V tomto případě postupoval podle devátého pokynu Policejního ředitelství služby pořádkové policie, kde je v článku 53 přesně stanoveno, jakým způsobem se mají zakládat jednotlivé stopy.

Na základě dotazů obhájce dále svoji výpověď doplnil tak, že 27.2. přijal první materiál a následně druhý byl ze dne 11.3. Podle jeho názoru bylo postupováno v tomto případě v souladu s pokynem Policejního ředitelství služby pořádkové policie a rozhodně objektivitě nebrání to, že předmětný materiál byl dodán ve dvou termínech, jak jsou výše uvedeny.

Svědek ■■■■■. M■■■■ K■■■■ vypověděl, že pracuje jako kriminalistický technik na oddělení kriminalistické techniky a to od roku 1999. Na místě činu byl až 27.2. při dodatečném ohledání, kdy na základě pokynů vyšetřovatele zajišťovali ještě pachové stopy a zajistil 10 pachový stop a jednu stopu biologickou. Vše probíhalo podle standartních postupů a popsal místa, kde došlo k zajištění pachových stop. Neměl možnost se seznámit s odborným vyjádřením, se závěry vyhodnocení pachových stop. On sám zajištěné stopy označil, zapečetil do bezpečnostních sáčků a dovezl na obvodní oddělení, kde je předal vyšetřovateli. Neměl žádný pokyn od nikoho, aby pachové stopy měnil či falšoval a v době, kdy byl na místě činu, tak ani nevěděl, kdo je podezřelý. Sám se vůbec nezajímal o výsledky hodnocení pachových

stop, na místě plnil příkazy vyšetřovatele. Pachovou stopu zajišťoval tak, že přiložil pachový snímač, následně postupoval podle instrukce a pachové stopy řádně zajištěné předal vyšetřovateli.

K otázkám obhájce uvedl, že vyšetřovatelem tohoto případu byl ■■■. J■■■, který mu také řekl, aby zajistil pachové stopy z madel kabelky, což učinil tak, že přes celou kabelku přeložil pachový snímač. Rozhodně se textílie, ze které je pachový snímač, nedotýkala křesla, na kterém byla kabelka. On sám neměl kabelku v ruce. Ze své praxe ví, že je zcela běžné, že místo činu se několikrát doohledává a to na základě nových informací, které se v průběhu vyšetřování vyskytnou. Celý postup snímání pachových stop považuje za standartní, nic zvláštního v něm nespátřil.

K dotazu předsedy senátu ještě doplnil, že se sejmuté pachové stopy šest dní poté, co došlo k jednání a poté se na místě pohybovali různí lidé, jsou schopné k tomu, aby byly zajištěny, rozhodně nelze jednoznačně říci, že by tyto pachové stopy byly špatné a nepoužitelné. Je to proto, že se jedná o uzavřenou místnost, nevětranou, kde se neměnily klimatické podmínky.

■■■. ■■■. M■■■ J■■■ se ve své svědecké výpovědi vyjádřil k tomu, že pracuje na Krajském ředitelství policie Královéhradeckého kraje jako vrchní komisař a s případem obžalovaného Lukáše Nečesaného přišel do kontaktu již 21.2.2013, kdy přijel na místo činu a na případě pak začal pracovat 22.2.2013. Proto se mohl vyjádřit k ohledání dne 27.2.2013, kdy se jednalo o kompletní doohledání místa činu právě z důvodu zajištění pachových stop. Bylo tomu tak proto, že již byli obeznámeni, o jaký trestný čin se jedná, jaký mohl být pravděpodobný motiv pachatele a věděli, kam pachatel pravděpodobně mohl sahat, případně, čeho se dotýkat. Tyto informace měl na základě sdělení poškozené z 26.2.2013, kdy se probudila a dále z výpovědí svědků, např. paní V■■■■. Doohledání místa činu je naprosto standartní úkon, neboť při prvotním ohledání není většinou znám motiv jednání pachatele a tyto věci pak vycházejí najevo až následně. Na základě zajištěných důkazů 27.2.2013 dělali ohledání vypínačů, rovněž snímali stopy z kabelky poškozené, ze šuplíků v provozovně, prostě z míst, kde pachatel mohl zanechat pachovou stopu. Podle jeho názoru ohledání místa činu bylo provedeno v souladu s předpisy a rozhodně neměl žádný motiv, aby se stopami manipuloval v neprospěch obžalovaného a ani od nikoho takový pokyn nedostal. Tuto úvahu považuje za naprosto absurdní a vyloučenou. Rovněž popsal postup při snímání pachových stop, jak se na místě chovat tak, aby nedošlo ke kontaminaci pachových stop, případně, aby se zabránilo přenosu falešných stop. Všechny tyto podmínky byly ze strany policie dodrženy. Ohledně kabelky uvedl, že neví, zda při prvotním ohledání byla prázdná či plná. Podle jeho názoru 27.2. byla kabelka nejdříve zkoumána jako celek, tzn. i s obsahem a následně mohlo být se stopou manipulováno. Je však možné, že některý z kolegů již při prvotním ohledání vytáhl věci z kabelky, aby byl zadokumentován její obsah. V tomto případě však policisté pracují v ochranném úboru, aby nedošlo k přenosu žádné stopy.

Na základě dotazů obhájce pak uvedl, že veškeré výsledky pachového zkoumání byly zaznamenány v protokolu o ohledání místa činu a následně pak z nich vychází i odborné vyjádření. O tom, jaké pachové stopy budou porovnány z těch, které byly zajištěny, rozhoduje vedoucí vyšetřovatel případu, v tomto případě sám svědek. Volil ty stopy, u kterých byl

přesvědčen, že by mohly mít souvislost s jednáním pachatele. Na základě výpovědi poškozené také určil, že se budou snímat pachové stopy z vypínačů, neboť poškozená sdělila, že bylo v chodbičce rozsvíceno, avšak při nálezů poškozené bylo v provozovně zhasnuto, takže pachatel zřejmě manipuloval s vypínačem a mohla tam být nalezena pachová stopa. S E. M. neprováděli porovnání pachových stop, neboť nebyl důvod, protože M. byl jako možný pachatel na základě šetření vyloučen. Měl evidentní alibi a rovněž poškozená vyloučila, že pachatelem by byl E. M.

Svědék se vyjádřil i k fotorekognici, která byla s poškozenou provedena, kdy uvedl, že na základě jejího zdravotního stavu přistoupili k této fotorekognici jakožto k neodkladnému úkonu, když měli informace od lékaře, že její stav je velice vážný. Svědek potvrdil, že poškozená sdělila, že posledním platícím zákazníkem byl asi desetiletý kluk a po jeho odchodu žádný jiný zákazník nepřišel, jediný, kdo přišel, byl pachatel. To byly zásadní informace, které směřovaly k tomu, že pachatelem mohl být obžalovaný. Podle svědka poškozená při fotorekognici určila obžalovaného hlavně podle jeho obličeje a vlasů a nebyly pro ni podstatné brýle, což je u kadeřnice normální. K provedení neodkladného úkonu měli souhlas ošetřujícího lékaře a byla přítomna i nezúčastněná osoba.

Na základě námitek, které v průběhu dokazování vznesla obhajoba, se rozhodl soud předvolat k hlavnímu líčení jako svědka i . M. H., který měl společně s . M. J. jako vyšetřovatel tento případ na starosti. Tento svědek potvrdil, že při ohledání na místě činu postupovali naprosto standartně, měli ochranné pomůcky a to jak při prvním, tak při druhém ohledání. S obžalovaným přišel do kontaktu při prvním ohledání místa činu, kterého se on zúčastnil, celkově druhém, kterého se účastnil společně s kolegou J. Podle jeho názoru postupoval standartně i kpt. J. a následně popsal, jak probíhalo další ohledání místa činu dne 27.2.2013. Zajištěné stopy poslal na pachové středisko, převzal je zapečetěné od technika a stejně tak zapečetěné je nechal odeslat na pachové středisko. Věci a oděvy od obžalovaného zajišťoval J. J. s dalším policistou J. a on na ně čekal v autě, když pro věci byli u obžalovaného doma. Věci obžalovaného přinesli v papírových pytlích a následně je dali do kufru auta a odvezli do Hradce Králové. Nemohl vyloučit, že pomohl kolegům vyndávat tyto věci z auta. Řízení vedl kolega J., avšak v rámci možností spolu spolupracovali. Potvrdil, že zjišťovali, zda se v místě a v čase, kdy k trestné činnosti mělo dojít, nepohybovali další lidé, kteří by mohli být podezřelými, proto byl vydán návrh na zjištění pohybu buněk telekomunikačního provozu. Toto vše bylo v souladu s trestním řádem a veškeré důkazy jsou založeny ve spise. Pomocí těchto buněk se snažili hlavně ustanovit toho asi desetiletého chlapce, který na místě činu byl, avšak to se bohužel nepodařilo. Hledali i případné podezřelé, proto se dostali i ke jménu V. M., který měl být ubytován v hotelu Královský dvůr a i jeho osoba byla prošetřována. Některé osoby, které byly podezřelé, se vyslychaly, některé, které byly vyloučeny jako podezřelé, vyslychány nebyly. Uvedl, že od státní zástupkyně obdržel 12.5.2014 přípis, na který reagoval předloženým úředním záznamem, který se k osobě V. M. a dalším věcem obsaženým v listinných materiálech tvořící přílohu tohoto přípisu vyjadřují. O tomto úředním záznamu bude hovořeno níže. Bylo však jasné, že osoba V. M. rozhodně nemůže být tou, která spáchala trestnou činnost už s ohledem na jeho postavu, kdy jeho popis neodpovídá tomu, jak poškozená popsal pachatele a rovněž se vyjádřil v tom směru, že materiály poskytnuté pravděpodobně ze strany rodiny obžalovaného GIBSu, neodpovídají pravdě, což

zjistili na základě šetření analytického odboru policie. Svědek popřel jakoukoliv možnost manipulace se zajištěnými důkazy v této trestní věci.

J. R. coby svědek v přípravném řízení se vyjádřil k osobě obžalovaného. Potvrdil, že si půjčil v bance 50 tisíc korun na nákup auta, avšak tyto peníze prohrál v automatech, kdy pozval i obžalovaného a další lidi, kteří s ním společně popíjeli a on sám jim nějaké peníze na hraní poskytl. Podle jeho názoru obžalovaný někdy nosil brýle, někdy ne.

U hlavního líčení potvrdil, že peníze obžalovanému dal, aby s nimi hrál. Obžalovaný se mu zdá agresivní, neví o tom, že by v minulosti někoho napadl, avšak je pravdou, že on sám měl s obžalovaným konflikt, neboť jej obžalovaný zmlátil.

Svědka I. Č. v přípravném řízení vypověděl, že je kamarádem obžalovaného a zná se s ním již delší dobu a věděl rovněž o jeho rodinných problémech. Potvrdil, že obžalovaný občas konzumuje marihuanu a rovněž ví o tom, že si R. půjčil peníze a následně on, Nečesaný a další kamarád společně s R. navštívili Liberec a Prahu, kde vypůjčené peníze ve výši 50 tisíc korun prohráli. Tento svědek uvedl, že obžalovaný R. kvůli tomu, že o obžalovaném vyprávěl, že ho přemluvil do hraní automatů, fyzicky napadl. Tento incident viděl. Potvrdil, že obžalovaný mlátil do ledvin a to i v době, kdy R. již ležel na zemi, jednalo se asi o deset až patnáct ran. Podle něho to byly velmi silné rány. R. se nijak nebránil a svědka překvapilo, s jakou intenzitou jej obžalovaný napadl. Ještě předtím než začal obžalovaný R. mlátit, tak jej hodil na popelnice a sám svědek uvedl, že toto své napadení přehnal. Ke dni 21.2.2013 uvedl, že 21.2.2013 svědek uvedl, že okolo 19.30-20.00 hodin se přihlásil na facebook, mezi 20.00-20.30 mu sděloval informace svědek K., zda neví, co se děje na sídlišti. Poté z telefonátu matky zjistil, že došlo k přepadení kadeřnictví. Psal obžalovanému s tím, že se spolu s K. pojedou podívat na místo, ovšem obžalovaný na sraz nepřišel. Místo přepadení navštívil, ovšem nic nezjistil. Okolo 21.30 hodin kouřil cigaretu s obžalovaným, který jej informoval, že téhož dne navštívil ono přepadené kadeřnictví, neboť se chtěl nechat ostříhat, ostříhaný nebyl. Obžalovaný mu sděloval, že v kadeřnictví byl okolo 16.55 hodin. Říkal mu, že stál toliko mezi dveřmi u vchodu kadeřnictví. Obžalovaný si u svědka dne 24.2.2013 uschoval rukavice, jednalo se o černé kožené rukavice, důvod neví. Dne 21.2.2013 (tedy v den loupežného přepadení kadeřnictví) žádal po obžalovaném půjčit 100 Kč, ten mu je nepůjčil, i když mu sděloval, že měl u sebe 800 Kč, z nichž 400 Kč vrátil svědku H.

U hlavního líčení v základních rysech potvrdil svoji výpověď z přípravného řízení, avšak uvedl, že útok obžalovaného vůči R. nebyl tak agresivní, jak to uváděl v přípravném řízení. Potvrdil, že obžalovaný měl peníze od své babičky, kouřil. Zda někomu dlužil peníze, to neví. Potvrdil, že měl s otcem problémy kvůli tomu, že doma odcizil peníze a že v uvedený den, kdy došlo k útoku v kadeřnictví, s obžalovaným na facebooku komunikoval a večer se sešli u svědka na balkoně a vykouřili spolu cigarety, což bylo kolem 21.00 – 21.30 hod. Potvrdil, že obžalovaný nemohl volně disponovat s penězi, že mu peníze dávala babička. Útok na R. se mu nezdál agresivní proto, že jej obžalovaný nenapadl do obličejů nebo do břicha. Pokud jej obžalovaný mlátil do zad, tak to podle svědka není tak hrozné. Potvrdil, že 24.2. si u něj obžalovaný nechal rukavice se sdělením, že je nechce s sebou nosit po kapsách, když už není taková zima. Byly to rukavice kožené, černé, údajně

mu vadily v kapsách. Když se začalo ve městě hovořit o tom, že by pachatelem měl být obžalovaný, tak oni v partě toto řešili a dospěli k závěru, že je to blbost, že to obžalovaný nemá zapotřebí.

Svědék J. Ch. vypověděl v přípravném řízení, že obžalovaný užíval pervitin i marihuanu a že mu bylo známo, že obžalovaný rovněž doma kradl peníze a různé věci. Podle jeho názoru se však obžalovaný jednání, které mu je kladeno za vinu, nedopustil. Potvrdil, že obžalovaný doma kvůli pervitinu kradl elektroniku, bankovku v hodnotě 500 euro apod. Věci následně prodal a kupoval za ně pervitin, případně hostil kamarády. Obžalovaný mu říkal, že věci krade proto, aby měl peníze.

Shodně vypověděl svědek i u hlavního líčení s tím, že podle jeho názoru sice odcizil nějakou hotovost, avšak byly to rodinné peníze, tak se mu to zdá vcelku normální. Dále potvrdil, že mu bylo jasné, že obžalovaný bral doma elektroniku, když neměl peníze a pokud se domníval, že to bylo kvůli pervitinu, tak to bylo i na základě debaty s dalšími kamarády. Svědek rovněž potvrdil to, že obžalovaný měl problémy se svým otcem právě kvůli domácím krádežím a problémy se školou, na kterou kašlal. Obžalovaný nosil brýle prakticky pořád. Obžalovaný od něho koupil auto, kde na to vzal peníze, to neví.

L. H. vypověděl jako svědek v přípravném řízení, že obžalovaného zná asi tři roky, byl jeho spolužákem na střední škole a ví o tom, že obžalovaný žije u svých prarodičů. Zpočátku mu šla škola dobře, následně se zhoršil. Ví o tom, že obžalovaný přerušil školu, avšak neví, proč. Obžalovaný na tom s penězi nebyl špatně, neměl důvod si je půjčovat. K 21.2.2013 svědek uvádí, že byl na praxi v elektru, s obžalovaným hovořil až v 18.45 hodin, neboť před tím mu v 18.30 hodin psal obžalovaný, zda by si s ním nešel zakouřit (faxová komunikace v 17.59 hod.). Nejprve s ním svědek nechtěl jít, posléze však po zazvonění obžalovaného v 18.45 hod. odešel z bytu. Šli do auta svědka, jeli na BČS a když projížděli ulicí, tak v ulici Pod Lipou stáli policisté a Záchraná služba. Obžalovaný mu říkal, že v tom kadeřnictví byl okolo 17.00 hodiny a kadeřnice mu sdělila, že již má zavřeno, víc se o situaci nebavili. Benzín do jeho vozidla zaplatil obžalovaný. Okolo 19.10 hodin vystupoval obžalovaný z jeho vozidla před internátem střední školy. Dne 22.2.2013 v 12.40 hod. sděluje obžalovaný svědkovi na facebookové komunikaci, že včera v 17 hodin v kadeřnictví byl, že je možná podezřelý, dále řeší, zda se má či nemá přihlásit policii, když v kadeřnictví byl sotva 3 vteřiny a viděl jej nějaký důchodce.

U hlavního líčení k dotazům dále uvedl, že 21.2. asi v 18.45 hod. se u něho obžalovaný stavil a společně viděli u kadeřnictví sanitku a policejní auto. Zda mu obžalovaný říkal, že byl uvnitř v kadeřnictví, to neví, pouze mu říkal, že tam byl 10 – 15 vteřin. To mu říkal asi 2 až 3 dny poté, když se ve městě vyrojily různé spekulace. Dne 21.2. večer se obžalovaný choval normálně jako v jiné dny, nic zvláštního na něm nepozoroval. K dalšímu dotazu pak svědek uvedl, že si není jistý, kdy mu obžalovaný říkal, kdy byl v kadeřnictví, zda to bylo 21. nebo 22.2. Pamatuje si však, že když projížděli 21.2. kolem kadeřnictví, tak mu obžalovaný říkal, že tam šel, aby ho poškozovaná ostříhala.

Svědék J. M. v přípravném řízení a v průběhu hlavního líčení se vyjádřil k osobě svědka R. a potvrdil, že vezl obžalovaného R., Š. a Č.

z Liberce do Prahy, kde oni hráli automaty a popíjeli a R■■■■ prohrál asi 40 tisíc korun. Ví o tom, že R■■■■ je gambler.

Svědék M■■■■ H■■■■ uvedl, že je známý obžalovaného, znají se ze školy. Podle jeho názoru je obžalovaný poměrně movitý a to díky svým rodičům. V listopadu 2012 půjčil svědek obžalovanému 400 Kč, ten mu je nevrátil, a to i přesto, že jej o vrácení půjčky opakovaně svědek upomínal. Dne 19.2.2013 mu zcela neobvykle obžalovaný psal, že mu dluh uhradí. 20.2.2013 mu však peníze nedal, i přes svědkovy upomínky. Dne 21.2.2013 mu ve škole sděloval obžalovaný, že mu peníze vrátí po obědové pauze, což neučinil. Před 19.00 hodin šel před dům obžalovaného, psal SMS na telefonní číslo svědka L■■■■ N■■■■, přišla M■■■■ N■■■■ a dluh mu vrátila. Poté svědek odešel do restaurace, kam před 19.30 hod. přišel obžalovaný a říkal, že se v kadeřnictví něco stalo, ovšem svědek se více nevyptával.

U hlavního líčení pak potvrdil výše uvedenou výpověď s tím, že skutečně dne 21.2. v 15.35 hod. obdržel od obžalovaného zprávu, že obžalovaný má toho dne od pěti do sedmi doučování a zavolá mu, až dorazí. Ta zpráva přišla z telefonu dědečka obžalovaného, sám svědek věděl o tom, že obžalovaný ztrácel či prodával telefony. Ví o tom, že obžalovaný prakticky stále nosil brýle a že nějakou dobu měl problémy s užíváním drog. Podle něho to bylo v roce 2011, 2012. Podle jeho názoru je obžalovaný impulzivní a je pravdou, že po něm potřeboval vrátit dluh 400 Kč, což mu původně obžalovaný sliboval, ale stále peníze nevracel a proto postupoval tak, jak je uvedeno shora. Když si byl 21.2. u obžalovaného doma pro peníze, tak dle sdělení babičky obžalovaný doma nebyl.

M■■■■ L■■■■ ve své svědecké výpovědi v přípravném řízení uvedl, že obžalovaného v předmětné době doučoval anglický jazyk a že obžalovaný byl velmi nespolehlivý. Proto chtěl s jeho výukou skončit, avšak na základě domluvy s babičkou obžalovaného, pokračoval v doučování od poloviny února 2013. Dne 21.2.2013 měli výuku v 16.00 hod. Na začátku hodiny mu obžalovaný sděloval, že se chce nechat ostříhat a že bude muset odejít o chvíli dříve. Říkal, že potřebuje odejít mezi 16.45 hod. – 16.50 hod., aby to do 17.00 hod. stihnul. Skutečně odešel v 16.45 hod. Měl na sobě tmavou bundu nebo kabát a rifle, tašku přes rameno. Na očích měl brýle. Obžalovaný nehovořil o konkrétním kadeřnictví, které hodlá navštívit, říkal však „bába je tam do pěti“. Choval se normálně, odcházel svižnějším krokem. Poté měl s obžalovaným hodinu v pondělí, kdy mu obžalovaný sděloval, že byl na policii, musel odevzdat své věci a říkal „že ho bába nevezala“. Obžalovaný nejevil známky rozrušení. O jeho finanční situaci povědomost neměl, věděl však od jeho babičky, že ta mu dávala peníze jen pro potřebu školy.

K dotazům u hlavního líčení pak kromě toho, co je uvedeno výše, uvedl, že podle jeho názoru měl obžalovaný s sebou koženou tašku přes rameno a tmavou bundu pod pás. Materiály na angličtinu nosil právě v té tašce a svědek si nevzpomněl, že by k němu v minulosti přišel obžalovaný někdy s batohem. Obžalovaný mu neříkal, ke které konkrétní kadeřnici jde, jen mu řekl, že „je tam bába do pěti“. Potvrdil, že po 21.2. měli ještě jednu hodinu angličtiny. Obžalovaného pouštěl z hodiny asi v 16.45 hod. na jeho žádost. Byl to svědek, kdo sledoval čas. Neví, zda měl s sebou obžalovaný mobil.

V ■■■■■ M ■■■■■ uvedla ve svědecké výpovědi v přípravném řízení, že byla třídní učitelkou obžalovaného. Popsala konkrétní konflikty, které s obžalovaným měla a to od Vánoc 2012 a potvrdila, že obžalovaný měl neomluvené absence a dostal podmíněně vyloučení ze školy. Po přerušení studia v předchozím školním roce se již do nového kolektivu nezačlenil. Konkrétní konflikty s ním měla v případě maturitního plesu, kdy obžalovaný neuhradil peníze, které studenti na ples vybírali a navíc o ní nepravdivě šířil velice osobní a nepravdivé informace, které se jí značně dotkly a vůbec nevěděla, proč to obžalovaný udělal. Na to se jí obžalovaný následně písemně omluvil.

U hlavního líčení potvrdila to, co je uvedeno výše a dodala, že obžalovaný nedoplatil zbytek peněz, až v době, kdy byl zadržen, tak za něj vše doplatil dědeček. Peníze od dědečka obžalovaného osobně nepřevzala, před celou třídou je předala pokladnicím. Jako důvod, proč peníze obžalovaný neuhradil, uvedl, že si koupil před plesem nové brýle za 12 tisíc korun. To, že má uhradit peníze na ples, věděl již od září či října předešlého roku. Rodiče obžalovaného se o jeho prospěch nestarali, pokud byly problémy, tak je řešili s jeho babičkou. Celková částka, kterou měl obžalovaný za ples uhradit, byla 1.500 Kč a sám obžalovaný uhradil pouze 800 Kč.

Svědčce Š ■■■■■ N ■■■■■, která je matkou obžalovaného, potvrdila v přípravném řízení, že obžalovaný žil se svými prarodiči v Hořicích a v roce 2012 přerušil školu údajně ze zdravotních důvodů. Na přelomu roku 2011, 2012 zjistila, že obžalovaný prodává doma nějaké věci, např. manželův notebook, hodinky Omega. Když se Lukáše ptali, tak se jim doznal, že ty věci prodal a že získané peníze vrazil do auta Audi. Jinak uvedla, že dle sdělení obžalovaného si na nákup auta Audi vydělal jako zedník v roce 2011 někde na Moravě, kam jezdil celé léto. V přípravném řízení jí nebylo nic známo o tom, že by doma obžalovaný odcizil 500 euro bankovku. Potvrdila, že peníze zasílal babičce obžalovaného její manžel, asi 6 – 7 tisíc korun, aby ona mohla v Hořicích obžalovaného živit. Rovněž potvrdila, že obžalovaný neměl klíče od jejich domu, neboť je údajně často ztrácel, takže když přijel do Liberce, musel vždy matce zavolat. Podle jejího názoru se obžalovaný tohoto jednání nedopustil. Dne 22.2.2013 přijel obžalovaný do Liberce, sdělil jí, že byl v přepadeném kadeřnictví, avšak nebyl ostříhán. Následně zjistila, že policie hledá svědka a po konzultaci s M ■■■■■ N ■■■■■ se domluvili, že se obžalovaný jako svědek přihlásí.

U hlavního líčení uvedla, že peníze, které získal za prodej doma zcizených věcí, investoval do opravy auta. Nemohl si jim říct o peníze, neboť ani ona ani manžel s koupí tohoto vozu nesouhlasili. Potvrdila, že dle jeho názoru měl být obžalovaný v roce 2011 na brigádě na Moravě. Když byla seznámena s tím, že obžalovaný říkal, že byl na brigádě v Jičíně, tak konstatovala, že se spletla. U hlavního líčení sdělila, že věděla, že odcizil 500 euro bankovku (na rozdíl od přípravného řízení), avšak bylo to tak, že věděl, že to jsou jeho peníze, neboť je měl dostat k svátku. Proč si je vzal bez jejich souhlasu a nečekal na svátek, to nedokázala vysvětlit. Se školou nijak nekomunikovali, informace získávali od babičky, či od obžalovaného. Když u nich byl o víkendu 22. – 24.2.2013, tak se jel nechat ostříhat v Liberci společně s jeho otcem a mladším bratrem. Chtěl to mít na ples, který byl 1.3.2013 hezky ostříhané. Podle svědkyně obžalovanému pere babička, o víkendu mu pere ona sama. Podle domluvy babička dávala obžalovanému 100 – 200 korun na den, kdyby si řekl o větší částku, tak by ji zřejmě dostal. Potvrdila, že v době, kdy byl obžalovaný zadržen, tzn. 7.3., neměl

klíče od jejich domu, avšak dříve klíče míval (což je opět rozpor oproti tomu, co uváděla v přípravném řízení).

Svědék [REDACTED]. I [REDACTED] N [REDACTED], otec obžalovaného, v přípravném řízení uvedl, že bližší informace o chování svého syna a o tom, jak studoval, nemá, neboť byl pracovně vytížen. Ví o tom, že přešel z učiliště v Liberci do Hořic na obchodní akademii, kde bydlel u prarodičů. Nikdy nezjistil, že by jeho syn bral nějaké drogy a potvrdil, že v létě 2012, poté, co si koupil auto, začal prodávat věci z domácnosti a to hodiny Omega, notebook apod., které však podle vyjádření tohoto svědka byly obžalovaného. Potvrdil, že mu také bylo známo, že doma bral peníze v řádu 1 až 2 tisíce korun a rovněž mu pak bylo známo, že příležitostně kouřil marihuanu. Svědek uvedl, že obžalovaný je velice nespolehlivý, proto si klíče od domu v Liberci s sebou do Hořic nebere, často je v minulosti ztrácel.

U hlavního líčení svědek potvrdil, že své matce zasílal peníze v částce 5 až 6 tisíc korun měsíčně, aby měla možnost se starat o obžalovaného. Pokud měl obžalovaný nějaké dluhy v rádech stovek či tisíců, tak je měl možnost kdykoliv uhradit. Svědek však o žádných dluhích neví. Rovněž tento svědek potvrdil, že ani on, ani manželka se přímo nezajímali o to, jak obžalovaný prospívá ve škole, informace měli od babičky. Potvrdil, že jeho syn nosil neustále brýle a kdyby chtěl, tak by si doma mohl vzít peněz, kolik by chtěl, protože zde mají trezor, ve kterém mají statisíce a obžalovaný ví, kde jsou od trezoru klíče. Motivací obžalovaného bylo v tomto období udělat maturitu, za kterou měl dostat soukromé fitness centrum a udělat si kurz trenéra, takže proto se začal obžalovaný podle jeho názoru ve škole opět snažit.

V přípravném řízení byl vyslechnut jako svědek P [REDACTED] B [REDACTED], který je manželem poškozené a který ve své výpovědi potvrdil, že jeho manželka byla dne 21.2.2013 celý den v kadeřnictví a on zpravidla na základě jejího telefonátu pro ni kolem 17. hodiny jezdí, avšak v tento den nemohl, neboť měl auto v opravě. Okolo 17.45 hod. mu bylo divné, že žena není doma, myslel si, že šla do obchodu, nebo se někde zapovídala. Okolo 18.15 hod. mu volal nevlastní syn E [REDACTED] M [REDACTED], že našel matku v kadeřnictví, že leží v krvi, ať okamžitě přijede. Spolu se jeho bratrem R [REDACTED] B [REDACTED] přijel svědek na místo a v té době zde byl nevlastní syn E [REDACTED] M [REDACTED], který byl v šoku, uváděl, že šel hrát šipky, ovšem potřeboval nutně na toaletu a vzhledem k tomu, že má klíče od provozovny kadeřnictví, chtěl toho využít. Nešly otevřít dveře, za dveřmi ležela matka v krvi, která zvedla hlavu a poznala jej. Byla zraněná, proto volal záchranou službu. Svědek se vyjádřil k jednání a chování poškozené po útoku, kdy uvedl, že její zdravotní stav se velmi zhoršil. Zejména se zhoršil její zrak, má problémy s koordinací pohybů, není v práci tak výkonná. Po napadení s poškozenou mluvil, popsala mu události, uvedla, že pachatel se choval velmi slušně a mile, byl vyšší, urostlý, atletické postavy, jako by cvičil, byl to mladý kluk. Manželka mu následně říkala, že při rekognici in natura jí nebylo dobře, že sice někoho označila, ale není si zcela jistá tím, zda určila správného muže. Říkala mu, že když poznávala pachatele dle fotek, takže na tom byla zdravotně lépe.

U hlavního líčení dále svědek uvedl, že vztah jeho manželky k E [REDACTED] M [REDACTED] je velice dobrý. Od kadeřnictví má kromě manželky klíče on i E [REDACTED] M [REDACTED]. Těmito klíči si mohl odemknout hlavní vchod, dostat se i na záchod, ale do provozovny se dostat nemohl.

Klíče od provozovny má pouze jeho manželka (poškozená). E. M. šel do kadeřnictví proto, že v uvedený den šel na šipky a cestou potřeboval na záchod a jelikož to měl blízko, tak si tam odskočil. Co se týká financí, tak jeho syn měl z čeho žít, žije s přítelkyní. V případě, že je požádali o finanční půjčku, tak jim s manželkou rádi vyhověli a stávalo se poměrně často, že peníze po nich nechťeli zpět, brali to jako rodinnou výpomoc. Pro manželku jezdil většinou kolem páté hodiny odpolední na základě jejího telefonátu. Cesta z kadeřnictví k nim domů trvá pěšky asi 10 minut. Zda věděl E. M., že má svědek auto v opravě, to neví. Potvrdil však, že E. M. neměl peněz na rozdávání, žili s přítelkyní od výplaty k výplatě. Poškozená měla v době útoku na sobě náušnice. Konkrétně které další cennosti měla na sobě, to neví. Peníze mívala manželka v peněžence, v kadeřnictví mívala peníze v šuplíku, tzn. v pravém šuplíku u zrcadla. O tom, že tam peníze má, věděli prakticky všichni zákazníci, protože ona tam ty peníze dávala i za přítomnosti zákazníků.

R. B. který je synem poškozené, v přípravném řízení potvrdil, že jeho otec pro matku jezdil pravidelně kolem 17. hodiny do jejího kadeřnictví, někdy pro ni jezdil i on sám. V době od 19. do 21.2.2013 pro matku nejeli, neboť otec měl auto v opravě. Dne 21.2.2013 byl v dopoledních hodinách doma, okolo 14. hodiny měl odjízďet na přednášku do Hradce Králové a vzhledem k tomu, že mu matka zapoměla dát peníze na cestu, stávil se za ní v kadeřnictví. Poté zjistil, že povinná přednáška odpadla, proto do Hradce Králové nejel a byl hrát fotbal, neboť měli trénink. Po tréninku zjistil, že má zmeškané hovory, volal otcí a byl informován o zranění matky. Svědek se velmi podrobně vyjádřil ke zranění matky, k jejím změnám psychického stavu a dále uvedl, že poté, co se probírala z kómatu, popisovala mu útok, který byl vůči ní veden. Popsala mu i vyšetřovací úkony s tím, že mu uváděla, že když se účastnila rekognice in natura, kdy měla poznat pachatele, byla nervózní a navíc špatně viděla. K fotorekognici pak uvedla, že dle jejího názoru označila osobu, která byla pachatelem jednání vůči ní nejvíce výrazově podobná. V té době se jí stále vracela ona událost a pachatele dle jejích informací si pamatovala.

U hlavního líčení potvrdil, že E. M. vycházel s matkou dobře. Rodiče podporovali jeho i jeho bratra finančně. Ví o tom, že E. M. finančně pomohli několikrát. O události 21.2. se dozvěděl od svého otce, který mu volal. Když byli za matkou v nemocnici po útoku, tak je přivítala vřele a chtěla mluvit s E. M. U tohoto rozhovoru byli on i manžel poškozené přítomni a řešilo se to, zda je poškozená v Hradci nebo v Jičíně a že by chtěla být v Hradci, tak chtěla, aby to případně E. M. zařídil. Neřešili nic ohledně toho, že by měl být E. M. pachatelem. V následujícím týdnu, když za ní rodina byla, tak se jí ptali na pachatele a ona jim řekla, že pachatelem je mladík a celý skutek jim odvyprávěla. Říkala jim, že při fotorekognici ukázala na tu fotku a že to byl skutečný pachatel. Rovněž potvrdil, že po útoku poškozená je na tom po psychické stránce špatně, trpí velkou změnou nálad. Ví o tom, že peníze mívala pod pravým zrcadlem v šuplíku. Po pracovní době si je dávala do peněženky a šla s nimi domů. On sám klíče od kadeřnictví neměl, měl je E. M. a jeho otec. Do provozovny se však mohla dostat pouze poškozená. Svědkovi je známo, kde bydlí E. M., kde je restaurace Batalion a výběrní bankomat, ze kterého E. M. předmětný den vybíral a potvrdil, že tento bankomat není přímo na cestě z bydliště E. M. do restaurace, ale je to v těsné blízkosti této cesty a od bankomatu je to ke kadeřnictví maximálně pět minut, spíše méně.

K dotazu obhájce potvrdil, že dostává od rodičů kapesné. V předmětný den byl v kadeřnictví buď ve 14 nebo v 15 hodin. Bavil se s matkou o tom, že auto je stále nepojízdné, vzal si peníze na cestu a odešel. On pro ni nemohl ten den jet, neboť měl auto na letních gumách a s ohledem na počasí se bál, že by domů na kopec s těmito gumami nevyjel. V době, kdy v kadeřnictví byl, tak jeho matka stříhala jednoho člověka a v čekárně byli další lidé. Obžalovaného osobně nezná. To, že on by měl být pachatelem, se dozvěděl až po jeho zatčení.

V [REDAKCE] V [REDAKCE] je přítelkyní R [REDAKCE] B [REDAKCE] a potvrdila, že jejich vztah trvá skoro dva roky a o celé věci se dozvěděla od svého přítele, který se o tom dozvěděl od svého otce. S paní B [REDAKCE] vychází normálně, stejně tak i E [REDAKCE] M [REDAKCE] s ní vychází bez problémů. Jí osobně řekl R [REDAKCE] B [REDAKCE], že jeho matka byla přepadena a proto tam hned jeli. Ona sama si zprvu myslela, že pachatelem by mohl být E [REDAKCE] M [REDAKCE], neboť to byl on, kdo poškozenou našel, avšak následně to společně se svým přítelem vyloučili. Myslela si to proto, že byl jediný, kdo byl na místě, nikdo jiný tam nebyl a ona ho moc dobře ještě neznala. Jaký by k tomu měl důvod, to však nevěděla. E [REDAKCE] M [REDAKCE] jí říkal, že šel do kadeřnictví na záchod. Jak na tom byl E [REDAKCE] M [REDAKCE] finančně, to nevěděla. Potvrdila však, že rodiče R [REDAKCE] B [REDAKCE] podporovali finančně. Obžalovaného zná pouze podle vidění, neboť bydlí ve stejné bytovce. Ona sama věděla, že pro poškozenou jezdil do práce její manžel a někdy i R [REDAKCE] B [REDAKCE]. Ona sama v kadeřnictví nikdy nebyla. Do rodiny B [REDAKCE] přichází asi 3x až 4x týdně, s R [REDAKCE] B [REDAKCE] nežije, pouze spolu chodí. Žádných rodinných akcí se neúčastnila, hodnocení rodiny uvedla podle toho, co ví z doslechu od R [REDAKCE] B [REDAKCE].

K dotazu obhájce uvedla, že věděla o tom, že v předmětný den nemohl pro poškozenou přijet její manžel, neboť měli auto v opravě. Rovněž ví o tom, že se na místě měly ztratit nějaké peníze a od E [REDAKCE] M [REDAKCE] věděla, že poškozená na sobě neměla po napadení žádné šperky. Ví o tom, že 21.2 byl R [REDAKCE] B [REDAKCE] v kadeřnictví, šel tam za svou matkou, ví o proto, že ho potkala. Bylo to kolem 15. nebo 16. hodiny.

E [REDAKCE] M [REDAKCE], syn poškozené B [REDAKCE], se v přípravném řízení vyjádřil k rodinným vztahům, kdy potvrdil, že vztahy v rodině jsou normální bez žádných výrazných konfliktů a podle jeho názoru spolu všichni rodinní příslušníci vycházejí dobře. Následně popsal události, které se staly dne 21.2.2013, kdy popsal svůj pobyt toho dne, prakticky až do doby, kdy svoji matku v kadeřnictví našel. Konkrétně uvedl, že byl v dopoledních hodinách s přítelkyní u lékaře, poté vařil, sledoval televizi, poté okolo 16.15 hod. odjel na nákup, vrátil se okolo 16.30 hodin. Okolo 17.15 hodin se s rodinou najedli a připravoval se na odchod do restaurace Batalion, kam chodí hrát šipky. Odcházel později než obvykle, něco málo po 18. hodině. U sebe neměl dostatek finančních prostředků, proto se zastavil v bankomatu, kde dle zprávy z MT v 18.13 hodin vybral 300 Kč. Šel zadem, vyšel u Odborného učiliště v Hořicích v Podkrkonoší a vzhledem k tomu, že potřeboval nutně na toaletu, šel do kadeřnictví, které provozuje jeho matka v ulici Pod Lipou, neboť od něho má klíč, což mu trvalo cca 5 minut. Když přišel před kadeřnictví, bylo zde zhasnuto a zamčeno na jeden západ. Byl v zádveří, vzal za kliku druhých dveří do chodbičky, ovšem tyto nešly otevřít. Posunuly se cca o 10 cm, to bylo neobvyklé, proto rozsvítil a za této situace viděl svoji matku – poškozenou ležet na pravém boku hlavou ke dveřím, kdy pravou rukou znemožňovala otevření dveří do chodbičky, byla v krvi. Nechápal, co se stalo, snažil se to

zjistit, zejména se snažil zjistit, jestli žije. Ona zvedla hlavu, snažila se mluvit. Volal záchrannou službu, policii a otci. V době, kdy poškozenou našel, již byla převlečena do civilního oděvu. Záchranná služba přijela cca do 5 minut, po ní policie, poté otec P. B. V dalších prostorách kadeřnictví svědek nebyl, neúčastnil se práce záchranářů, čekal venku. Byl v šoku, od kadeřnictví odcházel mezi 21. – 21.30 hodin. Zakoupil si lahev vodky, neboť se po psychické stránce necítil dobře a toto vypil. Poté s rodinou telefonovali do nemocnice, navštívili matku, dozvěděli se, že si zranění nemohla způsobit sama, že zranění může zanechat trvalé následky, případně, že by mohla i zemřít. O tom, že se poškozená probírala, se dozvěděl od policie. Žádala si jeho přítomnost, byla dezorientovaná, jako rodina se na celou událost příliš neptali, posléze mu matka útok popsala prakticky shodně s tím, co řekla i ostatním členům rodiny.

U hlavního líčení doplnil, že v době, kdy k celé události došlo, byl jeho vztah k matce velice dobrý, navzájem si pomáhali a rovněž potvrdil, že rodiče mu poskytovali finanční podporu. Pokud přišel za matkou, tak ta mu vždy pomohla a peníze mu poskytla, někdy jí peníze vrátil, někdy nikoliv, záleželo to na domluvě. Dne 21.2. byl v pracovní neschopnosti, takže pobíral nemocenskou a částečný invalidní důchod. Jeho přítelkyně v té době pobírala podporu v nezaměstnanosti a alimenty a s těmito penězi relativně vycházeli. Potvrdil, že má kromě splátky na auto ještě další splátky na kreditní karty. Pokud zaplatí své pohledávky, nájem apod., tak většinou mu akorát zbydou peníze na jídlo a na běžný život. Na šipky chodí pravidelně každý čtvrtek, klíče od kadeřnictví má pouze on, otec a matka a on se dostane pouze do čekárny a k záchodům, které jsou otevřené. Klíč má normálně na svých klíčích, takže ho nosí běžně každý den. Když navštívili matku v nemocnici, tak tam jezdila celá rodina a ona s ním chtěla mluvit proto, že si není jistá, zda je v Jičíně nebo v Hradci Králové a chtěla, aby jí případně zařídil převoz do Hradce. Dne 21.2. byl prakticky celý den se svou přítelkyní, po 16. hodině odjel do Penny marketu, aby koupil pizzu, kterou chtěl doma dělat, zde se zdržel pouze několik minut a opět byl se svou rodinou. Rozhodně popřel, že by pachatelem tohoto útoku byl on. Domnívá se, že i s ohledem na svůj špatný zdravotní stav, by nebyl tohoto útoku schopen. Matka po útoku na tom byla zdravotně hůře, zhoršil se jí zrak. Kam si dávala peníze, to věděl, neboť do kadeřnictví často chodil. Peníze byly v šuplíku u zrcadla. Když končila, tak si dala peníze do peněženky a odjela domů. Když přišel do kadeřnictví 21.2., tak hlavní dveře byly zamčené, avšak nevěděl, na kolik západů. Všude v kadeřnictví byla tma a on poté, co vstoupil a otevřel první dveře, tak rozsvítil vypínačem v čekárně. Od bankomatu ČSOB do kadeřnictví je to asi dvě minuty, rozhodně by stihl v 18.13 hod. vybrat v bankomatu vybrat peníze a v 18.16 hod. volat záchrannou službu.

K dotazu obhájce uvedl, že když vešel do kadeřnictví, tak druhé dveře nešly otevřít, takže rozsvítil a uviděl na zemi matku. To, že za dveřmi leží matka a proto nejdou otevřít dveře, poznal přes sklo dveří a když rozsvítil, tak poznal, že je to skutečně ona. Dveře se otevírají dovnitř do čekárny, otevřel dveře doprava, protože vypínač je vlevo. Nakonec se mu podařilo otevřít dveře a viděl na zemi matku, která měla celou hlavu od krve, rovněž mikinu, snažil se na ni mluvit, zda je při vědomí, ona nazvedla hlavu a snažila se mu něco říct. V té době byl k matce nakloněný a když zjistil, že je při vědomí, tak ihned volal záchranku. Když vešel do kadeřnictví, tak jej zaujalo to, že ve dveřích do kadeřnictví byla hromada hadrů, které ležely u dveří přímo do provozovny. Zda viděl ještě něco dalšího, to si již nevzpomněl. Peníze nevybral z automatu již odpoledne proto, že s družkou spíáchali kvůli jejímu synovi,

kterému končila škola. Potvrdil, že matka mu půjčovala občas peníze s tím, že někdy jí je vracet nemusel, někdy rodiče nakoupí jídlo apod. V současné době je jeho finanční situace lepší, neboť družka začala podnikat a splácí své závazky tak, jak má. Klíče od provozovny nepotřeboval, proto je neměl. Od hlavních dveří je měl proto, že tam občas něco opravil, nebo tam byl zapnout topení apod. Dále potvrdil, že pro něho není problém cestou do restaurace se zastavit u tohoto bankomatu a vybrat si zde peníze. Když šel do Penny marketu, tak měl na sobě pouze mikinu, bundu neměl, neboť to není daleko a on jel autem.

I. Š. jako svědkyně u hlavního líčení vypověděla, že je přítelkyní E. M. a popsala průběh dne 21.2.2013, z čehož vyplývá, že prakticky celý den trávila s E. M. a nic nestandardního se až do doby, než E. M. odešel na šipky, nestalo. Potvrdila, že do doby, kdy E. M. odešel na šipky, byli stále spolu, s výjimkou doby, kdy šel koupit věci na pizzu, pro které jel do Penny marketu krátce po 16. hodině a pryč byl maximálně čtvrt hodiny. Jinak po celou dobu toho dne byli spolu. Proč si E. M. nevybral peníze již přes den, o tom nepřemýšlela. Potvrdila, že její přítel prováděl opravy v kadeřnictví své matky a je tedy možné, že klíče měl. Proč zvonil E. M., když přišel domů, to nevěděla, měl své klíče, ale podle jejího názoru měl klíče i ten večer, neboť se nestává, že by je doma zapomínal. Bankomat ČSOB je prakticky při cestě od jejich bydliště do restaurace Batalion. Od bankomatu k provozovně paní B. je to zacházka jedna až dvě minuty. Zda E. M. chodil pravidelně na toaletu ke své matce, to nevěděla, o to se nezajímala. Podle jejího názoru byl vztah mezi E. M. a její matkou klasický, zdravý. Jejich finanční situace byla normální. Je pravdou, že jim občas rodiče E. M. finančně vypomohli.

Ohledně toho, co E. M. v kadeřnictví viděl, jí sdělil to, že našel matku ležet za dveřmi, že nemohl otevřít celé dveře, neboť tam měla poškozená ruku. Proto zavolal záchranku a následně svému otci. Podle jejího názoru celá situace E. M. hodně zasáhla a po této události se vztahy mezi E. M. a jeho matkou ještě upevnily, rozhodně se staly lepšími. Vůbec ji nenapadlo, že by pachatelem mohl být E. M. O celé věci se s E. M. bavila, ale rozhodně ji nikdo neovlivňoval k tomu, co má vypovídat, ani by se nenechala. V předmětný večer si E. M. vybral 300 Kč, aby měl na šipky, nevybírám větší částky, neboť další peníze jsou určeny na chod domácnosti. Při vstupu do kadeřnictví kromě své matky viděl E. M. i kaluž krve. Rovněž jí řekl, že se jeho matka zvedla a on viděl, že má rozbitou hlavu, proto volal záchranku. Rovněž jí řekl, že v kadeřnictví byla tma a bylo zamčeno. Svědkyni E. M. neřekl, že vešel dovnitř. Když přišel po této události domů, tak doma zamkl svými klíči, neboť měl o rodinu strach. Její přítel jí řekl, že šel do kadeřnictví proto, že měl průjem a nestihl by to do restaurace Batalion. Od bankomatu je asi minutu chůze kadeřnictví a restaurace Batalion asi tři minuty rychlejší chůze.

I. N. st., který je dědečkem obžalovaného, v přípravném řízení vypověděl, že jeho vnuk přišel ze školy v 15 hodin. Poté byl na počítači a od 16.00 hod. měl zaplacenou hodinu angličtiny u učitele I. Proto v 15.45 hodin odešel na doučování. Měl na sobě rifle, bundu a s sebou batoh. Manželka svědka M. N. přišla v 16.57 hodin domů. Svědek se sice nedíval na hodinky, ale byl o tom informován ženou. Po 10-15ti minutách přišel domů vnuk. Je si jist, že vnuk přišel až po manželce. Bavili se o tom, zda byl

na doučování, neboť manželka řekla, že vnuk doučování nenavštívil, neboť v případě, že by zde byl, přišel by později. Byl vnukem informován, že od učitele angličtiny odešel dříve, neboť se chtěl dát ostříhat. V kadeřnictví byl před 17. hodinou, ovšem kadeřnice jej nevezala, neboť končí. Posléze odešla manželka svědka hlídat vnučku, on nabídl obžalovanému večeři a obžalovaný v 18.45 hodin odešel. Vrátil se v 21.05 hodin. Dále uvedl, že je možné, že obžalovaný tvrdí, že přišel ze školy ve 14.45 hod. a uvedl, že podle něho je jeho vnuk prolhaný a nedá se mu věřit. Je možné, že vnuk přišel v 17.05 hod., je možné, že babička obžalovaného přišla domů až po obžalovaném, nebyl si přesně jistý, avšak vzpomíná si, že měli spolu dohady ohledně to, že si babička myslela, že obžalovaný nebyl na hodině angličtiny. Rovněž potvrdil, že obžalovaný používá jeho mobilní telefon a neví nic o tom, že by 21.2. za obžalovaného jeho babička nějaký dluh uhradila. Podle toho, co mu řekla matka obžalovaného, je v současné době obžalovaný značně ulhaný a nedá se mu věřit. Brýle nosil prakticky pořád.

U hlavního líčení svědek hned při svém úvodu bez jakéhokoliv dotazu uvedl, že se obžalovaný při své výpovědi spletl, když si myslel, že nebyla jeho babička doma. Pravdou je to, že doma již byla. To, co vypovídal obžalovaný, se tento svědek dozvěděl od něho, říkal mu obžalovaný, co ve své výpovědi uvedl. Na základě toho pak upravil svoji výpovědi ohledně výpovědi v přípravném řízení, kdy přesně určil, kdy babička obžalovaného přišla domů, což bylo mezi 16.30 až 16.45 hod. Ví to proto, že se díval na zprávy, které jsou do pěti hodin a na ty se dívá každý den. Potvrdil, že obžalovaný říkal, že se chtěl nechat ostříhat, ale že ho již paní nevezala. Přišel domů přesně v pět hodin, což ví přesně (na rozdíl od své výpovědi v přípravném řízení). Ten den měl na sobě tmavý tříčtvrťák kabát, rifle, na doučování měl s sebou batoh černý s bílým nápisem NIKE. Jiné oblečení u nich v té době neměl. K dotazům ovšem sdělil, že měl i další trika, košile, tepláky a i jiné boty. Rovněž měl i jiné bundy u nich a na dotaz, proč říkal, že jiné oblečení u nich nemá, uvedl, že je zmatený, neboť to jsou pro něho nervy. Rovněž potvrdil, že obžalovaný vlastnil tašku přes rameno a peníze mu dávala svědkova manželka. Dále svědek uvedl, že příspěvek na maturitní ples si zaplatil obžalovaný sám a teprve k dotazu předsedy senátu uvedl, že to byl on, kdo za něho zbytek peněz uhradil. Obžalovaný mu říkal, že od své babičky dostal peníze na zaplacení příspěvku na ples, ale že to utratil. Klíče od jejich domu obžalovaný původně měl, ale když je opakovaně ztratil, tak mu je přestali dávat. Nevadilo to, neboť svědek je stále doma. Proč obžalovaný používal svědkův mobil, to neví, mobilní telefony často ztrácel, možná ho i zapomněl v Liberci. Potvrdil, že 21.2. jeho manželka obžalovaného trochu ostříhala a obžalovaný mu říkal, že když vešel do kadeřnictví, tak již kadeřnice zametala a proto ho nevezala. Zda měl obžalovaný klíče od bytu v Liberci, to svědek neví. Od kadeřnictví k nim domů je to asi pět minut.

Svědčyně A. K. se v přípravném řízení i v průběhu hlavního líčení vyjádřila k osobě obžalovaného. Uvedla, že je jeho kamarádkou. Zpočátku se jí zdál velice dobře zajištěný finančně, následně bylo znát, že má peněz méně. 21.2.2013 měli sraz ze školy, ona se opila, takže si příliš nepamatuje. Ví o tom, že obžalovaný užíval marihuanu a na facebooku spolu probírali to, že byl na výslechu na policii. Uvedla, že jí obžalovaný říkal, že dostává 5 tisíc korun na týden, následně ale věděla o tom, že dlužil nějaké peníze, např. M. H.

Svědék M ■ B ■ ve své výpovědi uvedl, že pracuje na škole, kam chodil obžalovaný, jako školník. Měl s obžalovaným menší konflikt, ale nedělal z toho žádnou vědu. S obžalovaným větší problém neměl, podle jeho názoru se choval jako ostatní studenti.

J ■ K ■ ve své svědecké výpovědi v přípravném řízení uvedl, že bydlí naproti kadeřnictví poškozené a 21.2.2013 odjel v 15.30 hod. na svoji zahrádku, kde se zdržel přibližně tři čtvrtě hodiny. Zpět domů se dostal asi v 16.55 hod. a v době, kdy hledal klíče, se podíval směrem ke kadeřnictví a viděl, jak odtud někdo odchází. Do obličeje této osoby neviděl, jednalo se o mladšího muže s hnědými vlasy, výšky kolem 175 cm. Do bytu došel těsně před 17. hodinou. Zda se v kadeřnictví svítilo, to nevěděl a nikdo jiný v té době na ulici nebyl.

U hlavního líčení svoji výpověď potvrdil, nemohl se ani vyjádřit k tomu, zda ta osoba vcházela či vycházela z kadeřnictví, avšak viděl ji, jak následně odcházela po pravé ruce svědka. Že se jednalo o mladší osobu dovodil z toho, jakým stylem chůze šla. On sám do kadeřnictví občas chodí a ví, kam si poškozená dává peníze. Rovněž je mu známo, že její manžel pro ni pravidelně kolem páté hodiny odpolední jezdí, aby ji odvezl. Žádného zaparkovaného auta před kadeřnictvím si v uvedený den nevšiml. Venku bylo šero, zda svítilo venkovní osvětlení, to nevěděl. Jeho vchod do domu je od kadeřnictví vzdálen asi 30 metrů. Na závěr své výpovědi uvedl, že když k poškozené chodil, tak jej stříhala s brýlemi.

Svědék L ■ V ■ shodně v přípravném řízení a v řízení před soudem uvedl, že slyšel v kadeřnictví jakýsi rachot a připadalo mu to, jako kdyby se stěhoval nábytek. Kolik bylo přesně hodin, neví, ale bylo šero. Ví o tom, že pro poškozenou jezdil často její manžel, aby ji odvezl domů.

M ■ V ■ jako svědkyně uvedla při svých výpovědích v přípravném řízení i před soudem, že 21.2.2013 v 16.48 hod. šla na náměstí kolem prodejny „Květinka“. Čas ví přesně, neboť se dívala na hodinky. Šla na vycházku se psem a cestou potkala mladého brýlatého muže, který šel směrem dolů k náměstí a blíže si ho nevšimla. Když došla ke kadeřnictví, tak koukala dovnitř a zjistila, že je zde tma. Stála tam proto, že zjišťovala, zda je někde nesleduje, neboť lidé z bytovky od naproti mají připomínky k tomu, že její pes vykonává potřebu na veřejných místech. Koukala i do bytovky, zda se někdo nedívá a následně uslyšela ránu, která šla ze dvora kadeřnictví. Všimla si, že na chodníku směrem dolů šli nějakí důchodci, které nezná a domů přišla v 17.03 hod., což ví přesně, neboť si hlídala čas kvůli vycházkám. Kolem kadeřnictví tedy procházela krátce před 17. hodinou. U lékárny rovněž potkala hochu s matkou, což je asi 100 až 200 metrů od kadeřnictví. Z kadeřnictví neviděla nikoho vycházet, ani do něj vcházet. U kadeřnictví byla asi v 16.55 hod. Poškozenou zná, obžalovaného nikoliv. Žádné zvuky zevnitř kadeřnictví neslyšela. Venku bylo šero, zda svítilo pouliční osvětlení, to si již nevzpomíná. Na místě byla asi tři minuty. Do kadeřnictví se dívala pouze chvíli, jinak sledovala bytovku, zda se nedívají nějaké „drbny“ kvůli psovi.

S obžalovaným byla provedena prověrka jeho výpovědi na místě, při níž ukázal svůj pohyb v kadeřnictví s tím, že popsal setkání s poškozenou, uvedl, že si všiml, že někde v prostoru uprostřed provozovny se nacházela kupička vlasů, při prověrce umístil tuto kupičku vlasů doprostřed místnosti mezi kadeřnická křesla. Tato výpověď obžalovaného

neodpovídá objektivně zjištěnému skutkovému stavu při ohledání místa trestného činu ani výpovědi poškozené, neboť tato kupička vlasů se nacházela na zcela jiném místě, kde by ji v případě, že nevstoupil do prostoru samotné provozovny kadeřnictví, obžalovaný nemohl vidět. Bylo zjišťováno, s ohledem na pohyb a jednání obžalovaného na místě, jaký časový úsek obžalovaný setrval v objektu kadeřnictví, kdy dle protokolu vyplynulo, že by zde měl setrvat, v případě, že se zde choval tak, jak uvádí ve své výpovědi, 23-27 vteřin, což neodpovídá dalším objektivně zjištěným důkazům.

Na žádost obhajoby byl v průběhu hlavního líčení vyslechnut svědek J. D., který uvedl, že se k poškozené chodil nechat stříhat a poté, co se poškozená uzdravila, tak k ní opět začal chodit a on zaslechl, jak se se zákazníky baví i o obžalovaném Nečesaném. Poškozené se ptal, zda poznala pachatele a ona mu sdělila, že nikoliv. Toto bylo asi v polovině června 2013, což byla jeho poslední návštěva tohoto kadeřnictví.

Na návrh státní zástupkyně byli v průběhu hlavního líčení vyslechnuti svědci J. F. a K. Z. J. F. byl vyslechnut na základě dopisu, který zaslal přímo vyšetřovateli, M. J., jeho obsah bude zhodnocen níže u listinných důkazů, kdy lze v krátkosti konstatovat, že obsahem dopisu bylo to, že se mu obžalovaný Lukáš Nečesaný na cele svěřil s tím, že se této trestné činnosti dopustil.

U hlavního líčení tento svědek vypověděl, že je pravdou, že 1.6.2015 zaslal J. F. dopis, ve kterém mu sděluje, že se mu obžalovaný svěřil s tím, že se dopustil jednání, pro které byl odsouzen. Následně pak napsal druhý dopis, ve kterém uvádí, že se bojí o svůj život, život své rodiny a že vypovídat nechce. Rovněž potvrdil, že s ním byl sepsán úřední záznam za přítomnosti tří policistů. K dotazům uvedl, že obžalovaného skutečně zná z vazby, byli spolu na cele a že je pravdou to, co do dopisu napsal. To, co uvedl do úředního záznamu, je rovněž pravdou, žádný nátlak ze strany policie na něj činěn nebyl a ani mu za toto svědectví žádné výhody neslibovali. Dopis napsal proto, že obžalovaný byl propuštěn a že jemu se to zdálo nespravedlivé. Obžalovaný se mu svěřil poté, co mu svědek vypověděl svůj případ a když se ptal obžalovaného na to, proč byl odsouzen on, tak mu sdělil, že neví, proč to udělal a následně bylo vidět, že obžalovaného mrzí, že se svědkovi takto svěřil. Vícekrát než jednou se o této věci s obžalovaným už nebavil, i když se snažil s ním navázat hovor, avšak obžalovaný už se o tom odmítl bavit. Svědek potvrdil, že o tom, co mu řekl obžalovaný, se svěřil i K. Z. O tom, že má napsat dopis přímo J. F. J. F. věděl proto, že z médií měl informace, že to je ten vyšetřovatel, který má tuto věc na starosti. Žádný konflikt během výkonu vazby s obžalovaným neměl. Je pravdou, že obžalovaný míval afektivní reakce, rychle se dostal do stavu, kdy byl agresivní, avšak rychle se opět uklidnil. V době, kdy mu obžalovaný říkal o své trestné činnosti, tak u toho nikdo jiný nebyl.

K dotazům obhájců uvedl, že je v kontaktu se svou babičkou, naposledy s ní mluvil asi před rokem a půl, někdy se bavili i o obžalovaném, babička mu říkala, že si občas napíše s jeho matkou. O tom, že by psal dopis J. F., jí však nic neříkal. Potvrdil, že mu obžalovaný rovněž říkal, že má nejlepšího právníka, který ho z toho dostane a že by mohl ve věci figurovat nějaký M. Podle názoru svědka obžalovaný ostatním spoluvězňům tvrdil, že se předmětného jednání nedopustil. Na cele byli spolu asi dva měsíce a dle svědka není pravdou, že by o tom, co mu obžalovaný řekl, se svěřil své bývalé manželce. Pokud byl

svědkovi predestřen úřední záznam, který s ním byl sepsán ve věznici, tak svědek vypověděl, že pokud to takto uvedl do úředního záznamu, tak je to pravda (úřední záznam bude zmíněn v sekci hodnocení listinných důkazů). Ke svědkovi Z. tento svědek uvedl, že si již přesně nepamatuje, co mu ohledně obžalovaného a jeho zpovědi řekl. Na závěr své výpovědi jednoznačně svědek uvedl, že trvá na tom, co vypověděl, i přes námitky obhájců a obžalovaného.

Svědek K. Z. vypověděl, že obžalovaného osobně nezná. Co se týká jeho trestné činnosti, tak o té ví pouze od J. F., který mu ve věznici v Plzni řekl, že obžalovaný byl propuštěn a F. se to zdálo být divné, neboť na cele se mu obžalovaný svěřil, že se skutečně jedná, pro které byl původně odsouzen, dopustil. Z. se od F. dozvěděl, že měl obžalovaný kadeřnici praštit nějakým polenem, či nějakou latí a svěřil se obžalovaný F. v době, kdy byli spolu na cele a povídali si nejdříve o trestné činnosti F. Podle tohoto svědka měl F. s obžalovaným ve vazbě intimnější vztah. F. mu rovněž řekl, že informace o tom, že se obžalovaný měl jednat dopustit, má přímo od obžalovaného Nečesaného. F. Z. říkal tyto věci v době, kdy byli na cele sami, nikdo jiný to neslyšel. Svědek potvrdil, že svědek F. vzal vyjádření obžalovaného Nečesaného vážně, měl vztek, že on si svůj trest musí odpykat a člověk, který se dopustil obdobného jednání, byl z výkonu trestu propuštěn. Podle tohoto svědka F. neměl jediný důvod vymýšlet si takovouto věc proti obžalovanému a potvrdil, že mu F. říkal, že obžalovaný chtěl tuto svou trestní věc hodit na někoho jiného.

V této trestní věci byly v přípravném řízení i v průběhu hlavního líčení vypracovány různé znalecké posudky, které se vztahovaly jednak k osobě obžalovaného, rovněž k osobě poškozené.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství vyplývá, že podle dostupné zdravotnické dokumentace utrpěla poškozená L. B. útokem dne 21.2.2013 mnohotné tržně-zhmožděné rány (celkem nejméně šest) ve vlasaté části hlavy, na pravém ušním boltci a v pravém obočí, mnohotné tříštivé vpáčené zlomeniny lební klenby v pravé temenní a obou týlních krajinách, plošná ložiska krvácení do prostoru pod tvrdou lební plenou nad oběma týlními laloky mozku a drobná povrchní ložiska zhmoždění mozkové tkáně v obou týlních a pravém temenním spánkovém a čelním laloku mozku. Všechny tyto úrazové změny vznikly přímým působením tupého násilí značné intenzity proti hlavě poškozené, kdy zraňující předmět byl pevný tvrdý, pravděpodobně hranatý, podlouhlého tvaru. Tímto předmětem mohlo být velmi dobře půlkulaté dřevěné polínko většího objemu, větší délky a větší hmotnosti. Znalec vyloučil, že by si toto zranění poškozená způsobila sama. Zranění vzniklo aktivním jednáním druhé osoby, za situace, kdy oba zúčastnění se nacházeli ve vzpřímené poloze, tedy stáli čelem proti sobě, poranění obou týlních krajin zřejmě vznikla za situace, kdy se poškozená již nacházela s hlavou na podložce. Poranění mozku poškozené mělo za následek poruchu vědomí, která trvala do 26.2.2013, poté po dobu dalších 10ti dnů byla poškozená odkázána na dopomoc zdravotnického personálu. Ze soudně lékařského hlediska je třeba považovat poranění poškozené za těžkou újmu na zdraví, a to pro poškození důležitého orgánu, které vedlo k bezprostřednímu ohrožení jejího života a u kterého nelze zcela jednoznačně vyloučit možnost vzniku trvalých následků podstatného rázu. Bezprostřední ohrožení života bylo odvráceno nedokladným poskytnutím vysoce

odborné a specializované neurochirurgické péče. Bodové ohodnocení zranění je stanoveno na 392 bodů. Znalec v závěru posudku uvádí, že je možno hovořit o štěstí, že poškozená byla zcela náhodně nalezena, krátce po vzniku poranění svědkem M. [REDACTED], který ji zajistil bezprostředně poskytnutou lékařskou péčí. Pokud by k jejímu nálezu nedošlo a poškozená by setrvala v zamčené provozovně delší dobu, pak by prognóza poúrazového stavu poškozené byla zřetelně nepříznivější.

V průběhu hlavního líčení znalec výše citované závěry potvrdil. K dotazům dodal, že dvě poranění byla u poškozené umístěna na temeni krajině hlavy, kdy lze předpokládat, že v tomto okamžiku stála poškozená proti pachateli a další údery následovaly poté, kdy poškozená ležela obličejem k podlaze. Při určování předmětu, kterým byla poškozená napadena, vycházel znalec jednak z charakteru ran a jednak z výpovědi poškozené. Znalec potvrdil, že při útoku je rozhodující hmotnost zbraně a rovněž síla, kterou je útok veden. V tomto případě není podstatné, jakou částí polena pachatel zaútočil. Při popisu šířky předmětu, kterým byla poškozená napadena, vycházel znalec právě z výpovědi poškozené, která tuto šířku uvedla. Podle znalce to odpovídá tomu, co objektivně zjistil. Ohledně nehtů poškozené znalec vypověděl, že nebyla poškozena lůžka, avšak byly tam volné okraje. Je pravděpodobné, že odlomení umělých a přirozených nehtů vzniklo v rámci obranného zápasu. Takový zápas na útočnickovi následek nezanechá a to proto, že útok byl veden nějakým jiným předmětem než některou ze součástí těla. Podle znalce je nepravděpodobné, že by toto poranění mohlo vzniknout u poškozené teleskopickým obuškem, neboť by tam byly rány jiného charakteru.

Podle znalce **z oboru zdravotnictví, odvětví různá, specializace neurologie** násilí spáchané na poškozené mělo za následek řadu tržně-zhmožděných ran hlavy, zejména v oblasti týlní, s vpáčením úlomků kostí kalvy, s řadou drobných kontuzních mozkových ložisek, hemisferálně a s oboustranným traumatickým subdurálním hematomem, násilí mělo za následek pět dnů trvající stav bezvědomí, s nutností umělé plicní ventilace a sedace. Následně došlo k vývoji organického psychosyndromu s fobickými rysy, únaveností, poruchami koncentrace, poklesu fyzické výkonnosti, ztrátě stability ve stoji a zhoršení zraku a sluchu. Příznaky popsané poškozenou v její výpovědi jako součást následku napadení poškozené jsou v příčinné souvislosti s působením vektorů sil do oblasti hlavy poškozené. Poruchy zraku mohou být dány do souvislosti s maximálním poškozením v oblasti týlní, kde je lokalizován v mozku korový zrakový analyzátor. Nelze vyloučit ani poruchy sluchu. V popředí klinického stavu dle znalce dominuje organický psychosyndrom s limitujícími příznaky pro profesní a osobní život. Lze předpokládat, že část příznaků poškozené se může postupně zmírnit, nebo zcela vymizet, je však nepochybné, že některé symptomy organického psychosyndromu budou přítomny řadu let a naplní tak podstatu ztížení společenského uplatnění. Znalec předpokládá trvalou medikaci antidepresivní, kontroly neurologické, psychologické a psychiatrické.

V průběhu hlavního líčení znalec zopakoval výše citované závěry. Potvrdil, že organický psychosyndrom je proces, který se stále vyvíjí a vzniká následkem strukturální mozkové poruchy a její obnovy, která není na mozku dostatečná. Z tohoto důvodu tam poruchy většinou trvale zůstanou. Ohledně zhoršení zraku poškozené potvrdil, že tato záležitost je otázka pro něho, nikoliv pro očního lékaře s ohledem na charakter zranění a to,

co poškozená uváděla při rekognici, naprosto odpovídá tomu, co jako vyšetřující lékař u ní zjistil. Jedná se o to, že korová část mozku, kde je zrakový analyzátor, hodnotí i poznávací složku, nikoliv jen složku viděnou. Proto mohlo dojít k tomu, že nepoznala pachatele při rekognici a to, že si nebyla jistá, je jeden z příznaků organického psychosyndromu.

Podle znalce **prof. MUDr. Karla Urbánka, CSc.**, který vypracoval znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie na žádost obhajoby, jsou krátkodobé poruchy paměti u tohoto typu poranění nejen pravděpodobné, ale prakticky jisté. Znalec charakterizuje obecně věrohodnost údajů zraněných jako nespolehlivé, resp. konstatuje, že spolehlivost těchto údajů není stoprocentní.

U hlavního líčení tento znalec závěry svého znaleckého posudku stvrdil a k dotazům uvedl, že neměl k dispozici kompletní zdravotní dokumentaci poškozené, avšak měl k dispozici zprávu z nemocnice, ze které zjistil, že její úraz mozku byl těžkého stupně, čili vyloučil nepřítomnost poruch paměti. Podle jeho názoru došlo ke krátkodobé ztrátě paměti u poškozené, jak dlouho to trvalo, však nemůže říci, může trvat několik desítek minut, hodin i dní. Znalec nevyloučil možnost, že by poškozená v tomto případě mohla zapomenout na osobu, která dle obhajoby mohla do kadeřnictví přijít mezi posledním platícím zákazníkem a pachatelem. Podle znalce je nejpravděpodobnější ztráta paměti přímo na období toho úrazu a pak na to, co předchází úplné ztrátě vědomí. K dotazu soudu, zda tato skutečnost neodporuje jeho závěrům, když poškozená několikrát popsala přesně útok pachatele, tzn., že se nijak ve svých výpovědích neodchylovala, znalec uvedl, že podle jeho názoru se jedná o nespolehlivou výpověď právě v důsledku prodělaného zranění.

Další znalecký posudek, který byl obhajobou předložen, je znalecký posudek z **oboru zdravotnictví, odvětví neurochirurgie spondylochirurgie**, kdy znalec se ve svém závěru vyjadřuje rovněž k možné amnézii poškozené předtím, než k útoku došlo. Soud pomine to, že některé z těchto otázek byly naprosto sugestivní (viz otázka č. 3 v zadání tohoto znaleckého posudku) a že znalec se vyjadřuje k otázkám, které nepřísluší do jeho oboru (viz odpověď na otázku č. 5) a že ve svých závěrech znalec nahrazuje rozhodnutí soudu tím, jak by měly být výsledky vyšetření poškozené soudem hodnoceny. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku vyplývá, že výpověď poškozené nemusí být vždy zcela věrohodná s ohledem na úraz, který utrpěla a to zvláště ve vztahu k prožitkům k časovým úsekům blízko doby poranění. Je velmi pravděpodobné, že zranění ovlivnilo krátkodobou paměť poškozené, avšak jakým způsobem tomu tak bylo, nelze říci, neboť je to individuální a někdy převažují poruchy anterográdní (poruchy po úraze) a jindy poruchy retrográdní (poruchy před úraze). Nejčastěji bývá ovlivněna paměť krátkodobá. Znalec je přesvědčen, že nelze vyloučit, že poškozená trpěla amnézií před úraze, ale míru pravděpodobnosti nelze zcela přesně stanovit.

U hlavního líčení znalec vypověděl, že osobně poškozenou nevyšetřoval a neměl k dispozici její kompletní zdravotní dokumentaci, avšak to, co měl k dispozici, považuje za naprosto postačující k tomu, aby se mohl objektivně vyjádřit. K výše uvedeným námitkám pak sdělil, že rozhodně nechtěl zasahovat do oboru, který se týká odbornosti jiného znalce, pouze napsal svůj názor, na který byl tázán. Potvrdil, že věrohodnost výpovědi poškozené v tomto případě by měl posuzovat psycholog. Znalec jednoznačně uvedl, že nemůže jednoznačně říci, jak případná amnézie u poškozené v době před útokem mohla trvat a také

nemohl říci, zda skutečně poškozená amnézií trpěla, či nikoliv. Konkrétně znalec uvedl, že retrogradní amnézii nemůže vyloučit ani ji potvrdit. Stává se však poměrně často, že poškozený takovouto amnézií trpí. Jeho hrubý odhad byl asi 50 % pacientů.

Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl zpracovaný na obžalovaného Lukáše Nečesaného, stvrzuje, že obžalovaný netrpěl a netrpí duševní chorobou, tedy psychózou. Je však neharmonicky, poruchově se formující osobností. Schopnosti rozpoznávací nebyly tempore criminis narušeny, schopnosti ovládací byly vlivem osobnostních faktorů lehce, nepodstatně, sníženy. Obžalovaný netrpí žádnou chorobnou závislostí, epizodicky nadužívá alkohol či zneužívá marihuanu, nebo pervitin, ve spojení se zaujímanou rolí a postavením v sociální skupině zejména vrstevníků. Z medicínského aspektu není pobyt obžalovaného na svobodě pro společnost nebezpečný. Je plně schopen účasti v trestním řízení, prognóza vývoje jeho osobnosti je nejistá, je spojena zejména s kvalitou jeho dozrávání. Obžalovaný není jedincem primárně agresivním, agresivita však může pramenit z neharmonické skladby jeho osobnosti. Tento posudek je pak doplněn **znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se specializací klinická psychologie**. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku je podstatné, že intelektové schopnosti obžalovaného lze globálně hodnotit jako průměrné, nevyrovnané, bez přítomnosti známek organických deficitů percepčně kognitivních funkcí, bez poruch psychotického charakteru. Rozsah a úroveň všeobecných znalostí je nižší a povrchní. Schopnost emočně adekvátního využití naučeného do praktického života je proti globálnímu intelektu oslabena. Obžalovaný je nevyzrálou, disharmonicky se rozvíjející se osobností, s projevy emoční nevyváženosti. V hodnotovém systému jsou akcentované zvýšené potřeby vzruchů, dojmů, zážitků, cíle materiálně konzumního typu a výraznějšího sociálního statutu. Agresivní potenciál sice významněji nepřekračuje meze průměru, ale temperamentové založení typ emotivity a nezralost vytvářejí u obžalovaného předpoklady pro méně citlivé projevy vůči okolí, včetně agresivních projevů v chování. V metodách zaměřených na přítomnost agresivních projevů nad běžnou normu vystupuje verbální agrese a podezřívavost. Přítomné dominantní tendence současně s impulzivními sklony v příhodné kombinaci a situaci mohou podporovat projevy agresivity. Sama afektivní labilita je uváděna jako jedna ze základních příčin agresivního chování, při níž dochází k afektivní agresi, zvláště v zátěžových situacích. Ovládání agresivity podléhá obecně úrovni ovládacích schopností obžalovaného, které jsou znalcem psychiatrem hodnoceny jako lehce nepodstatně snížené. Znalkyně se vyjadřuje k motivaci jednání jen hypoteticky, kdy nabízí motiv zistný, při nedostatečné schopnosti obžalovaného hospodařit s finančními prostředky bez ohledu na výši příjmů. Na zátěžové situace reaguje obžalovaný často nevhodnými způsoby chování a jednání, a to v rámci své disharmonicky se vyvíjející osobnosti s nevyváženou emotivitou. Ve vztazích k druhým lidem a sociálnímu okolí se projevuje u obžalovaného povrchnost, nezralost, preference vlastních zájmů, má potřebu se prosazovat, upozorňovat na sebe, nějakým způsobem se lišit od ostatních, inklinuje k dominantním rolím, přítomná je povrchní obratnost ve verbalizaci, omezená je schopnost empatie, vřelosti. Netrpí bájeivou lhavostí. Na úrovni svého průměrného intelektu je schopen správně vnímat, zapamatovat si, i následně reprodukovat prožité události. Byly zjištěny sklony ke zkreslování, které se nevymykají jeho rozumové kontrole. Podávání informací je postaveno na systému sdělování polopravd, z negativ sdělí postupně jen to, o čemž se přesvědčí, že již znalec ví. Někdy si ve svých tvrzeních odporuje. U obžalovaného se uplatňuje snížená ochota k sebekritičnosti a sebereflexi, přítomné jsou tendence k pozitivní

stylizaci a blokování negativních údajů o sobě. K možnostem resocializace znalkyně uvedla, že osobnostní vývoj obžalovaného prozatím neprobíhá optimálně, nezralost a nižší věk mu skýtají jistý časový prostor, je třeba však změnit životní styl, hodnotové zaměření a některé postoje, je třeba posílit sebekázeň, přijmout odpovědnost za vlastní jednání.

Znalec **MUDr. Michal Hessler**, který je znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, stvrdil výše citované závěry znaleckého posudku a dodal, že pachatel musel mít nějaký plán, záměr, neboť k dispozici byla nějaká zbraň, která nebyla na místě. Pokud se jedná o obžalovaného, který je hodnocen jako nespolehlivý jedinec, neznamená to, že není schopen nějakého plánovaného jednání.

PhDr. Štěpánka Tůmová, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinický psychologie, kromě výše citovaných závěrů u hlavního líčení dodala, že vztahy obžalovaného s rodiči byly sice dle obžalovaného vynikající, avšak dle toho, jak ona celou věc zjistila a posoudila, je zřejmé, že tento vztah nebyl ani ze strany rodičů ani ze strany prarodičů optimální a to s ohledem na vyváženost výchovy obžalovaného. Potvrdila, že obžalovaný při sdělování informací vypovídá polopravdy, z negativ sdělí postupně pouze to, o čem je přesvědčen, že již znalec ví. Jedná se o záměrné blokování negativních informací, kdy teprve postupně kladenými otázkami, ze kterých obžalovaný zjistil, že je znalec seznámen i s jeho negativními stránkami, sdělí postupně pravdu. Pokud je obžalovaný pachatelem a po svém jednání se choval naprosto racionálně, je to vcelku normální reakce u některých pachatelů, kdy dle znalkyně se jedná o individuální postoj k něčemu, co člověk spáchá a není rozhodně nijak výjimečný. U obžalovaného převažují v rámci hodnotového žebříčku potřeby vzruchu, zážitků a převažují cíle materiálně konzumního typu.

K dotazu obhájce dále uvedla, že při určování délky pobytu v kadeřnictví měla k dispozici spisový materiál včetně výpovědi svědkyně Š. a proto zpochybnila údaj uváděný obžalovaným. Nicméně tuto otázku hodnotit nechce, neboť je to již hodnocení důkazů. Podle znalkyně se jednalo o připravený skutek, neboť shodně s výše uvedeným znalcem konstatuje, že na místo byla donesena zbraň, která se v blízkosti nenacházela. Dále uvedla, že obžalovaný má tendenci jednat v zátěžové situaci agresivně, zkratkovitě, emočně a afektivně a i takovýto člověk se může dopustit plánovaného skutku. Toto se nijak nevylučuje. Obžalovaný je podle znalkyně průměrně inteligentní člověk, který když chce, tak je schopen plánovat. Pokud selhává v jiných činnostech, kdy je nespolehlivý, tak to neznamená, že tam, kde je k něčemu motivován, svůj plán nedodrží. Výchova v případě obžalovaného nebyla úplně běžná a to hlavně kvůli finanční podpoře a postoji rodičů k obžalovanému.

Na poškozenou byly s ohledem na charakter této trestné činnosti vypracovány **znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z oboru školství a kultura, odvětví psychologie**. Ze závěrů těchto znaleckých posudků je třeba konstatovat, že poškozená netrpěla v době před 21.2.2013 žádnou duševní chorobou nebo poruchou. V době napadení pachatelem prožívala poškozená šok, pocity bezprostředního ohrožení života. Vzhledem k momentu překvapení nebyla schopna se nijak výrazněji bránit, byla útokem zcela ochromena, zaskočena. S odstupem takřka 6 měsíců od prožité události došlo u poškozené k rozvoji mírných příznaků Posttraumatické stresové poruchy, která se nyní projevuje velkým strachem z mladých mužů, kteří přijdou do kadeřnictví. Jedná se u ní i o tzv.

flasbacky-znovuprožívání traumatu, kdy lidé v okolí poškozené se ptají na události. Poškozená má problémy s koncentrací pozornosti, je náladová. Objevily se obavy o budoucnost, které nikdy dříve neměla, snížená sebedůvěra, zabezpečovací chování, poškozená je znatelně omezena ve výkonnosti, je pomalejší, unavitelnější, má vážně narušené některé smysly. Má problémy s rovnováhou. Vzhledem k nebývalé vložce poškozené překonávat životní nesnáze, k její neobyčejné odolnosti se porucha vyvinula jen v mírných rysech. V průběhu znalecké expertizy nebyla zjištěna psychiatrická choroba či porucha. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, vypracovaného na poškozenou, je třeba konstatovat, že její intelektové schopnosti se nacházejí v pásmu vyššího populačního průměru. Intelektová struktura je nevyvážená ve prospěch schopností verbálních a komunikačních. Emoční inteligence vykazuje známky velmi dobré emoční, citové a sociální zralosti. Znalkyně diagnostikuje u poškozené Posttraumatickou stresovou poruchu. Poškozená má zachovalou schopnost správně vnímat průběh prožitých událostí, tyto si zapamatovat a poté je reprodukovat, a to jak na úrovni obecné, tak i specifické. Zranění mozku nemělo zásadní vliv na schopnost poškozené zapamatovat si průběh prožitých událostí, resp. tyto si vybavit z paměťových okruhů a opakovaně je reprodukovat. Svědecké výpovědi svědkyně, jakož i prověrku na místě, znalkyně považuje za spolehlivou reprodukci skutečně prožitých událostí. Poškozená popisuje inkriminované události i po delší době prakticky shodně, uváděné informace do sebe vzájemně logicky zapadají, navazují na sebe, poškozená je interpretuje se zachovalou dějovou posloupností, v logickém, místním, časovém i sociálním kontextu. Jedná se o autentické vzpomínky. V době rekonvalescence se svědkyně necítila v dobré psychické kondici, světelné podmínky v místnosti nebyly dobré a špatně viděla. Přítomné osoby nedokázala s jistotou a spolehlivě rozpoznat dle konkrétních obličejových rysů. Řídila se spíše obličejovými obrysy a postavami. Označená osoba se nejvíce přibližovala její vzpomínkové představě o podobě pachatele. Po odjezdu z policejní budovy již o své volbě pochybovala a rozvinuly se u ní pocity viny z označení nesprávné osoby. Z psychologického hlediska lze zvažovat i možnost přirozeného procesu vyhasínání paměťové stopy (vlivem prostého zapomínání, neboť svědkyně viděla pachatele v době činu prvně v životě a pouze po dobu několika sekund). Nelze vyloučit ani kompenzační obranný mechanismus potlačení. U poškozené nebyly potvrzeny sklony k patologické lhavosti či k záměrnému blokování nebo zkreslování skutečností. Má plně zachovalé paměťové vzpomínky na inkriminované události do doby ztráty vědomí. Nebyly u poškozené zjištěny žádné osobnostní (a zejména motivační) faktory, které by vysvětlovaly případné křivé obvinění Lukáše Nečesaného. Poškozená není zatížena pomstychtivostí, přeje si, aby skutečný pachatel byl dopaden, usvědčen a spravedlivě potrestán. Znalkyně hodnotí rodinné vztahy poškozené jako harmonické, funkční. Vyloučila vztah patologické rodičovské závislosti vůči staršímu synovi E. M. Konstatuje, že se u poškozené rozvinuly symptomy Posttraumatické stresové poruchy. Mírnější intenzita potíží úzce souvisí s vysokou osobnostní odolností a vitalitou poškozené. Znalkyně doporučuje výslech svědkyně před soudem provést v nepřítomnosti obžalovaného.

Znalkyně **MUDr. Michaela Málková** v průběhu původního hlavního líčení výše citované závěry stvrdila a k závěrům dodala, že ona sama u poškozené žádnou mstu či lhavost nezjistila a pokud poškozená měla nějaké výpadky paměti, tak ty přesně diagnostikují zjištěnou Posttraumatickou stresovou poruchu. Ta u poškozené trvá v současné době a není jisté, jak ještě dlouho trvat bude.

K dotazu obhájkyně potvrdila, že v případě Posttraumatické stresové poruchy, kdy se objevují výpadky paměti, je možno, aby došlo ke změně výpovědi bezprostředně po napadení, tzn. ještě v nemocnici a v pozdějším období.

Znalkyně MUDr. Michaela Málková byla s ohledem na vypracované znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie a neurochirurgie vyzvána, aby se k závěrům těchto znaleckých posudků vyjádřila, když předtím s nimi byla seznámena a aby soudu sdělila, zda závěry těchto znaleckých posudků nějakým způsobem mění její původní závěry znaleckého posudku. Znalkyně konstatovala, že na závěrech jejího znaleckého posudku se ani po seznámení s těmito výše citovanými znaleckými posudky nic nemění a poukázala i na to, že ona měla na rozdíl od jiných znalců k dispozici kompletní policejní spis a osobně společně s kolegyní psychologkou poškozenou vyšetřily. Nelze jednoznačně říci, zda v takovémto případě poškozená musí trpět ztrátou paměti či nikoliv.

Mgr. Lenka Čermáková, znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví psychologie k dotazům nad rámec výše citovaného znaleckého posudku uvedla, že podle jejího názoru má v případě určení osoby pachatele větší váhu to, co poškozená řekla při fotorekognici než v případě rekognice in natura. Je tomu tak proto, že paměťové stopy jsou čerstvější a při fotografiích se mohla soustředit na detaily osob, které poznává a navíc při samotné rekognici měl již obžalovaný jiný účes. Podle ní je faktem, že si poškozená pachatele pamatovala, následně se pokusila informace doplnit či zpřesnit a závažná porucha paměti u ní nebyla potvrzena. Rozhodně je možné, že obžalovaný již v minulosti v kadeřnictví byl a přesto ho poškozená označila jako člověka, kterého dříve neviděla. Podle znalkyně rozhodně nemůže být pachatelem E. M., neboť poškozená má takovou povahu, že by ho nikdy nekryla a nikdy by se s tím nesmířila. Poškozená by nebyla schopna předstírat a manipulovat se všemi tak, aby M. kryla. Základní děj si poškozená pamatuje od počátku a pokud si nevybaví nějaké drobnosti, tak se nejedná o žádný rozpor ani nic neobvyklého. Potvrdila Posttraumatickou stresovou poruchu u poškozené. K rekognici in natura znalkyně dále uvedla, že ten, kterého určila, jí připadal nejpodobnější, ale již v té době pochybovala o svém úsudku a byla nervózní ze špatného svého vidění a ze špatných světelných podmínek. Již cestou zpět z rekognice v autě říkala, že si není jistá správností svého poznání.

Ve svém písemném vyjádření pak znalkyně soudu sdělila, že závěry jejího znaleckého posudku se nemění ani po seznámení se se znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie a neurochirurgie.

Na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, který ve svém odůvodnění uvádí, že znalkyně Mgr. Lenka Čermáková, která je znalkyní z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, není zcela oprávněna vyjádřit se k otázce případné amnézie a to buď retrográdní, či anterográdní, připustil soud jako důkaz ústavní znalecký posudek Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, který byl vypracován na základě žádosti obhajoby a který v původním řízení nebyl vrchním soudem pro nadbytečnost jako důkaz přípuštěn. Jedná se o ústavní znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychiatrie, kdy se znalci vyjadřovali k osobě poškozené, k možnosti přítomnosti retrográdní či anterográdní amnézie, rozsahu poškození mozku poškozené, k závěrům znaleckém posudku Mgr. Čermákové a

k tomu, zda u poškozené B [REDAKCE] byla zachována možnost správně vnímat průběh prožitých událostí.

Závěry tohoto znaleckého posudku jsou následující. Podle těchto znalců znalkyně Mgr. Čermáková při hodnocení výpovědi poškozené u rekognice prakticky nezohledňuje její faktický zdravotní stav. Podle znalců je vysoce pravděpodobné, že kognitivní, zvláště paměťové funkce poškozené v době prováděného výslechu a rekognice byly minimálně narušené. V souladu se znaleckým posudkem z oboru neurologie prim. MUDr. Karla Urbánka dospívají k závěrům, že zranění, která poškozená utrpěla, vedou k tomu, že došlo u poškozené k narušení kognitivních procesů a to jak ve formě retrográdní, tak i anterográdní amnézie. Paměťové stopy z období kolem úrazu jsou dle znalců nespolehlivé, avšak amnézii lze hodnotit pouze s určitou mírou pravděpodobnosti, byť tato pravděpodobnost je podle jejich názoru vysoká. Na závěr znalci uvedli, že Mgr. Čermáková nebyla oprávněna podávat předmětný znalecký posudek v této věci s ohledem na zadání. Podle jejich názoru to přísluší toliko klinickému psychologovi.

Všichni znalci, kteří vypracovali tento znalecký posudek, byli v průběhu hlavního líčení vyslechnuti, neboť obhajoba na osobním výslechu všech zpracovatelů tohoto znaleckého posudku trvala.

Prim MUDr. Petr Mečíř, MBA se odkázal na výše uvedené závěry znaleckého posudku s tím, že jeho úkolem bylo zpracovat neurologickou část. Měl k dispozici závěry znaleckých posudků MUDr. Hekla, prof. Urbánka a videozáznam výslechu poškozené. Potvrdil, že poškozená měla poškození mozku, které ve své výpovědi popsal. Podle jeho názoru poškozená měla nárok na to, že byla postižena paměť a mohl být postižen i zrak poškozené s ohledem na tzv. perimetr vidění prostoru jako celku. Potvrdil, že porucha paměti je spojena s každým výraznějším postižením mozku. Podle jeho názoru každý úraz hlavy obdobného typu vede k poruše paměti, jiná věc je, nakolik se paměť časem vrací. Toto znalec nedokázal interpretovat na základě dokumentací, které měl k dispozici. Dále se ve své výpovědi vyjádřil k fotorekognici s poškozenou, kdy potvrdil, že při druhé rekognici byla schopnost koncentrace poškozené snížena a klesala i schopnost komunikace. Ohledně retrográdní a anterográdní amnézie dodal, že tato se váže pro všechny úrazy, avšak není schopen odhadnout, na jakou dobu tato amnézie je. Potvrdil však, že amnézie může časem klesat, což by se prokázalo testováním paměti poškozené. Ohledně poškozené a její výpovědi, kdy určila u hlavního líčení dne 2.9.2015 jako pachatele obžalovaného, znalec nemohl odpovědět na otázku, zda svědkyně byla něčím ovlivněna, či nikoliv, nicméně uvedl, že vyloučit návrat paměti nelze. Na její výpověď však mohly mít vliv jiné okolnosti, např. to, že celá kauza byla medializovaná, byť svědkyně vypovídala, že se snažila tyto informace blokovat. K dotazům obhájce pak znalec uvedl, že se nemůže přesně vyjádřit k otázce návratu paměti, podle jeho názoru je možná, avšak záleží na dalších okolnostech. Na konkrétní dotaz dalšího obhájce pak znalec odpověděl, že návrat ztracené paměti je zřejmě možný.

Doc. MUDr. Ilja Žukov, CSc. se jako znalec vyjádřil k otázkám psychiatrickým a psychologickým ve vztahu k poškozené a i k výše uvedenému znaleckému posudku Mgr. Lenky Čermákové. I on se odkázal na závěry ústavního znaleckého posudku a při své výpovědi uvedl, že kvalita psychiatrického posudku je dle jeho názoru minimálně sporná a to

i přesto, že neměli k dispozici psychiatrické vyšetření poškozené. Měli k dispozici pouze dokumentaci s tím, že pacient je orientovaný. Podle jeho názoru nebyla poškozená podrobena podrobnému psychiatrickému znaleckému vyšetření, které by mohlo výrazně pomoci zjistit skutečný stav poškozené. Potvrdil, že rekognice byla ukončena pro vyčerpanost poškozené. Poukázal na chyby, kterých se znalkyně MUDr. Málková dle jeho názoru ve svém znaleckém posudku vůči poškozené, který je hodnocen výše, dopustila. Podle jeho názoru byly kognitivní funkce u poškozené narušeny. Souhlasil při své výpovědi se závěry, které u hlavního líčení prezentoval jeho kolega prim. MUDr. Petr Mečíř. Potvrdil, že je možné, že poškozená po dvou letech poznala obžalovaného jako pachatele, avšak, zda se jednalo o skutečnost, či pouze o domněnku poškozené, k tomu se nedokázal vyjádřit, neboť ji nevyšetřoval.

MUDr. Daniela Domluvilová se při svém výsledku rovněž odkázala na závěry výše citovaného znaleckého posudku s tím, že její profese je specialista z oboru psychiatrie. Společně s ostatními kolegy studovala spisovou dokumentaci, kterou měla k dispozici, rovněž tak videozáznam rekognice, který jí byl poskytnut a závěry pak konzultovali jak s psychiatry, tak s psychologem i neurologem. Klinicky poškozenou nevyšetřovali, byla přítomna výsledku MUDr. Kopečka z Národního ústavu duševního zdraví a k jeho výsledku žádné připomínky neměla. Podle jejího názoru s ohledem na to, že poškozenou jejich ústav nevyšetřil a vycházeli pouze ze spisové dokumentace, tak se nemohou znalci vyjádřit ke klinickému stavu ani v době, kdy poškozenou vyšetřovali kolegové z Národního ústavu duševního zdraví, avšak domnívá se, že tyto dva znalecké posudky si neodporují. Otázku retrográdní a anterogádní amnézie nelze se stoprocentní jistotou určit na základě listinného materiálu, který měli k dispozici. Ze zkušenosti se může domnívat, že u takového typu poranění je amnézie přítomna, za stěžejní však považuje klinické vyšetření poškozené Národním ústavem duševního zdraví. Uvedla, že je možné, aby si člověk vzpomněl na věci, na které si dříve nevzpomínal, vyloučit to není možné.

MUDr. Petr Kozelek rovněž setrval na závěrech ústavního znaleckého posudku, který je výše uveden s tím, že je lékař psychiatr a vedoucí lékař gerontopsychiatrického oddělení. Potvrdil, že nejdůležitější fází vyšetření poškozené je samotné klinické vyšetření. S obdobnými případy on zkušenost nemá, avšak teoreticky je možné, aby k návratu paměti došlo.

PhDr. Radek Ptáček rovněž stvrdil závěry znaleckého posudku, kdy měl na starosti především psychologickou část a podle jeho názoru znalkyně Mgr. Lenka Čermáková v této věci neměla vypracovávat znalecký posudek, měl ho vypracovat znalec z oboru zdravotnictví, nikoliv z oboru školství a kultury. Podle jeho názoru jsou závěry znaleckého posudku Mgr. Čermákové minimálně problematické, není z nich patrné, z čeho v nich vychází a o co je opírá. Pokud se týká znaleckého posudku Národního ústavu duševního zdraví, tak nevidí zásadní rozpory mezi tímto posudkem a posudkem, který podal jejich ústav. Ani on nedokázal říci, zda u poškozené jednoznačně lze konstatovat retrográdní či anterogádní amnézii, případně v jakém rozsahu. On sám poškozenou vůbec neviděl. Ve své části znaleckého posudku hodnotil pouze postup znalkyně Mgr. Čermákové. Žádné vyšetření poškozené rovněž neprováděl. Uvedl, že ze své praxe je mu známo, že poškozený s obdobným typem zranění trpí amnézií. Je možné, že poškozená mohla reprodukovat události, o kterých si

myslela, že jsou pravdou, avšak nebylo tomu tak, přesto úmyslně nelže. Znalec souhlasí se závěry posudku Národního ústavu duševního zdraví, kde je závěr, že svědkyně nemá důvod nebo tendenci ke lhaní, avšak sám za sebe nemůže s jistotou říci, že to, co reprodukuje, je skutečně objektivní.

Na základě výše uvedených výsledků znalců poté soud přibral **Národní ústav duševního zdraví Klecany**, který měl za úkol odpovědět na zadané otázky právě s ohledem na rozpory a nejasnosti, které vznikly přednesením ústavního znaleckého posudku Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, který byl vyhotoven na základě žádosti obhájky.

Závěry znaleckého posudku v této věci jsou následující. Neurokognitivní funkce v době po předmětném útoku, ani v době hlavního líčení dne 2.9.2015 nebyly plně zachovány. Není a nebyla plně zachována epizodická paměť, což je paměť na události, kterou lze časově charakterizovat jako retrográdní (před úrazem) a anterográdní (po úraze) amnézie. Jiné druhy paměti jsou zachovány. Zda na výpověď poškozené mohly mít vliv jiné skutečnosti, je otázka spekulativní a nepodložená.

Znalci u poškozené zjistili při vyšetření, že všechny paměťové výkony jsou v pásmu normy nebo i nadprůměru. Nejlepšího výkonu dosáhla posuzovaná v bezprostředním vybavení vizuálních podnětů. Celkově lze její paměťové výkony interpretovat jako v normě s lepší vizuální pamětí oproti verbální. Při srovnání současného a předchozího znaleckého vyšetření, které provedla Mgr. Lenka Čermáková v roce 2013 lze konstatovat srovnatelné výsledky ve smyslu neoslabené inteligence a paměti. S ohledem na to, že aktuální vyšetření bylo primárně zaměřeno na kognitivní funkce, lze oproti znalkyni Čermákové konstatovat vyrovnanost verbálních a neverbálních inteligenčních výkonů. Podobně jako při vyšetření u Mgr. Čermákové, tak i zde měla poškozená drobné problémy s českým jazykem a rovněž projevy během obou psychologických vyšetření byly podobné. Znalci nezjistili u poškozené, že by úmyslně lhala, dle jejich názoru se znalci plně spolupracovala. Podle znalců aplikace neuropsychologických testů není schopna objektivizovat retrográdní amnézii. Objektivizaci retrográdní amnézie lze nejlépe provést pouze rekonstrukcí za přítomnosti postiženého jedince a jedinců, kteří byli při předmětné události přítomni.

Je pravdou, že v závěru tohoto znaleckého posudku znalci uvádí, že u poškozené byla retrográdní amnézie jednoznačně přítomna a to na základě hodnocení důkazů, které na straně 46 svého znaleckého posudku uvádějí. K tomu soud poznamenává, že hodnocení důkazů nepřísluší znalci ani znaleckému ústavu a to je jen otázka pro soud, kdy jeho povinností je hodnotit důkazy, takže v tomto směru má soud za to, že Národní ústav duševního zdraví překročil své pravomoci a zabýval se otázkami, které mu nepřísluší.

Ve shodě s předchozím ústavním znaleckým posudkem pak znalci konstatují, že to, že jedinec udává, že si na událost vzpomíná, ještě nutně neznamená, že jde o skutečnost. Na základě psychiatrického vyšetření z 10.12.2015 lze konstatovat, že u poškozené aktuálně trvá Posttraumatická stresová porucha, která se projevuje afektivní labilitou, podrážděností, snadnou plačtivostí při zmínce na proběhlou událost, vyhubavému chování a insomnií.

Ústavní znalecký posudek prezentoval u hlavního líčení **MUDr. Miloslav Kopeček, Ph.D.**, který zopakoval závěry výše uvedeného znaleckého posudku a k dotazům dále uvedl, že podle jejich názoru došlo u poškozené k poruchám paměti, nicméně je diskutabilní, jak jsou rozsáhlé, co se týče časové souvislosti a jak poškozená přesně líčí konkrétní události. Dle jeho sdělení na tyto otázky nikdo nedokáže odpovědět, ovšem s ohledem na závěry znaleckého posudku se domnívá, že výpověď poškozené nemůže být zcela věrohodná. Uvedl, že poškozená si dle jeho názoru nemůže vybavit událost zcela přesně, pokud došlo k nějakému zkreslení události, bylo by to spekulativní. Potvrdil však, že poškozená nemá tendence ke lhaní, avšak je možné, že to, co reprodukuje, nemusí odpovídat realitě. Potvrdil, že paměť poškozené je nejlepší v tom, že si zachovává tzv. paměť vizuální, tj. to, co lidé vidí, tak si nejlépe zapamatují a následně reprodukuje. V současné době již nelze použít žádnou metodu na to, aby se dalo jednoznačně říci, zda poškozená reprodukuje skutečně prožitou událost, dle názoru znalce by se jednalo v současné době o spekulaci. Nejistili u poškozené žádné sklony k vymýšlení a se znalci při svém vyšetření spolupracovala.

K dotazu státní zástupkyně uvedl, že poškozená byla pod vlivem léků a to benzodiazepinu, který jí byl poprvé podán již záchranáři na místě činu. Podle znalce vliv těchto léků je vidět i na rekognici, kdy je vidět, že poškozená je podrážděná, což je typický příklad odeznívání vlivu těchto léků. S tím souvisí i to, že nebyla schopna udržet pozornost po celou dobu rekognice a ta musela být následně předčasně ukončena. Tyto benzodiazepiny ovlivnily paměťovou stopu poškozené, avšak nelze říci, v jakém rozsahu. Znalec uvedl, že i poté, co byla poškozená probuzena, tak zpětně se paměť může vrátit. Znalec odsouhlasil, že poškozená popsala dobu před útokem shodně jako obžalovaný a to až do okamžiku napadení. Ohledně kognitivních funkcí znalec konstatoval, že vyšetření, které bylo provedeno 10. a 12.12.2015 již nemůže zpětně vyšetřit přesnost a intenzitu paměťové stopy. Takové vyšetření neexistuje. Dle znalce kognitivní funkce u poškozené jsou kvalitní, kvalitně zachovány, ale dle jeho názoru chybí stoprocentní paměťová stopa na dobu těsně před událostí a po události. Tyto okamžiky jsou dle znalce zkreslené, avšak nikdo neumí říct, do jaké míry.

K dotazům obhájců pak znalec konstatoval, že samozřejmě média mohou mít vliv na to, že poškozená zpětně interpretovala událost tak, jak to uvedla u hlavního líčení. Znalec rozhodně nepochybuje o výpovědi poškozené, je přesvědčen, že nelhala, události líčí tak, jak jsou podle jejího nejlepšího vědomí a svědomí, avšak je možné, že různé okolnosti mohly na tyto formulace mít vliv. Znalec nedokázal odpovědět na otázku, jak je pravděpodobné, že poškozená přebírá své představy, které se liší od reality a které jsou jí předkládány ze strany třetích osob, nicméně je pravdou, že tyto věci mohou ovlivnit vzpomínky poškozené.

S ohledem na to, že tyto výpovědi znalce jsou v rozporu se závěry znaleckého posudku, který byl podán, byl znalec dotázán na to, aby rozpory vysvětlil a znalec uvedl, že otázka vlivu médií je v tomto případě skutečně spekulativní. Média mohou mít skutečně vliv, avšak je to pouze otázka možností a pravděpodobnosti, kterou nelze přesně kvantifikovat.

Součástí spisového materiálu je i **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie**, který byl vypracován na obžalovaného Lukáše Nečesaného. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku vyplývá, že v předložené krvi obžalovaného nebyly zjištěny látky tělu cizí. V moči byl zjištěn metabolit kys. 11.nor-delta-9-tetrahydrokannabinolové. Ve vlasech

pak látka jmenovaná v zákoně č. 167/1998 Sb., methylamfetamin, kdy pro přibližné posouzení doby posledního užití drog byly vlasy rozděleny na 3 segmenty, které odpovídají postupnému dlouhodobému průniku látky vlasem, který čítá dobu od dvou do 12 měsíců v průměru od posledního užití drogy. V případě obžalovaného je pak zásadní nález menšího množství methylamfetaminu ve vlasových kořincích oproti konečkům, ve kterých bylo nalezeno ještě poměrně významné množství. Znalec se vyjádřil k charakteru látek metamfetamin a amfetamin a konstatuje, že pokud vychází z výpovědi obžalovaného o době posledního užití drogy, že ne zcela či 100% korelují analytické výsledky s tímto tvrzením, pokud jeho výrok lze chápat jako časové určení délky doby 1 roku, neboť je zde zároveň zmínka o zastřížení vlasů v době před 3-4 měsíci. Pokud by obžalovaný již rok abstinovat, měl by veškerý podíl látky naakumulovaný v těchto konečkách již nejdéle půl roku od posledního užití. Tyto však by při následném stříhání vlasů byly již před odběrem biologického materiálu odstraněny, ovšem vlasy byly stříženy nůžkami, čili lze připustit výskyt původních vlasů z doby před zastřížením. Významnou skutečností je to, že byť malý podíl této látky byl nalezen také v kořincích vlasů, což zakládá podnět k úvaze o použití nějaké látky methylamfetaminu ještě v uplynulém měsíci před odběrem. Nelze ale vyloučit kontaminaci materiálu při přípravě analytického vzorku či kontaminaci vlasů při styku s druhou osobou, která by methylamfetamin užila kouřením. Jisté je tedy to, že k užití drogy nemohlo dojít blíže jak měsíc před odběry biologického materiálu. Dále pak byla v moči obžalovaného zjištěna látka svědčící pro časově vzdálené užití marihuany.

U hlavního líčení znalec nad rámec výše uvedeného konstatoval, že na jeho posuzování mělo vliv i to, že obžalovaný se nechal ostříhat, nicméně podle jeho názoru je pravděpodobné, že užíval toxickou látku v době od jednoho měsíce do tří měsíců od spáchání výše uvedené trestné činnosti, teoreticky do půl roku. V tomto případě dokázali přesně rozlišit, zda obžalovaný užíval pervitin či marihuanu. Tvrzení obžalovaného, že pervitin užil deset měsíců od spáchání trestné činnosti, uvedl znalec, že se to sice nedá vyloučit, ale podle jeho názoru je pravděpodobné časové rozmezí jeden až tři měsíce.

Dále byl ve věci vypracován znalecký posudek **z oboru zdravotnictví, odvětví různá, specializace oční lékařství**, vypracovaný na obžalovaného Lukáše Nečesaného vypracoval znalec prof. MUDr. Pavel Rozsival, CSc. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku je třeba konstatovat, že bylo provedeno vyšetření zraku obžalovaného za účelem stanovení diagnózy, kdy znalec konstatuje, že obžalovaný trpí dalekozrakostí obou očí s lehkým astigmatismem vlevo a mírnou tupozrakostí levého oka. Znalec konstatuje, že osoba se zrakovou ostrostí 20/40, jaká byla zjištěna u obžalovaného, na jednom oku bez korekce, je schopna řízení motorového vozidla bez brýlí, je schopna číst běžný text, není schopna rozeznávat krajní detaily. Obžalovaný byl schopen konat činnosti pachatele tak, jak jsou popsány v usnesení o zahájení trestního stíhání, a to jak bez brýlí, s brýlemi, i s kontaktními čočkami. V závěru znalec konstatuje, že obžalovaný Lukáš Nečesaný má dalekozrakost od dětství, netrpí šilháním. Je na tento stav zvyklý, bez obtíží stran zraku absolvoval školní docházku. Popisuje všechny aktivity, které vykonával. Uvádí i přiměřený popis poškozené L [REDAKCE] B [REDAKCE], je tedy zřejmé, že v běžném životě netrpěl zrakovými obtížemi, které by mu v jakýchkoli činnostech bránily.

K dotazům dále znalec rozvedl, že pokud bude obžalovanému vina prokázána, takže takového jednání se mohl bez jakýchkoliv problémů bez brýlí dopustit, neboť je schopen i řídit motorové vozidlo bez brýlí. Co se týká očních čoček, tak ty jsou v případě obžalovaného běžně dostupné. Pokud obžalovaný při tomto jednání neměl brýle, tak s ohledem na jeho věk to nemusí být na jeho mimice obličejové vůbec znát (zaostřování očí a při ní určitá grimasa). Rozhodně není důvod, aby u toho dělal nějaké grimasy. S korekcí, kterou obžalovaný má na svých brýlích, jsou pro něj detaily spojené se sportovní aktivitou, studiem, či odečítání času z mobilního telefonu naprosto dostatečné a může je rovněž vykonávat bez brýlí. Rozhodně by byl schopen na vzdálenost dvou až tří metrů bez brýlí rozeznat chuchvalec vlasů.

Obhajoba předložila v kontextu s výše citovaným znaleckým posudkem z oboru oftalmologie svůj vlastní znalecký posudek, který zpracoval **MUDr. Břetislav Brožek, CSc., což je znalec z oboru zdravotnictví, odvětví různá – oftalmologie**. Tento znalec ve svém znaleckém posudku uvádí, že obžalovaný s oční vadou, kterou má, může vidět, kde se nalézá postava oběti a poměrně přesně zacílit svůj útok, ale není schopna rozpoznat, zda tato osoba má rozepnutý pásek. Může se pohybovat bez brýlí i v neznámém prostředí, ale není schopna rozeznat detaily nábytku, zásuvek, klíčů atd. Podle znalce obžalovaný nemohl být schopen přesně zjistit čas na věžních hodinách, pokud neměl své brýle, za situace, která je v tomto případě popisována. Podle znalce obžalovaný spíše odhadoval typ oděvu na poškozené a nelze rozeznat kromě rozepnutého pásku, vlasy stočené gumičkou. Obžalovaný mohl vidět jakýsi předmět o rozměrech, jaký měla kupička vlasů v kadeřnictví, avšak s vysokou pravděpodobností jej nemohl identifikovat. Předmětného jednání se obžalovaný i s touto vadou bez brýlí dopustit mohl.

Tento znalec byl v průběhu hlavního líčení vyslechnut za přítomnosti původního znalce prof. MUDr. Pavla Rozsívála, CSc., kdy uvedl, že nevidí zásadní rozpor mezi svým znaleckým posudkem a znaleckým posudkem původního znalce. Svůj závěr by neměnil ani v případě, že by obžalovaný stál zhruba metr a tři čtvrtě od poškozené tak, jak sám uvádí. Pokud bylo v provozovně šero, tak to mohlo zhoršit vidění obžalovaného.

Následně byl za přítomnosti MUDr. Brožka vyslechnut původní znalec **prof. MUDr. Pavel Rozsívál, CSc.**, který v této věci vypracoval doplněk znaleckého posudku, na který se v průběhu svého výslechu před soudem odkázal. V závěru svého doplnku znalec konstatuje, že obžalovaný má zrakovou ostrost bez korekce přibližně 10x větší na lepším oku a přibližně 5x větší na horším oku bez korekce než náhodně vybraní pacienti, kteří odpovídají osobě obžalovaného s krátkozrakostí okolo mínus 5 dioptrií bez brýlí, což je dioptrie použitá primářem Brožkem k simulaci jeho vidění. Obžalovaný má srovnatelnou zrakovou ostrost bez korekce jako pacienti s dalekozrakostí odpovídajícího věku a rozsahu dalekozrakosti. Vyšetření, která znalec provedl, jednoznačně potvrzují, že v případě obžalovaného jde o mladého člověka se značnou schopností akomodace, což odpovídá tabulkám pro jeho věk. Obžalovaný je člověkem, který má refrakční vadu dlouhá léta a i přes určité omezení zrakové ostrosti je díky velkým možnostem adaptace na tuto situaci zvláště v mladém věku schopen kompenzace ve zcela jiném rozsahu než osoba starší, u které obdobná situace vznikne náhle. Rozdíly uvedené v posudcích obou znalců lze dobře vysvětlit. Oba znalci postupovali v dobré víře a pokusili se co nejlépe odpovědět na otázky, které jim byly kladené. Jak vyplývá z výše

uvedených příkladů z reálného života, nelze z pokusu s mínus 5,0 Dsf před normálním okem přesně dovozovat, jak vidí člověk s hypermetropií okolo plus 5,0 Dsf.

U hlavního líčení znalec na svých závěrech setrval a popsal, jakým způsobem vysvětlil rozpory mezi svým znaleckým posudkem a znaleckým posudkem MUDr. Brožka. Vycházel z pacientů s obdobnou vadou jako má obžalovaný, jsou srovnatelného věku a rovněž z jejich zdravotní dokumentace. Proto došel ve svých závěrech k odlišným závěrům než MUDr. Brožek, což vysvětlil na jednotlivých případech, které jsou součástí jeho dodatku znaleckého posudku. Znalec se vyjádřil i k otázce krajních detailů, kdy popsal, že se zde jedná o rozdíl mezi zrakovou ostrostí 1,0 nebo 6,6, podle toho, jak se vyjadřuje, což orientačně znamená, že člověk, který má normální zrakovou ostrost, vidí určité znaky ze vzdálenosti 5 metrů, zatímco, když ji má o něco horší, tak z té vzdálenosti pozná znaky, které vidí člověk s normální zrakovou ostrostí asi ze 7 metrů, tzn. 2 až 3 metry rozdíl. K tomu, zda obžalovaný mohl vidět přezku na pásku obžalované, se přesně vyjádřit nemohl, mohly tam být různé aspekty, které to mohly ovlivnit. Souhlasil s druhým znalcem, že obžalovaný mohl vidět kupačku vlasů, byť nemusel vědět přesně, jaká je to kupačka nebo čeho je to kupačka.

Následně se vyjádřil MUDr. Brožek k výpovědi znalce MUDr. Rozsívala, souhlasil s jeho závěry a dodal, že v případě, že by se chtělo zkoumat, zda někdo viděl kupačku vlasů či nikoliv, je to otázka ryze individuální a případný pokus s osobou podobné vady lze těžko realizovat právě s ohledem na individuální vnímání daného subjektu.

Jelikož obhajoba předložila soudu znalecký posudek z oboru **kriminalista, zvláštní specializace kriminalistická odorologie**, ve kterém se znalec vyjadřuje jednak k metodě a k postupu policie při získávání pachových stop a zvláště a hlavně se vyjadřuje k tomu, zda mohlo dojít k pachovému přenosu pachových stop prostřednictvím policistů ■■■. ■■■. M■■■ H■■■ a ■■■. ■■■. M■■■ J■■■ na místa, kde byla nalezena pachová stopa obžalovaného. Závěr znalce je takový, že policisté dodrželi závazné standardy kriminalistické olfaktoriky. Nelze vytvoření pachových stop obžalovaným Lukášem Nečesaným v době vyšetřované události na místě, kde k ní došlo, zcela vyloučit, avšak pokud se nepodaří prokázat, že nemohlo dojít k pachovému přenosu prostřednictvím policistů ■■■. ■■■. M■■■ H■■■ a ■■■. ■■■. M■■■ J■■■, nelze považovat výsledek pachové komparace za věrohodný. Znalec vyloučil rizikový jev „nepravého spojovacího pachu“, avšak dle dostupných faktů nemohl vyloučit s absolutní jistotou možnost rizikového jevu „pachového přenosu“. Postup policie při zajišťování pachových stop hodnotí v souladu s trestním řádem a ani při kontrole náhodné zajímavosti nezjistil žádné rozpory se závaznými standardy, takže v postupu policie skutečně nedošlo k žádnému pochybení.

U hlavního líčení tento znalec na svých závěrech, které jsou výše citovány, setrval a k dotazům dále poznamenal, že jediná možnost, jak jednoznačně vyloučit pachový přenos prostřednictvím zmíněných policistů H■■■ a J■■■ na místa, kde byly nalezeny pachové stopy obžalovaného je to, aby těmto policistům byly vzaty pachové vzorky a ty se porovnály na místech s otiskem zajištěné pachové stopy. V případě, že by došlo k porovnání pachových vzorků osob policistů se zmíněnou pachovou stopou a pokud by byl výsledek v tomto případě negativní ve vztahu k uvedeným policistům, tak není možné, aby tito policisté byli tzv. přenašeči zmíněného pachu. Pokud by tedy byla nalezena pachová stopa toliko obžalovaného

a nikoliv zmíněných policistů, jsou jako přenašeči tito policisté vyloučeni a tuto pachovou stopu zde zanechal obžalovaný. Pokud by při porovnání pachových stop zajištěných na místě mohlo dojít k omylu, může za to dle znalce lidský činitel, avšak on jej v tomto případě neshledal. Co se týkalo odběru pachových vzorků obžalovaného, bylo vše v pořádku. V případě jako je tento, mají pachy přenašeče či osoby, která pachovou stopu zanechala, stejnou vydatnost a dle jeho zkušeností pach v takovém případě vydrží na předmětných věcech velmi dlouho.

S ohledem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR v této věci byl znalec opětovně slyšen u hlavního líčení dne 3.9.2015, kdy se v celém rozsahu odkázal na závěry písemně podaného znaleckého posudku a rovněž na to, co uvedl při minulém hlavním líčení a co soud konstatuje výše. K dotazům dále uvedl, že je možné, že byly stírány na některých místech otisky pachových stop, např. na klíče dveří a nebyly tam zajištěny otisky prstů, neboť je jednoduše možné, že tyto otisky se setrou tím, že se tohoto místa dotýká více lidí. Vliv na zanechání pachové stopy má i povrch předmětu, na kterém je snímán. Pokud materiál není difuzní, tak pachové stopy na povrchu zůstávají, např. na oděvu zůstane pachová stopa déle než např. na kovu, sklu, příp. porcelánu. Znalec potvrdil, že je možné, aby pachové stopy na místech, kde při ohledání dne 27.2. byly nalezeny, byly tyto stopy zachovány i po době pěti až šesti dnů po útoku. Znalec se vyjádřil i k otázce přenosu pachů, o kterém se zmiňoval již při své první výpovědi a potvrdil, že přenos pachu je možný v případě, že mezi dvěma osobami dojde ke vzájemnému kontaktu. V případě, že budou porovnávány dvě osoby, u kterých je nutno zjistit, zda nepřenesly zkoumaný pach, tak znalec uvedl, že je nutno porovnat pachy obou osob a v případě, že jedna z těchto osob jako možný přenašeč pachu nevyjde, tak není možné, aby tam ta daná osoba pachovou stopu zanechala. Zachování pachové stopy závisí na různých okolnostech, např. na teplotě, interiéru a na materiálu, na které by měla být zachována. Potvrdil, že pachové stopy jsou latentní a záleží tedy na vyšetřovateli, aby určil místa, ze kterých budou pachové stopy snímány, neboť tyto stopy samozřejmě vidět nejsou. Proto se pachové stopy najdou pouze na místech, které je přesně určeno jako místo dotyku osoby, která přenesla pach. Pokud by se jednalo o kontaminované místo spadem, tak toto je velice neobvyklé. V případě, že se jednoho místa dotkne více lidí, pachové stopy se kumulují.

S ohledem na závěry uvedeného znaleckého posudku, který byl znalcem prezentován při jeho prvním výslechu u hlavního líčení soud nechal vypracovat **odborné vyjádření z oboru metoda pachové identifikace**, kdy úkolem bylo posouzení pachových vzorků osob ■■■. M■■■■ H■■■ a ■■■. ■■■. M■■■■ J■■■ a jejich porovnání se zajištěnými pachovými stopami při ohledání místa činu a to u stop, kde byla zajištěna shoda mezi sejmutým otiskem pachové stopy a pachovým vzorkem osoby, tj. u stop č. 1, 7, 8, 9. Soud vyžadoval posouzení pachových vzorků toliko u těchto dvou osob policistů, protože jiné osoby z řad policistů nemohly být případnými přenašeči pachu tak, jak to v závěru svého znaleckého posudku uvádí znalec JUDr. Martin Kloubek. Jak bylo i soudem zjištěno z protokolu o ohledání místa činu a z obsahu spisu, jiní policisté nepřišli do styku s obžalovaným nebo jeho věcmi předtím, než byli přítomni ohledání místa činu. Toto se týká i policisty J■■■■, který byl s ■■■. H■■■■ a ■■■. J■■■■ u obžalovaného v místě bydliště pro jeho věci a zároveň byl přítomen ohledání místa činu, avšak tohoto ohledání se zúčastnil předtím, než s obžalovaným a jeho věcmi přišel do styku. Takže ten případným přenašečem pachu rozhodně být nemohl.

Ze závěrů tohoto odborného vyjádření vyplývá, že v případě ■. ■■■■■ H■■■■ nebyla potvrzena pachová shoda mezi pachovým vzorkem jeho osoby a pachem zajištěným na výše zmíněných místech. Tzn., že pach tohoto policisty se na žádné z těchto pachových stop nevyskytuje. V případě ■. ■■■. M■■■■ J■■■■ byla zajištěna pachová shoda mezi pachovým vzorkem jeho osoby a otiskem pachové stopy u stopy č. 7. Na ostatních třech místech, kde byla zajištěna pachová stopa obžalovaného, nebyla potvrzena pachová shoda mezi pachovým vzorkem ■. M■■■■ J■■■■ a otisky pachových stop.

V průběhu řízení před soudem byly ze strany krajského státního zastupitelství předloženy další listinné důkazy, které byly v průběhu hlavního líčení provedeny. První část těchto listinných důkazů tvoří úřední záznamy sepsané s policisty, kteří prováděli ohledání místa činu, dále s lékařem neurochirurgické kliniky, který ošetřoval poškozenou, dále lékařem chirurgické kliniky, který rovněž ošetřoval poškozenou, úřední záznamy sepsané se záchranáři ze ZZS Jičín, kteří byli na místě činu včetně lékaře ZZS a úřední záznam dokumentující poskytování krátkodobé ochrany poškozené.

Z úředních záznamů, které byly sepsány s ošetřujícími lékaři ohledně poškozené a v případech, že byly sepsány ve smyslu § 158 odst. 6 tr. řádu, tak byly konstatovány se souhlasem stran, vyplývá, že pacientka přišla na neurochirurgickou JIP z oddělení urgentní medicíny, kde došlo k primárnímu ošetření hlavy. ■■■■■. R■■■■ K■■■■ pak uvedl, že při obhlídce hlavy nebylo nikde spatřeno cizí těleso, neboť v opačném případě by to zapsal do operačního protokolu. Podle jeho vyjádření mohlo být poranění způsobeno tupým předmětem. ■■■■■. F■■■■ Č■■■■ pak do protokolu uvedl, že v předmětný den sloužil službu na oddělení urgentní medicíny a na celou věc si pamatuje pouze velmi matně. Postupovali podle standardního postupu, potvrdil, že pacientka byla v závažném stavu. Potvrdil, že při takovémto zranění se standardně oholí vlasy v nezbytném rozsahu, což se však do lékařské dokumentace nepíše, takže si tím není zcela jist a nevzpomněl si, zda v ranách na hlavě byly cizí nebo neobvyklé předměty. Pokud by to tak bylo a nějaký velký předmět by se zde nacházel, tak by to do zprávy zaznamenal, pokud by se jednalo o předmět malý, tak se to do zprávy neuvádí.

Lékař ■■■■■ L■■■■ V■■■■ potvrdil, že přijel na místo činu společně s dalšími záchranáři a když se na místě nacházel on, tak již měla na hlavě obvaz. Snažil se, aby nevstoupil přímo do tratoliště krve a v žádném případě nevstoupil do místnosti pro výkon kadeřnických činností. Záchranáři K■■■■ P■■■■ a M■■■■ O■■■■ potvrdili, že se pohybovali pouze v prostorách za hlavním vchodem a v čekárně, kde poškozenou našli a přenesli do sanity. Na místě byli i policisté. M■■■■ O■■■■ potvrdil, že při ošetření poškozené si nevšiml, že by v hlavě měla nějaké třísky či jiné nečistoty.

Z úředního záznamu z 30.9.2015 vyplývá, že dne 14.1.2014 rozhodl ředitel Krajského ředitelství Královéhradeckého kraje o poskytnutí Krátkodobé ochrany I■■■■ B■■■■ na základě písemného návrhu ■■■■■. ■■■. M■■■■ J■■■■. Tento návrh posoudil ■■■■■. K■■■■ T■■■■ a byl (dle Ředitele posuzovatele) řádně odůvodněn. Krátkodobá ochrana byla poskytnuta na dobu nejméně 60 kalendářních dní, kdy po uplynutí této doby je možno opakovaně na základě zhodnocení rizik Krátkodobou ochranu prodloužit. V daném rozhodnutí byly stanoveny dílčí úkoly, jak pro útvary policie, které se na Krátkodobé ochraně podílely a podílejí, tak i pro konkrétní policisty provádějící Krátkodobou ochranu. Krátkodobá ochrana u poškozené trvala

až do 9.3.2015, kdy byla „Ředitelem navrhovatele“ ukončena. Na základě toho, že byl Lukáš Nečesaný propuštěn z výkonu trestu 20.5.2015 a poškozená pocívala obavu o svůj život a o bezpečnost rodiny a hrozilo opětovné rozvinutí Posttraumatické stresové poruchy, zpracoval Navrhovatel opět návrh na poskytnutí Krátkodobé ochrany, která byla specialistou posuzovatele kladně vyhodnocena a Ředitel posuzovatele rozhodl o jejím poskytování počínaje dnem 22.5.2015, kdy tato ochrana byla opakovaně prodloužena a trvala až do sepsání úředního záznamu (30.9.2015). Jako styčné osoby pro chráněnou osobu poškozené byli určeni ■■■. ■■■. M■■■ J■■■ „Navrhovatel“, který s ní byl v osobním kontaktu dne 27.8.2015 mezi 12. a 13. hodinou na jejím pracovišti, kdy projednávali další okolnosti týkající se Krátkodobé ochrany a jejího prodloužení. Této schůzce byla přítomna ■■■. ■■■. D■■■ L■■■ jako Krizový intervent poskytující psychologickou podporu. Specialista posuzovatel ten den nebyl přítomen, byl s poškozenou v kontaktu dne 22.9.2015, kdy řešili další otázky Krátkodobé ochrany.

Z obsahu spisu Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, oddělení vnitřní kontroly, čj. KRPH-32450/ČJ-2013-050066-TČ soud zjistil, že na základě dopisu obžalovaného, který je adresován jeho rodičům, bylo provedeno šetření za účelem prověření zásahu, při kterém byl obžalovaný zadržen. Obžalovaný v dopise uvádí, že při zadržení byl nepřiměřeně napadán zadržující jednotkou. V dopise uvádí, že cestou do školy za ním vyběhlo několik chlapců v modrých bundách a křičeli „stůj“, proto měl obavu, že ho chce někdo zmlátit a začal utíkat. Následně se ozvalo „kriminální policie“, v tu chvíli pochopil dle svého vyjádření, že má problém a lehl si na zem. V tu chvíli stálo u něho 6 mužů, kopali do něj, mlátili ho a nasadili mu želízka a masku na obličej. Potom ho hodili do auta, přikryli ho jakousi plachtou nebo pytlím, do kterého si musel vlézt. Jeden z členů zásahu jej držel za hlavu a po každé odpovědi dostal ránu, hlavně do hlavy. Když dorazili do Hradce Králové, tak zde následoval tříhodinový výslech, kdy měl na hlavě stále masku a na rukách želízka a při tom ležel na zemi. Poté mu dovolili sundat masku i želízka a následoval desetihodinový výslech.

Na základě prošetření celého případu pak kontrolní orgán dospěl k závěru, že použití donucovacích prostředků vůči obžalovanému bylo oprávněné vzhledem k tomu, že obžalovaný nereagoval na výzvy policistů a snažil se uprchnout. Nezákonný postup nebyl zjištěn ani kontrolou provedenou pracovníky odboru služby pořádkové policie. Zasahující policisté se rovněž k celé věci vyjádřili, takže výsledek šetření vyzněl tak, že nebylo prokázáno tvrzení obžalovaného ohledně chování zasahujících policistů. V daném případě nebyly zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že byl ze strany policistů spáchán trestný čin, kdy není důvod k postupu podle § 158 odst. 3 tr. řádu. Stejně tak nebyly zjištěny jiné skutečnosti, které by byly důvodem k předání věci jinému orgánu k případnému opatření.

Dne 16.3.2016 předložila státní zástupkyně další listinný materiál, který obsahuje úřední záznamy sepsané ve smyslu § 158 odst. 6 tr. řádu, dále listinné materiály, které se vztahují k osobě J■■■ F■■■, úřední záznam o podání vysvětlení z 8.6.2015 a ze 7.7.2015, odborná vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie a genetika, dopis sepsaný K■■■ Z■■■ dne 28.6.2015, listinné materiály, které se vztahují k osobě K■■■ Z■■■, dopisy sepsané K■■■ Z■■■ dne 6.7.2015 a 12.7.2015 a úřední záznam o podaném vysvětlení z 3.7.2015 a úřední záznam z 3.3.2016.

Z úředního záznamu, který je datován 5.8.2015 bylo zjištěno, že k osobě obžalovaného byli vyslechnuti jeho spolužáci, kteří se vyjadřovali k jeho osobě a povaze. Z výpovědi některých (např. L [redacted] K [redacted]) vyplynulo, že obžalovaný měl hodně dluhů, neplatil zálohy na maturitní ples, dále spolužáci věděli o tom, že experimentoval s drogami a v některých případech byl ve třídě značně agresivní (viz záznam s L [redacted] D [redacted] a K [redacted] T [redacted]).

Úřední záznamy dle § 158 odst. 6 tr. řádu byly sepsány s L [redacted] P [redacted] a D [redacted] M [redacted], kdy P [redacted] uvedla, že od L [redacted] H [redacted] věděla, že obžalovaný navštívil dané kadeřnictví a že zřejmě půjde na policii. Bylo známo, že chodil na doučování angličtiny. D [redacted] M [redacted] potvrdil, že i jemu říkal obžalovaný, že v kadeřnictví byl, neboť se chtěl nechat ostříhat, neboť v daný den údajně měl mít kolem 17. hodiny schůzku se svou dívkou. Podle jeho vyjádření slyšel, jak H [redacted] mluvil o tom, že obžalovaného ke kadeřnictví vezl, vzpomněl si na to proto, že o hodinu později již u kadeřnictví byly policejní pásky.

V průběhu dokazování soud přečetl dopis, který zaslal 1.6.2015 J [redacted] F [redacted] z věznice Plzeň-Bory [redacted]. J [redacted], ve kterém mu sděluje, že se z médií dozvěděl, že obžalovaný Lukáš Nečesaný byl propuštěn a že mu Nejvyšší soud rozsudek zrušil. Předtím byl s obžalovaným asi dva až tři měsíce na cele a uvedl, že když s obžalovaným probíral svůj případ a svěřil se mu se vším, co provedl, tak jemu se na oplátku obžalovaný svěřil s tím, že pokus vraždy na kadeřnici spáchal, ale že jeho otec má dobré právníky, kteří ho z toho dostanou. Obžalovaný mu řekl i to, že to chce hodit na V [redacted] M [redacted]. Poté, co s ním byl na cele, tak nabyl přesvědčení, že to skutečně udělal, neboť poznal, že je výbušný až agresivní a arogantní, i když tak nevypadá. Potvrdil, že je ochoten svědčit. Další dopis sepsal J [redacted] F [redacted] dne 10.6.2015, opět jej adresoval [redacted]. J [redacted], kde uvádí, že svědčit nebude, neboť je to pro něj příliš riskantní. Ve svém dopise píše, že ví, čeho je obžalovaný schopen, původně chtěl být utajeným svědkem, ale dostal strach o svůj život a o život své rodiny. Z důvodu psychického tlaku se mu vrátila epilepsie a konfrontaci s obžalovaným by neustál. Proto nechce svědčit.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie soud zjistil, že u dopisu z 1.6.2015 byly nalezeny otisky prstů, které vykazují vzájemnou shodnost s otisky osoby J [redacted] F [redacted], nar. [redacted]. Z genetického odborného vyjádření vyplývá, že na známce, která je na druhém dopise adresovaném J [redacted] F [redacted], byla nalezena DNA, která je shodná s DNA profilem osoby J [redacted] F [redacted].

Ve smyslu § 158 odst. 6 tr. řádu byl s J [redacted] F [redacted] na základě výše uvedeného dopisu sepsán dne 8.6.2015 úřední záznam, který byl následně svědkovi u hlavního líčení soudem předestřen a to se souhlasem stran ve smyslu § 211 odst. 6 tr. řádu. V tomto úředním záznamu J [redacted] F [redacted] uvádí, že byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 25 let za vraždu a s obžalovaným Lukášem Nečesaným byl v době svého pobytu ve věznici Praha-Pankrác na jedné cele. Byli spolu asi dva až tři měsíce. Postupně si na sebe zvykli, ovšem, když hráli nějaké hry a Nečesaný prohrál, tak někdy dostal záchvat vzteku, který u něho trval pět až sedm vteřin a byl naprosto nepřiměřený tomu, co se stalo. Jednou jej obžalovaný dokonce na cele napadl, neboť se údajně domníval, že do něj chtěl J [redacted] F [redacted] strčit, na což reagoval tím, že mu řekl, že si nic nenechá líbit. On se postupně Nečesanému svěřil s tím, za co sedí a když

spolu leželi kolem půlnoci na cele, tak Nečesanému podrobně popsal, jakou vraždu spáchal a koho zabil. Řekl mu prakticky všechno, za co byl odsouzen, protože měl potřebu se někomu svěřit. Také říkal Nečesanému, že se mu zdá uložený trest dost přísný, řešili to spolu. Do této doby mu Nečesaný vždy tvrdil, že je nevinný, že nic neudělal a podle jeho vyprávění byl na místě činu jiný muž, který čin spáchal. Tu noc, co se Nečesanému svěřil, mu říkal Nečesaný i to, že když byl venku, tak fetoval, kouřil trávu a bral pervitin. Dále mu vyprávěl, že bez dovolení jezdí s auty rodičů, hovořil o tom, že jezdil s nějakým Volvem – SUV. Dále se mu svěřil s tím, že doma si bez svolení rodičů bere finanční částky kolem deset tisíc korun. Pak mu říkal, že v předemtný den šel do kadeřnictví, tam došel před 17. hodinou a kadeřnice, kterou nazýval baba právě měla zavírat, něčím Nečesaného naštvála, tomu Nečesaný neřekl čím, zda to bylo už něco z minulosti a doslova řekl, že to udělal. Dále mu vyprávěl, že má dobré právníky, že to za něho odnese jistý V. M., že to táta a advokáti zařídí. Podle něho měl M. v kadeřnictví být a jeho advokáti to na M. upečou. Více mu k tomu neřekl, pouze mu řekl, že pokus vraždy spáchal, ale že více se o tom bavit nebude. Poté, co se mu takto Nečesaný přiznal, už mu nikdy neřikal, že je nevinný a když byl Nečesaný vrchním soudem na 13 let odsouzen, tak to komentoval pouze tak, že trest není nespravedlivý, ale je příliš vysoký. Dopis J. napsal proto, že mu přišlo nespravedlivé, že on dostal 25letý trest a Nečesaný, který udělal něco obdobného, byl propuštěn na svobodu, ačkoliv sám o sobě tvrdil, že to udělal. Nikdo z policistů ho předtím nenavštívil, nikdo ho neovlivňoval a nikdo mu rovněž nic nesliboval. S Nečesaným neměl žádný konflikt a nemá důvod proti němu křivě svědčit.

K námitce obhájce, že úřední záznam sepsaný ve smyslu § 158 odst. 6 tr. řádu nebylo možné předestřít obžalovanému, neboť údajně nebyly splněny podmínky ust. § 211 odst. 6 tr. řádu, soud konstatuje, že v tomto případě podmínky pro předestření tohoto úředního záznamu splněny byly. Obžalovaný prostřednictvím svého obhájce a státní zástupkyně dali souhlas se čtením tohoto úředního záznamu a pokud obhájce namítá, že se jedná o osobní úkon obžalovaného, který za něho nemůže učinit obhájce tak, jak je to uvedeno v rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 2To 52/2004, tak soud konstatuje, že se jedná o jiný případ, kdy obžalovaný nebyl u hlavního líčení přítomen a obhájce nedal souhlas se čtením tohoto úředního záznamu a soud přesto tento úřední záznam přečetl. Proto se jedná o diametrálně odlišnou situaci, neboť v tomto případě obžalovaný přítomen byl u hlavního líčení a jeho obhájce souhlas k přečtení těchto úředních záznamů s jeho vědomím dal. Bylo by naprosto nelogické, aby obžalovaný, který má ustanoveného obhájce (v tomto případě dokonce dva), musel sám vyjádřit souhlas či nesouhlas k provedení daného úkonu, kdy je zřejmé, že obhájce v přítomnosti obžalovaného tak činí z jeho vůle. Proto soud zastává jednoznačný názor, že v tomto případě podmínky pro čtení úředního záznamu ve smyslu § 211 odst. 6 tr. řádu byly splněny.

Dále byl v průběhu hlavního líčení konstatován se souhlasem stran úřední záznam ze dne 3.7.2015 sepsaný s K. Z., který zde konstatoval, že mu F. řekl, že se mu Nečesaný svěřil s tím, že se skutku dopustil. Dále mu F. říkal, že to Nečesaný chtěl hodit na nějakého jiného člověka a rovněž to, že Nečesaného mrzí, že to udělal, ale že má vlivného otce, který by ho z toho měl dostat. On sám F. věřil. Když mu celou věc F. svěřoval, bylo vidět, že je rozčilený z toho, že Nečesaného pustili i přesto, že měl

informace přímo od Nečesaného a věděl tak, že to Nečesaný udělal. F█████ bylo jasné, že v tom zapracoval otec Nečesaného.

Z popisu rejstříku trestů J█████ F█████ soud zjistil, že byl do současné doby pětkrát soudně trestán, naposledy rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 26.6.2014, sp. zn. 48T 5/2014, kdy byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 25 roků pro trestný čin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i), j) tr. zákoníku. Tento rozsudek je rovněž součástí spisového materiálu v této trestní věci a v jeho odůvodnění je podrobně rozepsán i zdravotní stav J█████ F█████ a podrobně popsán znalecký posudek, který na něho byl vypracován a proto soud zamítl návrh na doplnění dokazování ze strany obhájců obžalovaného, aby byl vyžádán právě znalecký posudek na osobu J█████ F█████.

Ze zprávy Vězeňské služby ČR Vazební věznice Praha Pankrác bylo zjištěno, že do této věznice byl obžalovaný Lukáš Nečesaný přemístěn dne 16.1.2014 z výkonu vazby v Hradci Králové dne 24.7.2014 byl převeden do výkonu trestu odnětí svobody. J█████ F█████ byl umístěn v této věznici od 12.1.2014, kdy byl ve výkonu vazby a dne 3.9.2014 byl převeden do výkonu trestu odnětí svobody. Oba výše jmenovaní byli společně umístěni ve vazební věznici Praha Pankrác ve výkonu vazby na cele č. 325 v období od 27.5.2014 do 11.6.2014.

Z úředního záznamu ze dne 7.7.2015 vzal soud za prokázané, že vozidlo Volvo XC 60 AVD, barva černá metalíza, rz. ██████, VIN ██████ je evidováno od 30.5.2012 do současné doby (7.7.2015) na právnickou osobu, IC: 41219104, název: Š█████ N█████.

Dalšími materiály, které byly předloženy u hlavního líčení, jsou listinné materiály dokládající možné trasy cesty obžalovaného z doučování do kadeřnictví, případně z kadeřnictví k babičce. Z těchto map např. vyplývá, že rozdíl mezi trasou, kterou uvádí obžalovaný, kdy měl jít z doučování do kadeřnictví a trasou, kdyby ke kadeřnictví přišel shora, což by svědčilo pro potvrzení výpovědi svědkyně Š█████, je pouze 216 metrů, takže se rozhodně nejedná o časový rozdíl 10 minut tak, jak to obžalovaný uváděl. Odchodová trasa z kadeřnictví do místa bydliště podle obžalovaného má vzdálenost 356 m. I další trasy z kadeřnictví do bydliště babičky obžalovaného jsou přibližně stejné vzdálenosti jako trasa uváděná obžalovaným. Součástí těchto map jsou i letecké mapy, ze kterých soud zjistil, že obžalovaný, pokud by použil tzv. horní cestu k příchodu do kadeřnictví, tak mohl jít nikoliv po ulici, ale za bytovkami, kde je pěšina, nechodí zde tolik lidí a cesta je prakticky stejně dlouhá jako cesta, pokud by šel po ulici a přicházel zespodu. Navíc by minimalizoval riziko, že ho někdo uvidí a s ohledem na to, že dle svého vyjádření to v těchto místech zná velice dobře a nakonec i tudy podle své výpovědi odcházel z kadeřnictví, nic mu nebránilo, aby zde odložil svůj batoh, případně zahodil útočnou zbraň. Jedná se o místa odlehlá, kde není takový ruch jako na normální ulici, takže k tomu obžalovaný příležitost rozhodně měl. Soud netvrdí, že tomu tak skutečně bylo, pouze konstatuje, že je to varianta, jak se obžalovaný dostal na místo činu a proč s sebou neměl žádné zavazadlo.

V průběhu hlavního líčení předložila státní zástupkyně rovněž informace podané vězeňskou službou, které se vztahují ke kontaktům obžalovaného s dalšími odsouzenými, kdy

někteří z těchto odsouzených byli na úřední záznamy vyslechnuti, nicméně z výsledku těchto odsouzených nevyplýnuly žádné relevantní informace pro tento případ.

Na úřední záznam ve smyslu § 158 odst. 6 tr. řádu byli vyslechnuti policisté T [REDACTED] F [REDACTED] a R [REDACTED] H [REDACTED]. Rovněž tyto úřední záznamy byly se souhlasem stran u hlavního líčení přečteny (zde obhajoba podobnou námitku jako u čtení úředního záznamu J [REDACTED] F [REDACTED], potažmo K [REDACTED] Z [REDACTED] nevznesla). Oba policisté potvrdili, že byli na místě činu poté, co byli o celé věci informováni, na místě činu viděli záchranáře a doktora a rovněž viděli, jak poškozenou nesou záchranáři do sanitky na lehátku. T [REDACTED] F [REDACTED] uvedl, že v místnosti, kde se stříhá, přímo nebyl, stejně tak tam nebyl ani R [REDACTED] H [REDACTED]. Ten uvedl, že mluvil se synem poškozené E [REDACTED] M [REDACTED], který celou věc oznámil a ten mu také popsal, co se stalo a kde matku našel. Působil dojemem, že nechce uvěřit tomu, co se stalo. Oba tito policisté předložili boty, ve kterých byli na místě činu a ty se neshodují s otisky trasologických stop č. 18, 19, které byly na místě činu zajištěny.

Listinné důkazy, které v této věci byly provedeny v průběhu hlavního líčení, dokreslují skutkový děj, který je ve výroku rozsudku popsán. Jedná se o protokoly o ohledání místa činu včetně fotodokumentací, ze kterých soud vyhodnotil situaci, která v kadeřnictví po nález poškozené byla. Jsou zde zachyceny krevní stopy a další podstatné skutečnosti, např. místa, ze kterých byly sejmuty pachové stopy, místo, odkud měly být odcizeny peníze, věci, které se nacházely v kadeřnictví, včetně předmětné kabelky. Z tohoto protokolu včetně dokumentace, je možno si učinit komplexní přehled o tom, jak provozovna poškozené vypadá, kde je WC, kam chtěl E [REDACTED] M [REDACTED] jít (ještě před vstupem do provozovny) a je zde zadokumentováno místo, kde měl E [REDACTED] M [REDACTED] poškozenou najít. Ohledně kupičky vlasů, která byla zadokumentována až při druhém ohledání místa činu tak, jak vyplývá z fotodokumentace, soud konstatuje, že místo, kde se tato kupička vlasů nachází, plně odpovídá tomu, co říkala poškozená, tzn., že se nacházela v blízkosti radiátoru pod oknem, nikoliv na místě, které určil obžalovaný. Pokud obhajoba namítá, že tato kupička vlasů nebyla zadokumentována již při prvotním ohledání, tak k tomu soud podotýká, že se jedná o námitku irelevantní z důvodu, že o této kupičce vlasů poškozená poprvé mluvila až poté, co tato kupička vlasů byla zadokumentována. Z toho vyplývá, že nikdo z přítomných policistů nemohl mít zájem přemísťovat kupičku vlasů na místo, kde byla zadokumentována, když do té doby nebylo známo, že o ní bude poškozená hovořit. Na fotodokumentaci z druhého ohledání je patrné, že v blízkosti této kupičky vlasů je opřené i koště (což je patrné i z prvního ohledání místa činu), což rovněž koresponduje s tím, co poškozená říkala, tj., že již měla uklizeno a koště že odložila právě na toto místo. Zde se její verze liší od toho, co říkal obžalovaný, který uvedl, že když s poškozenou mluvil, tak koště ještě držela v ruce.

Z další fotodokumentace, která je obsahem tohoto spisu (č.l. 1118-1123), je možno konstatovat, že obžalovaný po odchodu od pana I [REDACTED], kde byl na doučování (viz úřední záznam č.l. 1117), přecházel silnicí a pohledem otevřenými vraty do prostoru bytovky ul. Na Závisti, čp. 772 je vidět, že je zde složeno palivové dřevo upravené do polen o délce 30 až 40 cm. Následně před domem č. 781 je volně přístupná hromada palivového dřeva a obě tato místa se nacházejí na trase mezi bydlíštěm pana I [REDACTED] a kadeřnictvím Pod Lipou. Jak vyplývá z výše uvedeného úředního záznamu, plechová vrata k domu čp. 240 nebývají občas zavřená a proto je možno se k tomuto palivovému dříví volně dostat. K připomínce, která je

uvedena v rozsudku Nejvyššího soudu ČR soud dodává, že nečinil žádný kategorický závěr o tom, že by si obžalovaný prokazatelně na tomto místě obstaral poleno jako zbraň, pouze konstatuje, že tomu tak mohlo být. K dnešnímu dni již nelze zjistit, zda v uvedený den byla vrata skutečně otevřená nebo zavřená. Protože se předmětná zbraň (poleno) do současné doby nenašlo, nelze ani porovnat toto poleno s dřívím, které bylo v prostorách domu čp. 772 v ulici Na Závisti, případně na hromadě dříví před domem čp. 781. Tato hromada dříví je volně přístupná, takže i zde byla možnost, že by obžalovaný z této hromady dříví poleno vzal. Nicméně soud hovoří pouze o možnosti, nikoliv o prokázané skutečnosti.

Součástí spisu jsou i odborná vyjádření, kdy se jedná v první řadě o odborná vyjádření odvětví analýz dat a zkoumání nosičů dat, kdy těmito odbornými vyjádřeními byly zkoumány mobilní telefony poškozené, obžalovaného, jeho rodinných příslušníků, svědka H [REDACTED], flash-disky a počítače, které byly zajištěny při domovních prohlídkách v místě bydliště obžalovaného. Na základě tohoto odborného vyjádření byly zjištěny skutečnosti, které jsou obsaženy v příloze tohoto odborného vyjádření. Pokud se týká pevného disku počítače, který měl obžalovaný k dispozici a který byl u něho zajištěn při domovní prohlídce dne 7.3.2013, v bydlišti jeho prarodičů, tak z toho vyplývá, že obžalovaný byl na tomto počítači naposledy připojen dne 21.2.2013 v 15.39.02 hod. a posléze byl počítač uveden do stavu spánku a následně připojen opět dne 21.2.2013 v čase 17.10.53 hod.

Z odborného vyjádření z odvětví daktyloskopie vyplynulo, že zajištěné stopy č. 2 a 3, které byly zajištěny z vnější strany pravého okraje prosklené plochy dveří do čekárny, byly vyhodnoceny jako upotřebitelné, avšak nebyla zjištěna vzájemná shoda s kontrolními otisky domácí osoby. Vzájemná shodnost nebyla zjištěna ani s otisky obžalovaného Lukáše Nečesaného.

Z odborných vyjádření z odvětví biologie, genetiky bylo zjištěno, že ze zajištěných stop na místě činu a na věcech, které obžalovaný Lukáš Nečesaný vydal, byla vyloučena přítomnost DNA profilu stanoveného z bukálního stěru označeného Lukáš Nečesaný a zároveň DNA profilu stanoveného ze srovnávacího vzorku krve označeného L [REDACTED] B [REDACTED]. Jedná se v tomto případě o umělý ulomený nehet, který byl na místě činu nalezen a na kterém byl stanoven tzv. neúplný směsný DNA profil dvou osob. Z dalšího umělého ulomeného nehtu, tří kusů párátek a dalšího ulomeného nehtu byl stanoven DNA profil ženského pohlaví, který se shoduje se srovnávacím vzorkem poškozené. Naopak na předložených riflích obžalovaného a jeho bundě byl zajištěn pouze DNA profil obžalovaného. K připomínce, kterou uvádí ve svém rozhodnutí Nejvyšší soud ČR a to, že byla vyloučena přítomnost DNA profilu stanoveného z bukálního stěru označeného Lukáš Nečesaný a že byly nalezeny stopy DNA nejen poškozené, což je naprosto logické, ale zároveň stopy DNA i další (dosud neustanovené osoby), avšak nikoliv stopy obžalovaného, soud konstatuje, že tomu tak skutečně je, avšak nelze z toho vyvodit závěr, že nepřítomnost DNA profilu obžalovaného na těchto nehtech prokazuje, že pachatelem útoku nemohl být obžalovaný. Pachatel útočil dřevěným polenem. Ze všech aspektů případu vyplývá, že nedošlo k přímému kontaktu mezi pachatelem a poškozenou. Pokud tedy byly poškozené ulámany gelové nehty, stalo se tak po úderech dřevěným polenem, takže DNA stopy na těchto nehtech útočník s největší pravděpodobností nemohl zanechat. Pokud je zmiňováno to, že u jednoho nehtu byl stanoven neúplný směsný DNA profil dvou osob, při kterém lze vyloučit přítomnost DNA profilu

obžalovaného, tak je nutno konstatovat, že poškozená pracovala s těmito gelovými nehty jako kadeřnice, tzn., že rozhodně přišla za celý den do styku s dalšími osobami při tom, když je stříhala a proto je naprosto logické, že za jejími nehty zůstaly DNA profily jiných neustanovených osob z řad zákazníků.

Navíc je nutno konstatovat, že nalezených ulámaných umělých (gelových nehtů) bylo celkem sedm nikoliv osm, jak je uvedeno ve stížnosti pro porušení zákona i v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR a kdy z výslechu svědka Ř. [REDACTED] bylo jednoznačně vysvětleno, proč se některé z těchto gelových nehtů nacházely i na chodbě, tj. na místě, které neodpovídalo místu napadení dle poškozené.

Z dalších odborných vyjádření z oboru biologie nebyla zjištěna přítomnost lidské krve na oděvu, který obžalovaný policii vydal. Ze závěrů tohoto odborného vyjádření, jak je již výše uvedeno, vyplývá, že na oděvech, které obžalovaný vydal, nebyla zjištěna přítomnost krve jiné osoby, než drobné krevní skvrny skupiny nula, kterou má obžalovaný a která mohla být např. od akné. Soud si je vědom závěru znaleckého posudku MUDr. Berana, Ph.D., který je znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a forenzní traumatologie, který mj. ve svém závěru znaleckého posudku uvádí, že při takto brutálním útoku, který je veden velkou silou a opakovaně, by s velkou pravděpodobností došlo k potřísnění pachatele útoku krví poškozené.

K těmto závěrům soud podotýká, že s nimi nijak nepolemizuje, ovšem stejně jako již v předchozím rozsudku je nutno konstatovat, že skutečnost, kdy nebyla prokázána na oblečení krev obžalovaného krev cizí osoby, nemůže nijak obžalovaného vyvinít z tohoto útoku. Jak již soud dříve konstatoval, není nikde a nikým prokázáno, že obžalovaný předložil Policii ČR skutečně oblečení, které měl v době útoku na sobě. Tvrzení jeho rodinných příslušníků není možno brát jako objektivní, neboť se jedná o osoby, které se snaží obžalovanému z pochopitelných důvodů pomoci a potvrzovaly to i svými výpověďmi v průběhu hlavního líčení. Obžalovaný měl několik dní na to, aby se předmětného oblečení zbavil a policii předložil oblečení jiné, podobné, tak, aby nebylo možno nalézt stopy DNA jiné osoby. Dá se předpokládat, že obžalovaný s ohledem na finanční situaci jeho rodičů neměl pouze jedno oblečení, které v zimním období nosil, a proto by nebylo těžké své oblečení vyměnit a předložit jiné. Z tohoto důvodu soud nemůže kategoricky učinit závěr, že obžalovaný nemohl být pachatelem tohoto jednání proto, že jeho oděv nebyl potřísněn, když potřísněný oděv mohl obžalovaný vyhodit, či se ho zbavit jiným způsobem, což by bylo s ohledem na osobu obžalovaného naprosto pochopitelné.

Ohledně skutečnosti, že nebyly na hlavě poškozené nalezeny žádné úlomky dřeva, pak soud odkazuje na úřední záznam sepsaný s [REDACTED]. F. [REDACTED] Č. [REDACTED], který popsal způsob přijetí pacientky a uvedl, že pokud by byl v ráně nějaký malý předmět, např. tříška, tak to se do zprávy neuvádí. Bylo potvrzeno, že nebylo v blízkosti poranění spatřeno velké cizí těleso, neboť to by bylo zapsáno v operačním protokolu, avšak o malém tělese by zde zmínka nebyla. Záchranáři, kteří ošetřovali poškozenou jako první, provedli pouze základní úkony a nebylo jejich úkolem ani snahou zjistit, zda v okolí rány se nějaký drobný cizí předmět nachází. Proto nelze s odstupem doby a s přihlédnutím k výše uvedeným zprávám uzavřít, zda v místě poranění byly nějaké drobné předměty, či nikoliv.

Z trasologického odborného vyjádření bylo zjištěno, že stopa č. 18, 19 zajištěná na místě činu se neshoduje s předloženou obuví, resp. se neshoduje se srovnávacím materiálem této obuvi, kterou předložil obžalovaný. Ze závěrů tohoto zkoumání vyplývá, že výše uvedené stopy odrážejí částečné otisky podešví obuvi se vzorováním, které není dosud vedeno v Katalogu podešví obuvi Trasis. Jedná se o částečné otisky jednoho druhu podešví obuvi a stopy jsou částečně upotřebitelné pro určení skupinové příslušnosti. Z toho soud může učinit jediný závěr, že na místě činu sice byly zajištěny dvě trasologické stopy, avšak tyto stopy jsou upotřebitelné pouze pro určení skupinové nikoliv individuální příslušnosti a nelze tedy konstatovat, kdo daný otisk obuvi zanechal. Mohl to být kdokoliv z lidí pohybujících se na místě činu, avšak nelze zkoumáním zjistit konkrétní osobu, která takovýto otisk zanechala.

Pokud je obhajobou zmiňována trasologická stopa, která měla být zajištěna v krevní louži na místě činu, jak je uváděno i v podnětu ke stížnosti pro porušení zákona, ve stížnosti pro porušení zákona samé i v rozsudku Nejvyššího soudu ČR, kdy kriminalistickou expertízou bylo zjištěno, že otisk boty v krevní louži nesouhlasí s jakoukoliv botou, které byly vydány, případně zajištěny u obviněného, tak soud konstatuje, že ve spise se nenachází žádná trasologická stopa, která je zajištěna v krevní louži na místě činu a není zde ani kriminalistická expertíza, která by měla hodnotit otisk boty v krevní louži. Jediné dvě trasologické stopy, které byly na místě činu zajištěny, jsou stopy č. 18 a 19, o kterých je hovořeno výše. Žádná trasologická stopa zajištěná v krevní louži na místě činu není. Z tohoto důvodu soud ani nemůže uvažovat o tom, že by s ohledem na tuto trasologickou stopu měl být na místě ještě někdo další kromě obžalovaného a záchranářů, neboť takováto stopa neexistuje.

Z protokolu o sejmutí pachových stop a následného odborného vyjádření – metoda pachové identifikace, soud zjistil, že byla potvrzena pachová shoda mezi pachem srovnávací pachové konzervy se jménem Lukáš Nečesaný s pachem na otiscích pachových stop, kdy tyto shody byly zjištěny na otiscích pachových stop, které byly odebrány z koženkové šedé kabelky na levé kadeřnické židli v kadeřnictví, z kovového držadla, horní zásuvky skříňky u pravého kadeřnického stolku, z kovového držadla dvířek u pravého kadeřnického stolku a z plastového spínače světel na chodbě v čekárně kadeřnictví. Otisky pachových stop byly sejmuty na různých místech v objektu kadeřnictví tak, jak je to uvedeno v tomto odborném vyjádření na č.l. 1288-1291 (k otázce pachových stop se opakovaně vyjádřil i znalec JUDr. Kloubek a rovněž bylo vypracováno odborné vyjádření z oboru metoda pachové identifikace, o níž je hovořeno výše).

V přípravném řízení byly provedeny rovněž **rekognice s poškozenou**, kdy původní rekognice dne 26.2.2013 byla s ohledem na její zdravotní stav provedena jako neodkladný úkon a kdy se jednalo o fotorekognici. V tomto případě poškozená označila v prvním kole poznávání jako pachatele na základě dotazu vyšetřovatele obžalovaného Lukáše Nečesaného, ve druhém případě již určila osobu jinou. Ze záznamu z této fotorekognice je zřejmé, že poškozená již byla v této době značně unavená a je možno se domnívat, že vliv na její zdravotní stav měly i podávané léky, což ve svém výsledku u hlavního líčení potvrdil i znalec MUDr. Kopeček, který prohlásil, že vliv odeznívání účinků medikamentů zapříčinil, že poškozená již nebyla schopna udržet pozornost po celou dobu a proto musela být rekognice předčasně ukončena. Následně byla provedena rekognice in natura, kdy poškozená neurčila

jako pachatele obžalovaného, což následně odůvodnila tím, že se necítila v dobré psychické kondici, světelné podmínky v místnosti nebyly dobré a špatně viděla. Přítomné osoby podle svého vyjádření nedokázala s jistotou a spolehlivě rozpoznat dle konkrétních obličejových rysů. Řídila se spíše obličejovými obrysy a postavami a osoba, kterou označila, jí připomínala pachatele nejvíce. Jak uvedla, tak již při odjezdu z této rekoznice začala mít pochybnosti o správnosti svého úsudku (což potvrdil ve své výpovědi i svědek R■■■■ B■■■■).

Jak již výše naznačeno, bylo důkazní řízení doplněno o listinné materiály poskytnuté Generální inspekcí bezpečnostních sborů, kdy tento materiál byl postoupen zdejšímu soudu prostřednictvím Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové, kdy podstatným obsahem těchto listin je skutečnost, že v tomto případě lze uvažovat i o dalším možném pachateli, kterým by měl být pan V■■■■ M■■■■. Není zcela jasné, kdo tento materiál GIBSu poskytl, avšak je velice pravděpodobné a vyplývá to i z reakce rodinných příslušníků, že tyto materiály poskytli právě lidé z okolí rodiny obžalovaného. S ohledem na obsah těchto listin pak policie vypracovala dne 16.5.2014 úřední záznam, ve kterém se vyjadřuje ke všem okolnostem uvedeným v těchto materiálech, kdy lze stručně shrnout, že drtivá většina těchto údajů je nepravdivá, případně zavádějící, dále že osoba V■■■■ M■■■■ byla sice policií zpočátku rovněž přezkoumávána, stejně jako další osoby, avšak policie dovodila jednoznačný závěr, že tato osoba pachatelem trestné činnosti být nemohla. Z úředního záznamu rovněž vyplývá, že údaje ohledně pohybu mobilního telefonu této osoby, které byly GIBSu poskytnuty, jsou nepravdivé a celý listinný materiál je naprosto nedůvěryhodný a je plný nepravdivých údajů. Policie přezkoumala veškeré okolnosti uváděné v těchto materiálech v souladu s trestním řádem a závěr jednoznačně zní, že osoba V■■■■ M■■■■ není podezřelá ze spáchání této trestné činnosti a že údaje uváděné v materiálu, který byl GIBSu předložen, jsou zavádějící a nepravdivé.

Z úředního záznamu sepsaného s■■■■ J■■■■ R■■■■ ze 13.8.2015 soud zjistil, že M■■■■ N■■■■ je u něho zaměstnána, byla zaměstnána v době spáchání tohoto trestného činu, nevedou elektronickou kontrolu docházky a zavedená praxe je taková, že laborantka odchází mezi 16.00 až 16.30 hod. a druhá zde zůstává déle. Zavedená praxe je taková, že M■■■■ N■■■■ zůstává v práci v úterý a kolegyně Š■■■■ ve čtvrtek. Z úředního záznamu sepsaného s■■■■ Š■■■■ vyloučeno, že podle jejího názoru M■■■■ N■■■■ odešla dne 21.2.2013 z práce kolem 16. hodiny.

Z facebookové komunikace, která je součástí spisu, která byla zaznamenána mezi obžalovaným a I■■■■ H■■■■, I■■■■ Č■■■■ a M■■■■ R■■■■, vyloučeno, že I■■■■ Č■■■■ sdělil obžalovanému ve 20.36 hod., že se jde podívat na Ukrajinku, jak má to holičství, že ji přepadli. Na to obžalovaný reaguje ve stejný čas s tím, že o tom ví, neboť jel kolem s I■■■■ H■■■■ a byl se u ní nechat ten den ostříhat. Ve 20.40 hod. píše obžalovaný M■■■■ R■■■■, že okradli jeho známou kadeřnici a on se tam jede podívat s kamarádem. Ve 21.20 hod. pak sděluje obžalovaný M■■■■ R■■■■, že poškozená je v nemocnici, že ji přepadli. Ve 21.26 hod. obžalovaný sděluje M■■■■ R■■■■, že poškozená měla šok a prý se ví, kdo to byl. V případě, že by pachatele potkal, tak by ho dobil a nahlásil policistům.

Z výpisu komunikace „chat“ obžalovaného bylo zjištěno, že 21.2.2013 byl připojen na facebooku do 14.54 hod. a následně od 17.51 hod. Obsah komunikace je v podstatných rysech

shodný s tím, co je uvedeno shora. Z další dokumentace pak vyplývá, že obžalovaný sděluje ve 22.57 hod. svému kamarádovi, že v době, kdy bude v Liberci, bude mít k dispozici Volvo XC 60 o obsahu 2,5 l.

Po zhodnocení všech výše uvedených skutečností a důkazů, které byly soudem hodnoceny jednak samostatně a jednak ve vzájemných souvislostech, učinil soud závěr, že předmětný skutek se skutečně stal a pachatelem uvedeného jednání je obžalovaný Lukáš Nečesaný.

Ohledně návrhů na doplnění dokazování ze strany obhajoby, které soud nepřipustil pro nadbytečnost lze konstatovat, že vypracování znaleckého posudku k osobě J. F. je v této věci zcela irrelevantní, neboť v průběhu trestního řízení v jeho trestní věci byl J. F. znalecky zkoumán a jak je již výše zmíněno, obsah znaleckého posudku je součástí odsuzujícího rozsudku v jeho trestní věci, který byl v průběhu hlavního líčení jako listinný důkaz konstatován. Dále tvrzení obhajoby, že s ohledem na to, že J. F. trpí epilepsií a byl pod vlivem léků na epilepsii, není podle názoru soudu podstatné, neboť je všeobecně známo, že lidé trpící epilepsií léky berou, avšak tyto léky rozhodně nemají vliv na schopnost vypovídat pravdivě. Lidé, kteří berou léky na epilepsii, mohou být omezeni v různých činnostech života, např. při řízení automobilu apod., avšak neznamená to, že vlivem těchto léků byla snížena jejich schopnost objektivně reprodukovat to, co se dozvěděli. Toto je dle názoru soudu naprosto jasné a není potřeba v rámci věrohodnosti výpovědi J. F. získávat lékařské zprávy ohledně jeho zdravotního stavu. Nebylo ani zjištěno, že by byl J. F. v době výslechu před soudem nebo při psaní dopisu J. F. či při sepisování úředního záznamu pod vlivem jiných léků, které by na něho měly takový vliv, že by nebylo možno jeho výpověď považovat za věrohodnou. I z projevu u hlavního líčení soud konstatoval, že svědek byl orientovaný a žádné negativní vlivy, které by jej mohly ovlivnit při jeho výpovědi, nebyly viditelné.

Obžalovaný je ze spáchání výše popsaného skutku usvědčován výpovědí poškozené I. B., jejíž výpověď je popsána shora. S ohledem na to, že v řízení po zrušení původního rozhodnutí rozsudkem Nejvyššího soudu ČR byla z podnětu tohoto soudu tato svědkyně opětovně vyslechnuta a při svém výslechu u hlavního líčení jednoznačně uvedla, že pachatelem jednání, kdy byla napadena, je právě obžalovaný, neboť jej poznala, když viděla jeho tvář v televizi, je zřejmé, že důkazní situace oproti původnímu řízení se změnila. Změnila se v neprospěch obžalovaného a to nejen proto, že si poškozená vzpomněla na to, jak pachatel vypadal, takže v této osobě viděla obžalovaného, ale i proto, že z dalších provedených důkazů může soud učinit jednoznačný závěr, že výpověď této svědkyně je hodnověrná a do doby útoku netrpěla retrográdní amnézií. Možnost, že si svědkyně vybavila pachatele po nějaké době na základě televizní reportáže, nebyla žádným ze slyšených znalců vyvrácena. Znalci sice uvedli, že se dá retrográdní amnézie v tomto případě, stejně jako anterogádní amnézie, očekávat, avšak nikdo nedokázal říci, v jakém rozsahu a žádný ze slyšených znalců, a to i ze znalců, kteří zpracovávali ústavní znalecký posudek pro obhajobu, nemohl vyloučit, že by se paměť poškozené vrátila. Pro to, že se jedná o skutečně věrohodnou výpověď, svědčí i to, že poškozená zcela přesně popsala jednání od doby, kdy obsloužila posledního zákazníka až do doby napadení. Není zde žádný časový úsek, který by poškozená ve své výpovědi nezmínila. Popsala i místo útoku a na základě doplněného dokazování výslechem svědka Ř. bylo

jednoznačně prokázáno, jakým způsobem se gelové nehty dostaly do chodbičky, což je místo, které neodpovídalo místu napadení. Jednalo se o standartní postup při ohledání místa činu a sám svědek Ř. [REDACTED] potvrdil, že to byl on, kdo šatstvo poškozené vyklepával v chodbičce, neboť už byla tzv. čistá, tzn. ohledání zde již bylo provedeno a nemohly být žádné stopy znehodnoceny. Při tomto úkonu došlo k vyklepání předmětných gelových nehtů, čímž se vysvětluje to, že byly nalezeny právě na tomto místě. Vyplývá z toho, že místo útoku koresponduje s tím, co vypověděla poškozená a odpovídá i objektivnímu nález, protokolu o ohledání místa činu, ze kterého je možno zjistit, kde k útoku došlo a to podle krevních stříkanců v okolí místa napadení, což rovněž potvrdil svědek Ř. [REDACTED]. Jelikož gelové nehty, které byly nalezeny na místě činu, rovněž odpovídají místu, které popsala poškozená, dá se i z tohoto aspektu dovodit, že výpověď této svědkyně je věrohodná. O věrohodnosti výpovědi poškozené svědčí i výše zmiňované závěry znaleckých posudků na její osobu, kdy je nutno vyzvednout tu skutečnost, že poškozená měla nejlépe zachovanou krátkodobou paměť, dále paměť vizuální, její paměťové stopy jsou v pásmu průměru až nadprůměru a dále, že nejlepší výkon dosahuje poškozená v bezprostředním vybavení vizuálních podnětů. Pokud z ústavního znaleckého posudku vyplývá, že u poškozené nebyla plně zachována tzv. epizodická paměť, tak zde soud poukazuje na to, že znalec nemohl říci s určitostí, v jakém to bylo rozsahu a připustil, že paměť se poškozené vrátit mohla. Pro potvrzení věrohodnosti svědkyně svědčí i to, že při své výpovědi uvedla, že v době napadení již nezametala a že kupička vlasů byla v rohu místnosti pod oknem, kam odložila i koště. I toto bylo objektivně zjištěno při ohledání místa činu, kde předmětná kupička vlasů, která však nemohla být s ohledem na její velikost po jednom zákazníkovi, byla skutečně nalezena na místě, které následně uváděla svědkyně a stejně tak tam bylo zadokumentováno i koště. Jak již výše uvedeno, je nutno poukázat na to, že tato výpověď svědkyně byla učiněna poté, co bylo provedeno dohledání místa činu, z něhož byla pořízena předmětná fotodokumentace. Proto nemohli policisté předem vědět, zda umístění předmětné kupičky vlasů, případně koště, bude mít vliv na důkazní situaci v této věci. Je však pravdou, že svědkyně potvrdila, že zametla vlasy na místo, kde byly následně zadokumentovány a tam i odložila koště, což je v rozporu s tím, co vypověděl obžalovaný, tzn., že údajně měla poškozená ještě zametat a koště mít v ruce.

Opět je nutno poukázat na zásadní fakt ve výpovědi svědkyně B. [REDACTED] a to, že po ostříhaném chlapci již nikdo jiný do kadeřnictví nepřišel až do doby, než tam přišel pachatel. Z toho, co je již výše uvedeno vyplývá, že poškozená si pamatuje celou událost až do doby útoku, takže není možné, aby po obžalovaném přišel do kadeřnictví ještě někdo další, kdo by poškozenou napadl, neboť tuto skutečnost by svědkyně jistě ve své výpovědi nepominula. Popisuje celý děj předtím než došlo k napadení shodně a to jak v přípravném řízení, tak i při opakovaném výslechu u hlavního líčení a její výpověď je potvrzována právě i zmíněným doplněným dokazováním ohledně nález gelových nehtů, dále protokolem o ohledání místa činu, který také potvrzuje skutečnost, že k napadení došlo tam, kde uvádí poškozená a i to, že v době napadení již nezametala, ale byla převlečená a chtěla jít domů a kupičku vlasů již měla smetenou pod okno. Pokud soud srovná tuto výpověď se závěry znaleckých posudků, které byly na poškozenou vypracovány a ze kterých vyplývá, že skutečně nejlépe je zachována vizuální paměť a nebyly u ní shledány tendence ke lhaní, tak je to další důvod pro to, aby výpověď této svědkyně byla hodnocena jako věrohodná. Soud má za to, že oproti původnímu rozhodnutí v této věci byla potvrzena věrohodnost výpovědi této svědkyně s ohledem na

zmíněné doplnění dokazování ve smyslu intencí rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, který ve svém rozhodnutí sám uvádí, že je možné, aby se paměť poškozené vrátila a z tohoto důvodu uložil zdejšímu soudu dokazování doplnit, což se stalo.

Výpověď poškozené podporuje i provedený důkaz fotorekognicí, kdy v prvním případě poškozená jako pachatele uvedla právě obžalovaného. Je pravdou, že při následné fotorekognici již obžalovaného jako pachatele jednoznačně neurčila, byla podrážděná a bylo nutno tuto fotorekognici ukončit z důvodu zdravotního stavu poškozené. Jak vyplývá i z výpovědi znalce MUDr. Kopečka z Národního ústavu duševního zdraví Klecany, byla poškozená pod vlivem léků a podle jeho názoru vliv těchto léků byl vidět i na fotorekognici, kdy je podrážděná, což bylo v důsledku odeznívání vlivu léků. Tyto léky ovlivnily paměťovou stopu poškozené, avšak nelze říci, v jakém rozsahu. Z toho soud dovozuje, že je vysvětlitelné, proč při první fotorekognici poškozená obžalovaného jako pachatele poznala, avšak při druhé fotorekognici již tomu tak nebylo. Z výpovědi svědka R. B. je nutno konstatovat to, že se mu poškozená svěřila se vším, co o útoku věděla a řekla mu, že při první fotorekognici ukázala na skutečného pachatele. To potvrdil i svědek J., kterému poškozená při první fotorekognici řekla, že pachatelem je obžalovaný a že ho poznala dle obličeje a vlasů (tedy shodné markanty jako uváděla svědkyně při svých výpovědích).

Při hodnocení rekognice in natura soud přihlédl k závěru znaleckého posudku z oboru neurologie i k závěrům ústavního znaleckého posudku Národního ústavu duševního zdraví, kdy z těchto závěrů je možno dovodit, že poškozená při této rekognici nejednala v úmyslu někoho křivě obvinít z tohoto jednání, avšak nebyla ze zdravotních důvodů schopna stoprocentně pachatele určit. Toto vyplývá i z výpovědi svědka P. B., který ve své výpovědi uvedl, že po rekognici se mu poškozená svěřila, že jí při tomto úkonu nebylo dobře, špatně viděla a možná že určila i špatnou osobu. To nakonec ve své výpovědi potvrzuje svědek R. B.

O tom, že výpověď poškozené B. je věrohodná, svědčí i to, že přesně popsala útok napadení i samotného pachatele. Její popis samotného ataku odpovídá závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a je podporován i čtenými úředními záznamy sepsanými se záchranáři a s lékaři, kteří poškozenou přijímali ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové. Rovněž její popis pachatele je od počátku neměnný a i dle jeho vizáže si následně vybavila, že se jedná o obžalovaného. Tato skutečnost není nijak zvláštní u poškozené, která pracuje jako kadeřnice a která potvrdila, že si vybavila obžalovaného jako pachatele na základě jeho vlasů a úsměvu, na který si vzpomíná. Z vyjádření znalce prof. MUDr. Petra Mečíře, MBA vyplývá, že případná amnézie časem může klesat a porucha paměti se pravděpodobně případnou úspěšnou léčbou může zlepšit s ohledem na ústup otoku mozku. Na kolik to mohlo, případně bylo u poškozené, k tomu se vyjádřit nedokázal. Ani on však jednoznačně nemohl určit, zda u poškozené amnézie byla či nikoliv. Rovněž bylo prokázáno svědeckými výpověďmi, že bylo všeobecně známo, že svědkyně si ukládá peníze stržené v daný den do šuplíku a ona sama potvrdila, že těsně před odchodem si dala peníze do peněženky, kterou měla v kabelce. O tom, že si peníze dává do šuplíku, věděli prakticky všichni návštěvníci jejího kadeřnictví, tzn. i obžalovaný, neboť ten dle svého vyjádření kadeřnictví v minulosti opakovaně navštívil.

Rovněž bylo prokázáno, že v době útoku se v kadeřnictví nesvítilo, svítilo se pouze v čekárně, ale v samotné místnosti s kadeřnickými křesly bylo zhasnuto. Toto uvádí nejen svědkyně B [REDAKCE], ale i svědkyně Š [REDAKCE] a rovněž sám obžalovaný. Sama svědkyně k tomu uvádí, že zhasla proto, aby všichni případní návštěvníci, kteří by ještě chtěli přijít, věděli, že již skončila. Toto bylo všeobecně známo, což potvrzuje i svědkyně Š [REDAKCE]. Sám obžalovaný uvedl, že věděl o tom, že poškozená má otevřeno do 17 hodin a proto je s podivem, že se chtěl jít nechat ostříhat k poškozené i přesto, že viděl, že již má zhasnuto a bylo všeobecně známo, že pokud má svědkyně zhasnuto, tak již zákaznicky nebere. K tomu je nutno poznamenat, že pokud měl obžalovaný skutečně zájem jít do kadeřnictví se nechat ostříhat, měl na to dost času předtím, než odešel k panu L [REDAKCE] na doučování, měl dostatek času po příchodu ze školy toto kadeřnictví navštívit. Jak vyplývá z výpovědi L [REDAKCE] N [REDAKCE] staršího, přišel obžalovaný ze školy v 15 hodin a poté byl na počítači, kdy z domu odešel kolem 15.45 hod. na doučování. Obžalovaný měl tedy minimálně 45 minut čas na to, aby se nechal ostříhat tak, jak to měl v úmyslu a nemusel riskovat, že kadeřnice bude mít zavřeno, když věděl, že provozní doba kadeřnictví je do 17 hodin a jemu těsně před tím končí vyučovací hodina. Není pravdou to, co uváděl obžalovaný, že se rozhodl až na doučování, že se půjde nechat ostříhat, neboť jak vyplývá z úředních záznamů sepsaných s jeho spolužáky, již ten den ve škole se svěřil s tím, že se chce jít nechat ostříhat. Důvod, že obžalovaný šel do kadeřnictví těsně před 17. hodinou je tedy ten, že chtěl získat co nejvíce peněz z tržby poškozené a předpokládal, že v tuto dobu v kadeřnictví již nikdo nebude.

Kromě výpovědi poškozené L [REDAKCE] B [REDAKCE] je obžalovaný usvědčován i svědeckými výpověďmi svědků J [REDAKCE] F [REDAKCE] a K [REDAKCE] Z [REDAKCE] a k tomu navazujícími listinnými důkazy. Svědek J [REDAKCE] F [REDAKCE] zaslal [REDAKCE] M [REDAKCE] J [REDAKCE] bez jakéhokoliv ovlivnění cizí osobou dopis, ve kterém uvádí, že se mu obžalovaný ke spáchání trestné činnosti ve výkonu trestu doznal. Bylo prokázáno, že tento dopis psal skutečně J [REDAKCE] F [REDAKCE] a následně s ním byl sepsán úřední záznam ve smyslu § 158 odst. 6 tr. řádu. Tento svědek byl v průběhu hlavního líčení vyslechnut a zopakoval, že to, co uvedl jednak v dopise a jednak v úředním záznamu, je skutečně pravdou a setrval na tom, že skutečně obžalovaný se mu ve věznici doznal k tomu, že předmětný skutek spáchal. Bylo prokázáno, že svědek F [REDAKCE] a obžalovaný Nečesaný byli spolu ve věznici Praha-Pankrác spolu na cele. Svědek J [REDAKCE] F [REDAKCE] neměl žádné výhody z toho, že vypověděl v neprospěch obžalovaného Nečesaného, právě naopak. Jeho výpověď považuje soud za naprosto věrohodnou, jím uváděný důvod, že takto vypovídal proto, že on sám dostal vysoký trest odnětí svobody prakticky za obdobné jednání jako obžalovaný a když zjistil, že obžalovaný byl na základě rozsudku Nejvyššího soudu ČR propuštěn z výkonu trestu, tak mu to přišlo naprosto nespravedlivé, je pro soud akceptovatelný a naprosto pochopitelný. Jak vyplynulo z výpovědi tohoto svědka i z výpovědi samotného obžalovaného, neměli spolu v minulosti žádné konflikty, takže nebyl zjištěn žádný důvod, proč by tento svědek měl svědčit křivě v neprospěch obžalovaného. Rovněž nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by mohly vést k závěru, že tento svědek byl ovlivněn např. vyšetřujícími policisty.

Věrohodnost výpovědi tohoto svědka potvrzuje i ta skutečnost, že v úředním záznamu, který s ním byl sepsán ve smyslu § 158 odst. 6 tr. řádu a který byl se souhlasem stran u hlavního líčení přečten ve smyslu ust. § 211 odst. 6 tr. řádu vyplynulo, že obžalovaný měl J [REDAKCE] F [REDAKCE] ve věznici říct, že měl doma potíže s rodiči a to i proto, že bez dovození užíval jejich auto Volvo SUV. Tuto skutečnost nemohl J [REDAKCE] F [REDAKCE] vědět od nikoho jiného

než od obžalovaného, nebyla prezentována v žádných sdělovacích prostředcích, takže svědek F. si ji nemohl vymyslet. Jediným, kdo mu tuto informaci mohl sdělit, byl právě obžalovaný. I z toho lze dovodit věrohodnost výpovědi svědka F. Ohledně námitek obhájce ve vztahu k provedení důkazu přečtením tohoto úředního záznamu ve smyslu § 211 odst. 6 tr. řádu soud konstatuje, že se k těmto námitkám již vyjádřil v tomto rozsudku a setrvává na tom, že souhlas, který obě strany daly k přečtení všech úředních záznamů, které byly učiněny ve smyslu § 158 odst. 6 tr. řádu odpovídá podmínkám § 211 odst. 6 tr. řádu a proto tyto úřední záznamy mohly být jako důkaz u hlavního líčení přečteny. Nad rámec toho soud podotýká, že námitky pro přečtení úředního záznamu ve smyslu § 211 odst. 6 tr. řádu, který byl učiněn dle § 158 odst. 6 tr. řádu, směřuje obhajoba pouze k tomuto jedinému úřednímu záznamu a nikoliv k ostatním úředním záznamům, které byly rovněž v průběhu hlavního líčení se souhlasem stran čteny. Je zřejmé, že je tomu tak proto, že obsah tohoto úředního záznamu sepsaného s J. F. nesvědčí ve prospěch obžalovaného a ostatní úřední záznamy jsou víceméně neutrální, případně hodnotí obžalovaného kladně. Některé z těchto úředních záznamů byly čteny již při předchozích hlavních líčeních a tam žádné námitky ze strany obhajoby nebyly, takže z toho vyplývá, že důvodem námítka obhajoby k prezentaci tohoto úředního záznamu jako důkazu u hlavního líčení jsou z důvodu obsahu, který, jak již výše uvedeno, obžalovanému není ku prospěchu.

V návaznosti na výslech svědka F. a listiny s tím spojené soud konstatuje i výslech svědka K. Z., který okolnosti uváděné svědkem J. F. u hlavního líčení rovněž potvrdil s tím, že mu J. F. řekl, že se mu obžalovaný svěřil s tím, že se tohoto jednání dopustil. Ani v případě tohoto svědka nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by svědčily pro ovlivnění jeho výpovědi ze strany policie či někoho jiného a proto i soud tuto výpověď považuje za věrohodnou a je to další důkaz, který obžalovaného ze spáchání trestné činnosti usvědčuje.

Další výpovědí, která obžalovaného usvědčuje ze spáchání trestné činnosti, je výpověď svědka J. Ž., který vyvrátil obhajobu obžalovaného v tom směru, že si myslel, že v době zásahu se jedná o jeho únos, když vyšlo najevo, že příslušníci policie jej vyzvali jménem policie k tomu, aby se nebránil, takže musel vědět o tom, že se jedná o zásah policie. Podstatnou je zvláště ta skutečnost, že obžalovaný, aniž by mu kdokoliv co řekl na dotaz, zda ví, proč byl zadržen, odpověděl, že té paní nic neudělal. Musel si být vědom toho, že byl zadržen právě v souvislosti s tímto skutkem. Výpověď svědka J. Ž. je potvrzována i listinným důkazem a to spisem Krajského ředitelství policie ČR, Královéhradeckého kraje, odbor vnitřní kontroly, z jehož obsahu vyplývá, že zákrok byl proveden v souladu se zákonem, nikoliv tak, jak uváděl obžalovaný.

Dalším důkazem, který svědčí pro vinu obžalovaného, jsou nalezené pachové stopy na místě činu a k nim vypracované odborné vyjádření z oboru metody pachové identifikace a rovněž znalecký posudek z oboru kriminalistika, zvláště specializace kriminalistická odorologie, kdy závěry těchto listinných důkazů jsou uvedeny výše. Soud opakovaně konstatuje, že byly nalezeny v kadeřnictví pachové stopy a to i na místech, která dle své výpovědi obžalovaný vůbec nenavštívil a nedotýkal se jich. Jak vyplývá ze závěrů odborných vyjádření z odvětví metody pachové identifikace a následně z výslechu svědků, v tomto případě bylo postupováno ve shodě s platnými předpisy, nikdo se zajištěnými pachovými

stopami nemanipuloval, nikdo nedal pokyn k falšování důkazů a všichni policisté, kteří na místě byli, dodržovali potřebná opatření k tomu, aby zabránili přenosu falešných pachových stop. Pachové stopy obžalovaného byly nalezeny na koženkové šedé kabelce, na levé kadeřnické židli v kadeřnictví, na kovovém držadle dvířek u pravého kadeřnického stolu a na plastovém spínači světel na chodbě v čekárně kadeřnictví. Soud v této věci prověřil všechny policisty, kteří přišli do styku jednak s obžalovaným a jednak s místem činu, kdy opětovně lze konstatovat, že jedinými dvěma policisty, kteří tyto podmínky splňují, jsou ■■■. H■■■ a ■■■. J■■■, proto bylo vypracováno odborné vyjádření z oboru metody pachové identifikace a bylo zjištěno, že ■■■. H■■■ byl vyloučen jako přenašeč pachu ve všech čtyřech případech v místech, kde byl nalezen pach obžalovaného a ■■■. J■■■ ve třech případech. Z toho lze učinit jednoznačný a nezvratný závěr, že pachové stopy na zmíněných místech zanechal pouze obžalovaný a že tyto jeho pachové stopy nemohl nikdo z přítomných policistů přenést na dané místo. Toto je v souladu se znaleckým posudkem JUDr. Martina Kloubka i s tím, co tento znalec u soudu opakovaně vypověděl. Proto lze učinit závěr, že obžalovaný se míst, kde byl nalezen jeho pach, dotýkal a jedná se o místa, o kterých on sám říká, že se jich dotýkat nemohl, neboť v kadeřnictví vůbec nebyl.

Zajištěné pachové stopy dokladují to, že obžalovaný se v prostorách provozovny pohyboval minimálně na místech, kde svoji pachovou stopu zanechal. Tato místa jsou logická a odpovídají motivu jednání obžalovaného, neboť bylo všeobecně známo, že poškozená si nechává peníze od zákazníků v pravém šuplíku a pokud zde peníze nebyly, tak se dá důvodně očekávat, že je bude mít v peněžence, neboť již byla přichystána na cestu domů. Peněženko měla tak, jak to u žen bývá obvyklé, ve své kabelce, na které byla pachová stopa obžalovaného rovněž nalezena. Pokud se jedná o pachovou stopu na vypínači, tak zde soud dospěl k závěru, že pachatel po svém odchodu zhasnul, což je v souladu s výpovědí svědků, např. svědka M■■■, který potvrdil, že po příchodu do kadeřnictví zde bylo zhasnuto. Před útokem však v čekárně bylo rozsvíceno (viz výpověď poškozené, svědkyně Š■■■, svědkyně V■■■).

Pokud se týká obhajoby obžalovaného v tom směru, že mezi odchodem malého chlapce z provozovny a příchodem pachatele, to byl právě on, kdo vešel do kadeřnictví a následně odešel, tak toto tvrzení je vyvráceno nejen výpovědí poškozené B■■■ tak, jak je shora popsána, ale i výpovědí svědkyně Š■■■, která v čase 16.48 hod. (zjištěno dle výpisu jejího telefonu) viděla, jak z kadeřnictví odchází malý chlapec. Ten odbočil směrem k náměstí a zastavil se u kontejneru, kde stál po dobu pěti až deseti minut. V této době se svědkyně dívala na druhou stranu, když ze shora ulicí Pod Lipou přicházel muž, kterého popsala a tento muž vstoupil do kadeřnictví v době, kdy opět telefonovala. Toto bylo v 16.55 hod. (z porovnání údajů jejího telefonu bylo zjištěno, že se ve skutečnosti jednalo o čas 16.59 hod. a hovor trval 1,3 minuty). Během této doby nikdo z kadeřnictví neodešel, ani do něj, kromě výše zmíněného muže, nevstoupil. Z toho vyplývá v souladu s výpovědí svědkyně B■■■, že mužem, který vstoupil do kadeřnictví, byl pachatel a že mezi vstupem pachatele do kadeřnictví a odchodem malého chlapce nemohl být v kadeřnictví nikdo jiný. Je zde vyvrácena obhajoba obžalovaného o tom, že se pohyboval v kadeřnictví cca 20 vteřin (při rekonstrukci bylo přesně změřeno podle jeho výpovědi, že se jednalo o 23 vteřin). Pokud by tomu tak skutečně bylo, tak by ho svědkyně Š■■■ musela vidět z kadeřnictví odcházet. Zároveň pokud by obžalovaný přišel před údajným pachatelem, tak by ho rovněž svědkyně

Š [redacted] musela vidět, rovněž by si to pamatovala i poškozená B [redacted]. Nic takového se však neprokázalo a závěr, že mezi odchodem malého chlapce z kadeřnictví a příchodem pachatele (obžalovaného) nevešel do kadeřnictví nikdo jiný, je naprosto zřejmý, opodstatněný a důkazy prokázány.

Pokud se jedná o to, že se svědkyně Š [redacted] vyjádřila, že nikoho jiného v blízkosti kadeřnictví neviděla, ač se tam měli pohybovat svědci V [redacted], K [redacted], tak je nutno poukázat na to, že tyto svědci se podle svých výpovědí zdržovali na té straně, na které má svědkyně Š [redacted] okna, takže tyto osoby nemohla ani vidět, neboť jak uvedla, seděla uvnitř obývacího pokoje ve 4. patře, koukala z okna a popelník měla na parapetu. Tím pádem se dostaly tyto osoby mimo zorný úhel této svědkyně. Svědkyně Š [redacted] popsala muže přicházejícího ze shora do kadeřnictví jako člověka hubeného, který byl mladý, což naprosto odporuje popisu vizáže V [redacted] M [redacted], který je ze strany obhajoby uváděn jako možný pachatel tohoto jednání. Ona sama popsala tohoto muže jako člověka se světle hnědými vlasy, s tmavou bundou do pasu a tmavomodrými kalhotami s tím, že vlasy měl vzadu vystříhané a byl bez čepice. Neuváděla ve své výpovědi, že se jednalo o špinavého blondáka, to uváděla ve vztahu k malému chlapci, který odešel z kadeřnictví.

Skutečnost, že tento muž vešel do kadeřnictví v 16.59 hod., odpovídá i výpovědi svědkyně B [redacted], která uvedla, že v době napadení, když byla převléknutá, připravená k odchodu a byla zvyklá odcházet v 17 hodin. Výpověď svědkyně Š [redacted] koresponduje s výpovědí poškozené B [redacted] v tom, že v mezidobí, kdy odešel chlapec z kadeřnictví a vešel pachatel, měla poškozená možnost uklidit kadeřnictví tak, jak to uvedla a zároveň se převléknout. Výpovědi těchto dvou svědkyň souhlasí i v tom směru, že obě se shodly, že pachatel neměl rukavice.

K výpovědi svědkyně M [redacted] V [redacted] soud konstatuje, že mladý muž, kterého tato svědkyně potkala a který přicházel směrem k náměstí, nebyl se vši pravděpodobností obžalovaný, neboť tohoto muže viděla dle své výpovědi v 16.48 hod. I tato svědkyně vypověděla, že v kadeřnictví se nesvítilo a procházela kolem kadeřnictví krátce před 17. hodinou. Z toho je možno dovodit, že tato svědkyně nemusela nutně obžalovaného vidět, pokud přicházel ze shora, protože po upřesnění její výpovědi vyplynulo, že u kadeřnictví byla asi v 16.55 hod. a obžalovaný dle výpovědi svědkyně Š [redacted], která je potvrzena výpisem telefonních hovorů, vcházel do kadeřnictví v 16.59 hod. Odpovídá to i časové ose, kdy svědkyně uvedla, že přišla domů v 17.03 hod. I s ohledem na obžalovaného, který uvedl, že v kadeřnictví byl těsně před 17. hodinou a domů přišel v 17.05 – 17.10 hod. a cesta mu trvá dvě až tři minuty, je zřejmé, že tato svědkyně nepotkala na své procházce obžalovaného, ale jinou osobu, která se u prodejny „květinka“ pohybovala dříve než by se zde mohl nacházet obžalovaný. Lze proto učinit závěr, že osobou, kterou potkala tato svědkyně, obžalovaný jednoznačně není. Toto tvrzení je podporováno i tím, že tato osoba, která vypadala jako „Harry Potter“ měla kulaté brýle, které obžalovaný v té době vůbec nenosil.

K výpovědi svědka J [redacted] K [redacted] soud pro úplnost dodává, že tento svědek uvedl, že nemůže říci, zda někdo do kadeřnictví vcházel, či nikoliv, pouze uvedl, že tento podle něho mladý muž, odcházel v čase asi 16.55 hod. směrem od kadeřnictví po jeho pravé ruce.

Je pravdou, že obžalovaný po celou dobu trestního řízení svoji vinu popírá. Ohledně jeho výpovědi soud poukazuje na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie, ze kterého vyplývá, že obžalovaný má sklony ke zkreslování, které se nevymykají jeho rozumové kontrole, podávání informací je postaveno na systému sdělování polopravd, z negativ sdělí postupně jen to, o čem se přesvědčí, že je už známo. Projevuje se u něho snížená ochota k sebekritičnosti a k sebereflexi a jsou u něho přítomny tendence k pozitivní stylizaci a blokování negativních údajů o sobě. Tento závěr je plně v souladu s tím, jak obžalovaný vystupoval v průběhu důkazního řízení, kdy jeho původně podávané informace, např. o zásahu policistů nebo o jeho trase, kterou odcházel z doučování, neodpovídají realitě, což se následně obžalovaný snažil vysvětlit tím, že se zmýlil a že byl pod velkým psychickým tlakem. Dokud mu nebylo známo, že tato jeho sdělení jsou vyhodnocena orgány činnými v trestním řízení jako nepravdivá, tak nijak svoje sdělení neupravoval. O tom, že se jedná o člověka, který má sklony ke lhaní, neuváženému jednání, k bezstarostnému způsobu života, svědčí i výpovědi svědků z řad rodinných příslušníků (rodičů i prarodičů). Je zřejmé, že rodiče obžalovanému nevěřili právě s ohledem na to, že v minulosti doma odcizoval různé věci, které pak prodával, o čemž svědčí i to, že neměl klíče od domu v Liberci a dokonce ani od domu babičky v Hořicích. Stejně tak je s podivem, že by takovýto mladý člověk takto založený v dnešní době neměl vlastní mobilní telefon, jak vyplynulo rovněž z důkazního řízení. Tato opatření jsou následkem toho, že obžalovaný musel být pod kontrolou rodičů či prarodičů proto, aby doma něco nezczizil, proto neměl klíče a jak vyplynulo z výpovědi svědků, mobilní telefon neměl proto, že jej buď v minulosti ztratil, nebo prodal. I tyto okolnosti svědčí o stylu života obžalovaného v době spáchání uvedeného jednání. Skutečnost, že je obžalovaný nespolehlivý však neznamená, že nebyl schopen plánovaného jednání (viz výpověď znalce MUDr. Michala Hesslera).

Pokud obžalovaný namítá, že je nelogické, aby z kabelky na místě činu vzal pouze peněženku a nechal tam mobilní telefon za cca 8 tisíc korun, tak je možno učinit jednoduchý závěr, že krádeží mobilního telefonu by si obžalovaný mohl přivodit vážné komplikace, neboť mu bylo jistě známo, že v případě prodeje mobilního telefonu je velice snadno dohledatelný ten, kdo jej prodává. Obžalovaný není natolik hloupý, aby si tuto skutečnost neuvědomil a proto mobilní telefon neodczizil. Ani skutečnost, že kabelka byla při ohledání místa činu zavřená, nesvědčí pro to, že by pachatelem nemohl být obžalovaný, neboť člověk v takovýchto chvílích, kdy prohledává cizí věci, jedná intuitivně a je naprosto běžné, že kabelku po prohledání opět zavře.

K otázce opakovaně zmiňované kupičky vlasů ještě soud podotýká, že na základě provedených důkazů lze učinit závěr, že kupička vlasů, která dle velikosti nemohla být po jednom zákazníkovi, na místě činu musela být, neboť obžalovaný by sám od sebe o ní nehovořil, kdyby ji neviděl, protože nemohl tušit, že by mohla mít nějaký vliv na hodnocení důkazů. Jednoznačně bylo prokázáno, že se tato kupička vlasů nacházela na místě pod oknem u radiátorů a bylo u ní odstavené koště. V žádném případě tedy nebyla vprostřed místnosti, jak tvrdí obžalovaný, naopak toto zcela jasně koresponduje s výpovědí poškozené, která uvádí, kam kupičku vlasů zametla a kam dala koště. Skutečnost, že obžalovaný i bez brýlí kupičku vlasů jednoznačně vidět mohl, stvrdil svým znaleckým posudkem znalec z oboru zdravotnictví, odvětví různá, specializace oční lékařství, který jak výše uvedeno své závěry obhájl i u hlavního líčení a k těmto závěrům se nakonec přiklonil i znalec, který byl osloven

obhajobou MUDr. Brožek s tím, že se závěry znalce prof. MUDr. Rozsívala plně souhlasí a důvody, které znalec prof. MUDr. Rozsíval uvedl, naprosto akceptuje. Z následné prověrky na místě činu pak vyplynulo, že obžalovaný mohl tuto kupičku vlasů vidět pouze z prostor kadeřnictví, nikoliv z míst, která sám uvádí, takže je to další důkaz pro to, že obžalovaný nemluví pravdu a musel se po prostorách kadeřnictví pohybovat. Výslechem tohoto znalce byla vyvrácena i námitka obhajoby, že se obžalovaný nemohl bez brýlí tohoto jednání dopustit. Jednoznačně bylo potvrzeno, že obžalovaný je schopen bez brýlí takového jednání.

Dalším důkazem, který nepřímo svědčí proti obžalovanému, je facebooková komunikace z 21.2.2013, kdy ve 20.40 hod. píše M [redacted] R [redacted], že okradli jeho známou kadeřnici. Není pravdou to, že by mu tuto skutečnost již předtím řekl svědek Č [redacted], ten mu pouze sdělil, že kadeřnici někdo přepadl. O tom, že se jednalo o majetkový motiv v této době, nevěděli ještě ani sami policisté, přesto obžalovaný M [redacted] R [redacted] píše, že kadeřnice byla okradena, což rozhodně není totéž, jako sdělení, že byla přepadena.

Jak vyplývá z celého důkazního řízení, byla snaha obhajoby určit jako pachatele tohoto jednání syna poškozené E [redacted] M [redacted], následně pak osobu jménem V [redacted] M [redacted]. Poté, co E [redacted] M [redacted] byl jako možný pachatel vyloučen, a to i na základě výpovědi poškozené a i ostatních důkazů, které jsou popsány již v předchozím rozsudku, soustředila se snaha obhajoby na to, aby jako pachatel byl určen V [redacted] M [redacted]. Ani u této osoby však nebyly zjištěny indicie pro to, že by on měl být tím pachatelem a to i s ohledem na jeho postavu, kdy se jedná o poměrně otlého mladíka, naprosto neodpovídajícího popisu pachatele. Zajímavé je, a to rovněž svědčí pro věrohodnost výpovědi svědka F [redacted], že o osobě V [redacted] M [redacted] se mu svěřil obžalovaný při své zpovědi ve věznici, kdy mu sdělil, že jeho otec ve spojení se svými advokáty celou věc tzv. „hodí“ na V [redacted] M [redacted]. Následné kroky obhajoby pak tuto skutečnost jen potvrzují.

K otázce trasy obžalovaného z doučování do kadeřnictví byly vypracovány mapy možných tras cesty obžalovaného tak, jak je to uvedeno na č.l. 50 tohoto rozsudku. Tyto mapy prokázaly, že tvrzení obžalovaného o tom, že by nemohl ke kadeřnictví přijít z vrchu, jak říká svědkyně Š [redacted], neboť by se tím prodloužila trasa asi o 10 minut, není pravdivé, neboť prodloužení této trasy je pouze o 216 m. I ostatní jednotlivé trasy uváděné z kadeřnictví do bydliště obžalovaného svědčí o tom, že vzdálenost je 356 m. Protože obžalovaný se v místě, kde bydlí jeho babička, dlouhodobě zdržoval, velice dobře to v těchto místech zná, měl možnost si vybrat trasu, kde by bylo nejmenší riziko toho, že ho někdo uvidí a zároveň trasu krátkou. Jak je již výše zmíněno, dá se jít do kadeřnictví cestou za bytovkami, kde prakticky nikdo nechodí a následně z kadeřnictví odejít cestou, která tuto pěšinu za bytovkami křížuje. Je to potvrzeno i předmětnými leteckými mapami a právě znalost místa obžalovaným svědčí pro to, že si tuto trasu mohl vybrat, batoh zde zanechat a do kadeřnictví následně dojít směrem z vrchu, jak ho viděla svědkyně Š [redacted]. Soud opakuje, že to není žádný kategorický závěr, avšak je to jedna z možností, kudy obžalovaný do kadeřnictví přišel a která je v souladu s výpovědí svědkyně Š [redacted]. Tvrzení obžalovaného o trase je sice jiné, avšak, jak již vyplynulo z toho, co je uvedeno výše, obžalovaný měnil trasy, kudy měl jít právě s ohledem na to, co bylo zjištěno orgány činnými v trestním řízení a nebylo ničím a nikým prokázáno, že by trasou, kterou uváděl, tzv. spodní, ke kadeřnictví přišel. Pokud by šel trasou, kterou sám obžalovaný uváděl, tak by ho s největší pravděpodobností musela vidět svědkyně

V [REDAKCE], avšak ta nic takového nevyprávěla. Mluvila pouze o muži, který šel obráceným směrem. Navíc neodpovídal popisu obžalovaného.

Charakter útoku na poškozenou byl prokázán znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, ze kterého vyplývá, že pachatel zasadil poškozené nejméně šest ran tupým předmětem do oblasti hlavy, kdy dva úderů byly vedeny do oblasti týlní a další úderů do oblasti temenní v době, kdy již poškozená ležela na zemi čelem k podlaze. Z tohoto posudku vyplývá, že bez náhodného nalezení poškozené jejím synem by s největší pravděpodobností došlo k fatálnímu následku. Tento znalecký posudek rovněž dokresluje zranění způsobená poškozené. Ohledně nalezených umělých nehtů poškozené má soud za to, že veškeré pochybnosti a nesrovnalosti, které zmiňuje ve svém rozsudku Nejvyšší soud ČR, byly odstraněny a zhodnoceny soudem na předchozích stránkách a k ulomení těchto nehtů došlo na základě obrany poškozené před útokem pachatele. Soud již odůvodnil, proč nebyly nalezeny stopy DNA obžalovaného na těchto nehtech a je rovněž velice pravděpodobné, že nedošlo k přímému kontaktu mezi útočником a poškozenou, takže se nedá předpokládat, že by poškozená při své obraně útočnika nějak mohla zranit, neboť útok byl veden polenem a nemuselo dojít k zasažení útočnika.

O tom, že obžalovaný nemluví pravdu ohledně svého pobytu v kadeřnictví svědčí i prověrka jeho výpovědi na místě, kdy ve své výpovědi uváděl, že zde byl 23 až 27 vteřin, což však bylo vyvráceno provedenými důkazy, kdy bylo zjištěno, že v provozovně se musel zdržovat několik minut už jen proto, aby mohl vidět předmětnou kupičku vlasů na místě, kde ve skutečnosti byla.

Je pravdou, že na klíče dveří nebyly nalezeny otisky prstů obžalovaného. Zde je nutno podotknout, že na kliku dveří sahalo po útoku a před příjezdem policie několik dalších osob, jednak z řad záchranářů a i s ohledem na hladký povrch kliky dveří, je naprosto pochopitelné, že pokud zde pachatel předtím zanechal otisk prstů, byl tento otisk smazán tím, že na kliku sahalo další lidé. Tento závěr je totožný i se závěry odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie.

Možno tedy shrnout, že důkazy, které byly u hlavního líčení provedeny a které jsou výše rozebrány a zhodnoceny, byl prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku a podařilo se prokázat, že pachatelem tohoto jednání je právě obžalovaný. Výpověď poškozené v kontextu s tím, co uvedla při první fotorekognici jednoznačně obžalovaného usvědčuje a není možno přijmout námitku obhajoby, že výpověď této svědkyně je nevěrohodná s ohledem na zranění, které utrpěla. Důvody k tomuto závěru soud popsal výše. I samotný výsledek fotorekognice, při které poškozená poznala obžalovaného, je možno přijmout jako závažný důkaz proti obžalovanému i s ohledem na to, že svědkyně následně sdělila R [REDAKCE] B [REDAKCE] a svědku J [REDAKCE], že při této fotorekognici poznala skutečného pachatele na rozdíl od další fotorekognice a rekognice in natura. Věrohodnost výpovědi poškozené je pak dokreslována dalšími nepřímými důkazy shora popsány a to protokolem o ohledání místa činu, kdy nalezené stopy naprosto souhlasí s tím, co poškozená uváděla, stejně tak souhlasí i místo napadení. K závěrům znaleckých posudků, které byly na poškozenou vypracovány je nutno konstatovat, že sice v těchto posudcích je zmíněna velká pravděpodobnost výskytu retrogradní amnézie, ale nikdo neurčil, v jakém to bylo rozsahu a

nikdo rovněž nepopřel, že by se paměť poškozené mohla vrátit. Naopak bylo zjištěno, že tato možnost vrácení paměti možná je. Znalecký posudek nelze posuzovat samostatně, ale v kontextu s ostatními důkazy a ty v této věci prokazatelně hovoří pro závěr, že poškozená ve své výpovědi popsala skutek tak, jak se opravdu stal a není možné jí podsouvat, že si jistě na něco nevzpomněla (zvláště na tak závažnou skutečnost, že před pachatelem byl v kadeřnictví ještě někdo další). Dalším ze zásadních důkazů v neprospěch obžalovaného je výpověď svědka J. F., která je rovněž věrohodná z výše popsaných důvodů a v kontextu s obsahem úředního záznamu, který byl s tímto svědkem sepsán a zákonným způsobem u soudu prezentován, pak je věrohodnost jeho výpovědi ještě zvyšována, neboť zde uvádí skutečnosti, které byly veřejnosti neznámé (osobní auto Volvo SUV). Dalším důležitým důkazem svědčícím pro vinu obžalovaného jsou nalezené pachové stopy na místě činu a odborná vyjádření a zároveň znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví odorologie, kdy byl vyloučen možný přenos pachu přítomnými policisty, kteří byli v kontaktu jak s obžalovaným, tak s místem činu (J., J., H.). Možno tedy učinit závěr, že obžalovaný se pohyboval na těch místech, kde byly nalezeny jeho pachové stopy. Jak výše uvedeno, jsou to místa logická, pro člověka, který kadeřnictví prohledával. Nalezená kupička vlasů rovněž svědčí o nepravdivé výpovědi obžalovaného a potvrzuje, že se musel nacházet v prostorách kadeřnictví, aby tuto kupičku vlasů na daném místě mohl zaznamenat. I další stopy zajištěné na místě činu korespondují s výpovědí poškozené a tím je zvyšována věrohodnost její výpovědi.

Doplněným dokazováním soud odstranil nebo alespoň vysvětlil připomínky, které ve svém rozsudku uvedl Nejvyšší soud ČR, rozsudkem tohoto soudu se zdejší soud řídil a provedl dokazování tak, jak mu bylo uloženo. Je nutno připomenout, že je naprosto nelogické, aby obžalovaný vstoupil do kadeřnictví za účelem ostříhání v době, kdy je již v kadeřnictví zhasnuto, což byla známka toho, že kadeřnice již nepřijímá žádné zákazníky a tom věděli zákazníci, kteří k ní chodili, včetně obžalovaného. Navíc je nelogické, aby do kadeřnictví šel v tuto denní dobu, když měl dostatek času navštívit kadeřnictví před doučováním.

Podle názoru soudu se podařilo vyřešit otázku trasy obžalovaného díky shora uvedeným listinným materiálům, které korespondují i s výpovědí svědkyně Š. a které prokazují logickou cestu, kterou obžalovaný na místo činu šel a zároveň, jakou cestou kadeřnictví opustil. Časová osa tohoto případu rovněž zapadá do výše uvedených závěrů a objektivních zjištění, neboť obžalovaný měl možnost se tohoto jednání dopustit v době, kdy byl spatřen, jak vchází do kadeřnictví a zároveň být doma u babičky nejdéle v 17.10 hod., kdy si zapnul svůj počítač.

Je pravdou, že ve prospěch obžalovaného svědčí to, že na jeho oblečení nebyly nalezeny žádné stopy krve poškozené, případně úlomky polena, nicméně touto otázkou se soud opakovaně vypořádal a důvod, proč nelze na základě tohoto důkazu obžalovaného vyvinout z uvedeného jednání, je rovněž popsán shora.

Ohledně motivu obžalovaného soud musí konstatovat, že jednoznačně motivem jeho jednání je finanční prospěch. I přesto, že obžalovaný tvrdil, že neměl nedostatek financí a toto u hlavního líčení potvrdil i jeho otec, je faktem, že obžalovaný dostával od své babičky na den asi 100 korun, z čehož měl problém vyžít, neboť v té době i kouřil. Jak vyplynulo z výsledku

svědků z řad spolužáků a kamarádů, např. svědek [REDACTED], Ch [REDACTED] a úřední záznam sepsaný s L [REDACTED] K [REDACTED], obžalovaný dlužil hodně lidem různé finanční částky, ne sice příliš vysoké, ale dlužil hodně lidem a to včetně své bývalé přítelkyně a včetně peněz, které nezaplátil jako zálohu za ples, byť na to dostal od rodičů peníze. Bylo prokázáno, že obžalovaný v době spáchání předmětného jednání byl člověk naprosto nesvědomitý, který měl potřebu dokazovat, že žije tzv. na úrovni, avšak peníze na to neměl. Skutečnost, že daným jednáním získal peníze a následně večer neuhradil svůj dluh ve výši 400 Kč svědkovi H [REDACTED] neznamena, že by peníze neměl, ale znamená to, že peníze, které získal trestnou činností rozhodně nechtěl získat pro úhradu svých dluhů, ale chtěl je užít pro svoji potřebu. Tento závěr soud učinil i na základě závěrů znaleckého posudku, který byl na obžalovaného vypracován, kdy se jedná o znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, kdy znalkyně potvrzuje, že obžalovaný neměl v době spáchání trestné činnosti dostatečné schopnosti hospodařit s finančními prostředky bez ohledu na výši příjmů. Navíc obžalovaný reaguje na zátěžové situace nevhodnými způsoby chování v rámci své disharmonicky se vyvíjející osobnosti s nevyváženou emotivitou. Ve vztahu k druhým lidem se u něho projevuje povrchnost, nezralost, preference vlastních zájmů, má potřebu se prosazovat, upozorňovat na sebe, nějakým způsobem se lišit od ostatních, kdy je přítomna povrchní obratnost ve verbalizaci a omezená je schopnost empatie, vřelosti. Přesně tyto závěry zapadají nejen do motivu jednání, ale i do způsobu vystupování obžalovaného před soudem. Navíc je nutno konstatovat, že obžalovaný v době spáchání trestné činnosti již neměl možnost získávat peníze prodejem věcí, či zcizením peněz v domě rodičů, neboť od jejich domu neměl klíče, takže si peníze rozhodl opatřit tímto způsobem.

S ohledem na vše, co je shora uvedeno, kdy soud hodnotil všechny důkazy ve prospěch i v neprospěch obžalovaného a to jednak samostatně a jednak ve vzájemných souvislostech, učinil soud jednoznačný závěr, že skutek se stal a vina byla obžalovanému plně prokázána.

Soud jednání obžalovaného kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. j) tr. zákoníku ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný se dopustil jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtil s rozmyslem a čin spáchal v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Jeho jednání je soudem kvalifikováno jako úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť s ohledem na osobu obžalovaného a jeho inteligenci je jasné, že chtěl poškozenou usmrtil a získat tak majetkový prospěch, což jednoznačně vyplývá z charakteru útoku, který je možno považovat za život likvidační, neboť obžalovaný útočil opakovaně tupým předmětem na hlavu poškozené a to i za situace, kdy již poškozená ležela zraněná na zemi a obžalovanému nekladla jakýkoliv odpor. Tzn., že jeho cílem bylo způsobit poškozené fatální následek. Poškozenou následně zanechal na místě svého jednání a nebyť toho, že poškozená byla náhodou objevena E [REDACTED] M [REDACTED], který přivolal záchrannou službu, došlo by na základě razance útoku ke smrti poškozené. Obžalovaný jednoznačně svůj čin spáchal s rozmyslem, neboť se na místo činu dostavil již se zbraní, kterou si pořídil během cesty z doučování, tzn., že měl čas k úvaze nad svým jednáním a rozhodně nejednal v afektu, takže právní kvalifikace tzv. premeditativní vraždy je zcela na místě.

K osobě obžalovaného soud zjistil, že nebyl v minulosti soudně trestán ani řešen pro přestupek.

Při úvaze o výši a druhu trestu soud přihlédl k tomu, že se jedná o pokus trestného činu. Tuto okolnost soud zohlednil při úvaze o výši trestu a zároveň přihlédl k tomu, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil v době, kdy mu bylo 20 let. Dá se říci, že je možno v jeho prospěch vyhodnotit i motivaci a způsob spáchání trestné činnosti, které svědčí o jeho nezralosti a impulzivnosti tak, jak to vyplývá i ze zmíněného psychiatrického posudku na jeho osobu. Soud přihlédl i k tomu, že obžalovaný nebyl v minulosti soudně trestán a proto v tomto případě využil ust. § 58 odst. 5 tr. zákoníku a uložil trest pod spodní hranicí zákonné trestní sazby. Bylo přihlédnuto i k tomu, že u tohoto charakteru trestné činnosti je velký rozdíl mezi dokonáním činem a jeho pokusem a v tomto případě fatální následek, byť ne zásluhou obžalovaného, nenastal. Z tohoto důvodu se jako přiměřený jeví soudu trest ve výměře 13 let, pro jehož výkon byl obžalovaný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou.

Se svým nárokem na náhradu škody se včas a řádně připojila poškozená I. [REDAKCE] B. [REDAKCE], která svůj nárok dokladovala pomocí lékařských zpráv a to ve výši 79.890 Kč a rovněž Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR, která rovněž řádně vyčíslila škodu, která jí jednáním obžalovaného vznikla a to na částku 235.243 Kč. Jelikož byla zjištěna příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobením těchto škod, rozhodl soud, že obžalovaný je povinen na náhradě škody těmto poškozeným výše zmíněné částky uhradit.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat odvolání **do osmi** dnů ode dne jeho písemného doručení prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný, poškozený a osoby oprávněné podat odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 tr. řádu. To je příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka, státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání může podat

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, **b)** obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, **c)** zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a **d)** poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy a skutečnosti.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve

prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, **má poškozený možnost** požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Hradci Králové dne 1. 4. 2016

JUDr. Jiří Vacek
předseda senátu